

Retten i Odense

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.

- 6 FEB. 2006

Præsidenten
Albanigade 28
5000 Odense C
Tlf. 66 11 47 12
Fax 66 12 97 12

MMJ14863/Sagsbeh. MMJ
J.nr. 09.2005-65.3
Deres j.nr.

3. februar 2006

Ved brev af 20. januar 2006 sendte jeg mit høringssvar vedrørende udkastet til lovforslag vedrørende en politi- og domstolsreform (Justitsministeriets j.nr. 2005-740-0109).

På baggrund af de øvrige høringssvar og forskellige tilkendegivelser fra Domstolsstyrelsen har vi fundet det hensigtsmæssigt at afgive et supplerende høringssvar hermed.

I mit brev af 20. januar 2006 angav jeg, at den foreslåede Retten på Fyn skal normeres med 16 dommere og 11 retsassessorer, for at retssagsbehandlingen vil kunne fungere.

Disse angivelser byggede ikke på selvstændige detaljerede beregninger, og det kan ikke på forhånd udelukkes, at sådanne beregninger ville føre til en vis justering af vores vurdering af behovet for den samlede normering med dommere og retsassessorer.

Vi finder imidlertid anledning til at fremhæve følgende:

Retssagsbehandling bør i videst muligt omfang udføres af dommere frem for af retsassessorer.

Hertil kommer, at retssagsbehandlingen ved Retten i Odense i langt det væsentligste udføres af dommere, således som det også er tilfældet i Københavns Byret. Højest ca. 10 % af retssagsbehandlingen ved Retten i Odense udføres af retsassessorer (og uddannelsesfuldmægtige).

Den kommende samlede normering af dommere og retsassessorer for Retten på Fyn bør derfor fastlægges ud fra en forudsætning om, at retssagsbehandlingen i langt det væsentligste skal udføres af dommere.

Jeg går i øvrigt ud fra, at der bliver mulighed for forhandlinger med Domstolsstyrelsen om den endelige fastlæggelse af normeringen med dommere og retsassessorer.

Med venlig hilsen

H.P. Rosenmeier

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10

1216 København K

Niels Hemmingsens Gade 10
1153 København K

Telefon: 33 70 86 96

Telefax: 33 70 86 97

website: www.skaf-net.dk

e-mail: coii@skaf-net.dk

Giro: 205-8707

Jmt. Mdt.
- 6 FEB. 2006

2. februar 2006

15. december

434024 10.01. KVF/KVF

Høringssvar i forbindelse med Justitsministeriets forslag til Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform).

Indledningsvis kvitterer Statstjenestemændenes Centralorganisation II (CO II) for via mail af 12. januar 2006 at have modtaget lovudkastet til høring.

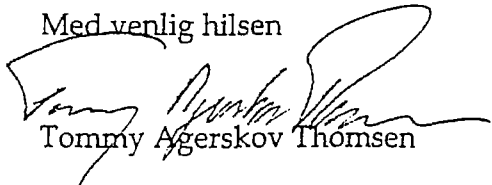
Centralorganisationen har noteret sig, at det af lovudkastet om politikredsreformens personalemæssige forhold punkt 4.2., side 165/166 fremgår, at personaleorganisationerne skal inddrages i drøftelserne om de personalepolitiske retningslinjer og principper for gennemførelsen af politikreformen herunder også i den videre proces med besættelse af lederstillinger i politikredsen og om retningslinjer for politikredsenes besættelse af mellemliderstillinger mv..

Samt at der om domstolsreformens personalemæssige forhold punkt 11.2 side 288/291 er tilsvarende tilkendegivelser om personaleorganisationernes inddragelse

Centralorganisationen har noteret henvisningen til tjenestemandslovens § 12 - side 166 med en forventning om, at der i gennemførelsen af politikredsreformen tages de fornødne personalemæssige hensyn, hvor mulige forflytninger kommer på tale. Den samme forventning gør sig gældende omkring personale ansat ved domstolen jf. bemærkningerne side 290/291.

Centralorganisationen skal i øvrigt henvise til de af Politiforbundet i Danmark afgivne høringssvar.

Med venlig hilsen

Tommy Agerskov Thomsen

K. Vammen Filt

Retten i Thisted

Justitsminister Lene Espersen
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Skovgade 30
7700 Thisted
Åbent fra 9.00 - 15.00
Tlf. 99 73 02 00
Fax 97 92 36 73

Jmt.mdt.

- 3 FEB. 2006

2. februar 2006

Vedlagt fremsender jeg til orientering kopi af skrivelse af 31. januar 2006 til Folketingets Retsudvalg.

Kopi er tilsendt
Justitsminister Lene Espersen
Domstolsstyrelsen
Byretspræsident Niels Waage
Byretsdommer Birgitte Holmberg Pedersen
Folketingsmedlem Torsten Schack Pedersen.

Med venlig hilsen

Knud S. Lund
dommer

Retten i Thisted

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Skovgade 30
7700 Thisted
Åbent fra 9.00 - 15.00
Tlf. 99 73 02 00
Fax 97 92 36 73

31. januar 2006

Vedrørende politi- og domstolsreform.

Det er efter meget lang overvejelse, at vi to dommere i Nykøbing Mors og Thisted har besluttet at skrive til Retsudvalget, idet vi som embedsmænd egentlig ikke har fundet at burde lave et selvstændigt høringssvar.

Domstolsstyrelsens høringssvar afgivet den dag høringsfristen udløb gør, at vi ikke finder at kunne undlade en kommentar, som vi sender til retsudvalget, da høringsfristen som ovenfor anført er udløbet.

Vore embeder er placerede med en betydelig afstand til hovedtingstedet, og de fjernestboende i den nuværende Thisted retskreds vil have en afstand på cirka 120 km til Viborg, samtidig med at infrastrukturen er dårlig, og de offentlige transportmidler er endnu ringere.

Vi forventer at de geografiske områder som vore embeder omfatter skal betjenes fra et afdelingskontor i Thisted.

Domstolsstyrelsens høringssvar omkring anvendelsen af bitingsteder og herunder afdelingskontorer indicerer imidlertid, at bitingsteder af enhver art kun bør bruges i minimalt omfang, således at retssager som helhed bør behandles ved hovedtingstedet. Høringssvaret angiver (selvfølgelig) at det er domstolens opgave blandt andet at værne om retssamfundet. Høringssvaret angiver side 3 femte afsnit, at en tiltalt i en bødesag, såfremt han bestrider bødens rigtighed, har en væsentlig interesse i at møde op i retten uanset afstanden.

Vi finder, at det er i strid med almindelige retssikkerhedsbegreber, såfremt det er et generelt billede, at de tiltalte som ønsker at bestride bødens rigtighed skal bruge flere omkostninger inklusive tabt arbejdsfortjeneste på at møde op, end størrelsen af den bøde de måske undgår. Formuleringerne viser en mangel på forståelse af problemerne i udkanterne af landet.

Vores geografi er muligvis vanskeligt forståelig set fra de tæt befolkede dele af landet, men vi finder det væsentligt, at det i forbindelse med reformen bliver sikret, at også yderområderne får mulighed for at få behandlet almindelige retssager i et nærområde som ikke er over 100 km væk.

Det er for os svært at se, hvorvidt det er tanken, at egentlige retssager skal behandles ved et afdelingskontor og må samtidig konstatere, at afdelingskontorer kan nedlægges uden at det politiske system bliver involveret.

Vi ønsker fortsat, at vort område, som er det der har de længste afstande til et hovedtingsted, får en løsning med en selvstændig retskreds med en ordning svarende til Bornholm og med mulighed for, det minimale antal gange dette vil være nødvendigt, at få ekstra dommerhjælp fra f.eks. Ålborg, idet dette også synes mere hensigtsmæssigt end et afdelingskontor.

Minimalt ønsker vi det dog med sikkerhed afklaret, at den retslige betjening i vort område fortsat også for så vidt angår de almindelige civile- og straffesager foregår lokalt.

Ingrid Drengsgaard
dommer

Knud S. Lund
dommer

Fra: Folketingets Oplysning **Sendt:** on 01-02-2006 15:56
Til: Helge Sander; Ulla Tørnæs; Lene F. Espersen; Preben Rudiengaard; Pia Kjærsgaard
Cc:
Emne: VS: Tinglysningstretens placering
Vedhæftede filer:

Henvendelse modtaget i Folketingets Oplysning.

Med venlig hilsen

Jacob Svarre
 Bibliotekar
 Folketingets Oplysning

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Tinglysningen i Varde [mailto:tinglysning@varde.byret.dk]
Sendt: 1. februar 2006 13:25
Sendt til: Folketingets Oplysning
Samtale: Tinglysningstretens placering
Emne: Tinglysningstretens placering

Til folketingets medlemmer
 att.

Helge Sander
 Preben Rudiengaard
 Pia Kjærsgaard
 Ulla Tørnæs
 Lene Espersen

Vedr. tinglysningstretens placering.

Personalet på tinglysningstretet i Varde (der årligt ekspederer ca. 50.000 dokumenter) har drøftet placeringen af den fremtidige tinglysningstret. Da det er uhyre vigtigt, at placeringen bliver et sted, hvor der kan rekrutteres erfarne tinglysningstretsmedarbejdere, der har beskæftiget sig med alle former for tinglysningssager - herunder landbrugsejendomme, parcelhuse, ejerlejligheder, jordfordelinger, bygninger på lejet grund o. s. v., o. s. v. - , vil vi foreslå, at placeringen bliver i Herning, der ligger centralt i Jylland.

Vi vil gerne køre fra Varde til Herning og ser ikke afstanden som nogen hindring, hvilket synspunkt vi sikkert deler med andre inden for den samme radius.

Vi håber på en velvillig behandling.

Med venlig hilsen
 Tinglysningstretspersonalet i Varde.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ejendomsforeningen Danmark
Nørre Voldgade 2
Postboks 193
1006 København K.

Mogens Dürr
Juridisk konsulent

Telefon 33 12 03 30
Telefax 33 12 62 75
E-mail md@ejendomsf.dk

Dato: 2. februar 2006
Jour.nr.: 1-2-76-05
Ref.: MD

Vedr.: Høring over lovforslag om politi- og retsreform

Ejendomsforeningen Danmark afgav den 16. januar 2006 et høringssvar vedrørende lovforslaget om ændring af retsplejeloven m.v.

I høringssvaret tilkendegav Ejendomsforeningen Danmark bl.a., at det er positivt, at der i lovforslagets § 85 foreslås foretaget en ændring af lejeloven, således at udlejer og lejer kan aftale, at en tvist indbringes direkte for boligretten uden forudgående nævnbehandlings.

Jeg har nu haft lejlighed til at nærlæse formuleringen af lovforslagets § 85, og jeg vil på baggrund heraf foreslå, at ordet "eller" erstattes med "samt", således at lovforslagsteksten bliver således:

"Parterne kan dog, når der er opstået en tvist, aftale, at tvisten kan indbringes for boligretten, uden at huslejenævnet samt i Københavns Kommune ankenævnet har behandlet sagen."

Med den nuværende formulering af bestemmelsen, kan den forstås således, at tvister i Københavns Kommune skal indbringes for huslejenævnet, hvorimod ankenævnsbehandling kan overspringes, hvilket åbenbart ikke er intentionen med lovforslaget.

Med venlig hilsen

Mogens Dürr
Advokatfuldmægtig

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
31 JAN. 2006

DATO 31 januar 2006

JOURNAL NR
RA-2006-510-0014

BEDEG ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: SL

RIGSADVOKATEN

FREDEKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Justitsministeriet har den 16. december 2005 (j. nr. 2005-740-0109) anmodet om en udtalelse vedrørende et udkast til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform).

Lovudkastet falder i forskellige dele, idet der dels lægges op til en omfattende styrings- og ledelsesreform af politiet, dels en omlægning af administrationen af anklagemyndigheden. Herudover vedrører lovforslaget en styrings- og ledelsesreform af domstolene med bl.a. en reform af nævningsagsbehandlingen. Min udtalelse er opdelt i overensstemmelse hermed.

1. Politireform

Det udsendte lovudkast lægger op til en gennemgribende reform af dansk politi med en ny styrings- og ledelsesmodel og en omfattende modernisering af den måde, politiet arbejder på.

I tilknytning hertil indeholder lovudkastet en beskrivelse af nogle ændringer, som Justitsministeriet agter at gennemføre administrativt i anklagemyndighedens økonomi- og personaleforvaltning. Mine bemærkninger herom følger i et særskilt afsnit senere.

For så vidt angår lovudkastets model for politiet, bygger denne i meget vidt omfang på anbefalingerne i Visionsudvalgets rapport om Fremtidens politi.

Jeg var medlem af Visionsudvalget, og jeg kan således stærkt anbefale denne del af forslaget, herunder forslagene om færre kredse, decentralisering af kompetence og en generel modernisering af den måde, politiet arbejder på.

Der vil efter min opfattelse knytte sig meget betydelige fordele til etableringen af store og selvbærende politikredse med styrkede ledelser. Dette gælder såvel for politiet som for anklagemyndigheden. Samlingen af politikredsens anklagere på hovedstationerne vil således ikke alene skabe grundlag for opbygning af et stærkere fagligt miljø, men det vil også øge mulighederne for specialisering samt gøre det muligt at skabe en større sammenhæng og identitetsfølelse i hele anklagemyndigheden, jf. herom nedenfor.

RIGSADVOKATEN

Hertil kommer, at anklagemyndighedens opgaver med at føre tilsyn med og kontrollere legaliteten af politiets arbejde og at foretage den juridiske vurdering og i givet fald føre straffesagerne ved retten står og falder med kvaliteten af politiets indsats. Det er min opfattelse, at etableringen af større og fagligt set mere bæredygtige kredse vil gøre det muligt at sikre en høj og ensartet kvalitet i politiets arbejde over hele landet.

SIDE 2

Jeg finder det på denne baggrund af afgørende betydning – både af hensyn til politiet og anklagemyndigheden – at der i den fremtidige struktur ikke etableres flere end de 12 politikredse, som foreslået i lovudkastet.

Under den hidtidige ordning er politimestrene ansvarlige for behandlingen af straffesager i politikredsene. Politimesteren har således det overordnede ansvar for, at straffesagsbehandlingen i politikredsen sker med den fornødne kvalitet og hurtighed, og anklagerne kontrollerer i en løbende dialog med efterforskerne legaliteten af politiets arbejde. Herudover sker der efter reglerne i retsplejeloven en løbende kontrol med behandlingen af straffesager i politikredsene, idet de regionale statsadvokater fører tilsyn med politikredsene, og Rigsadvokaten fører tilsyn med statsadvokaterne.

Etableringen af nye, store politikredse medfører, at der på nogle punkter bliver behov for at styrke og målrette dette tilsyn. Det skyldes navnlig, at samlingen af anklagemyndigheden på hovedstationen betyder, at der ikke i alle dele af en kreds vil kunne opretholdes den nuværende tætte, daglige dialog mellem politikredsens efterforskere og juristerne.

Jeg lægger afgørende vægt på, at anklagemyndigheden også efter reformen kan udøve legalitetskontrol og tilsyn med sagsbehandlingen i alle dele af politiet. Med henblik herpå vil jeg – som anført i lovudkastets punkt 3.2.2.4 – drøfte tilrettelæggelsen af tilsynet og kontrollen med de nye, store politikredse med de regionale statsadvokater og de nye politidirektører.

Der vil således internt i kredsene efter drøftelse mellem politidirektøerne og den overordnede anklagemyndighed blive etableret nye kontrolprocedurer m.v., som sikrer, at kvaliteten i straffesagsbehandlingen opretholdes i alle dele af kredsene.

Der vil efter min opfattelse – som en naturlig konsekvens af opbygningen af store og slagkraftige enheder i både politi og anklagemyndighed i politikredsene – være behov for at etablere særlige enheder i de regionale statsadvokaturer, hvis hovedopgave vil være at forestå kontrollen med kvaliteten og effektiviteten af politikredsens straffesagsbehandling. Jeg finder ligeledes, at Rigsadvokatens arbejde med overordnet planlægning og tilrettelæggelse af tilsyn og kontrol bør styrkes.

RIGSADVOKATEN

Det vil i givet fald være naturligt, at de nye tilsynsenheder i de regionale statsadvokaturer samarbejder på tværs, således at der f.eks. kan defineres fælles indsatsområder, gennemføres tværgående undersøgelser af "best practice" på et givet sagsområde i et antal politikredse m.v.

SIDE 3

Jeg vil som nævnt drøfte tilrettelæggelsen af tilsynet og de organisatoriske og ressourcemæssige konsekvenser heraf med statsadvokaterne og politidirektøerne.

2. Administration af anklagemyndigheden

I tilknytning til beskrivelsen af reformen og moderniseringen af politiet indeholder lovudkastet som nævnt et afsnit, hvori der redegøres for nogle ændringer, som Justitsministeriet administrativt agter at gennemføre for så vidt angår den måde, anklagemyndighedens økonomi og personale administreres på.

Spørgsmålet om organiseringen af anklagemyndigheden blev drøftet i Visionsudvalget, hvor et flertal af medlemmerne – hvortil jeg hørte – lagde afgørende vægt på, at der som led i reformen af politiet, tillige blev gennemført en grundlæggende reform af anklagemyndighedens administration. Flertallet fandt således, at der burde etableres en klar og entydig ledelsesmodel for anklagemyndigheden med symmetri mellem ansvar og kompetence. For at sikre balance og ligeværdighed mellem anklagemyndigheden og politiet skulle Rigsadvokaten efter flertallets opfattelse udstyres med de samme administrative ledelsesbeføjelser i forhold til hele anklagemyndigheden som Rigspolitichefen i forhold til politiet.

Den model, som skitseres i lovudkastet, indebærer en styrkelse af Rigsadvokatens administrative beføjelser i forhold til såvel økonomi som personale, men den lever ikke op til flertallets ønske om, at der gennemføres en klar og entydig ledelsesmodel for anklagemyndigheden.

Modellen indebærer således, at der både hvad angår anklagemyndighedens økonomi og personale også fremover vil være delte og til dels uklare kompetenceforhold. Navnlig indebærer modellen en fortsat sammenblanding af politiets og anklagemyndighedens bevillinger og en opdeling af personaleansvaret på en række forskellige myndigheder, jf. herom nedenfor.

Det er fortsat min opfattelse, at den model, som flertallet i Visionsudvalget foreslog, vil give anklagemyndigheden de bedste muligheder for at løse de opgaver, der påhviler anklagemyndigheden, herunder bl.a. – uafhængigt, men i et tæt samarbejde med andre berørte myndigheder – at føre tilsyn og udøve legalitetskontrollen med politiets arbejde.

RIGSADVOKATEN

SIDE 4

Jeg ville derfor i sagens natur foretrække, at der blev gennemført en ordning, som fuldt ud svarede til flertallets forslag.

Vælger man imidlertid den model, som skitseres i lovudkastet, vil også denne gøre det muligt at gennemføre en styrkelse af administrationen af anklagemyndighedens personale og økonomi, som kan danne grundlag for en generel modernisering af hele anklagemyndigheden. Jeg forudsætter i den forbindelse, at rigsadvokaturen tilføres de ressourcer, som er nødvendige for at løse de opgaver, som er beskrevet i lovudkastet.

Jeg kan i givet fald tilslutte mig denne model.

Visionsudvalget beskæftigede sig navnlig med politiets forhold, hvor udvalget på grundlag af et omfattende forarbejde fremlagde forslag til en sammenhængende reform af alle dele af politiets administration. Lovudkastet bygger i betydeligt omfang på Visionsudvalgets oplæg og indeholder en nøje beskrivelse af en fremtidig struktur og administration m.v. af stort set alle dele af dansk politi. De foreslåede ændringer for så vidt angår anklagemyndighedens forhold fremtræder i forhold hertil mere sporadiske og vedrører alene nogle overordnede principper vedrørende visse aspekter af administrationen af anklagemyndigheden.

Der er imidlertid efter min opfattelse et lige så påtrængende behov for en generel modernisering og effektivisering af den måde, som anklagemyndigheden er indrettet og administreres på, som der er for at reformere dansk politi. Jeg er således enig i, at det som anført i lovudkastet på side 129 er "helt centralt, at de betydelige administrative fordele, som politireformen giver mulighed for, også på anklagemyndighedens område udnyttes fuldt ud".

Helt overordnet kan min foreløbige målsætning for den forestående reform af anklagemyndigheden sammenfattes således, at den skal udvikle anklagemyndigheden som en moderne og veldrevet organisation, der er attraktiv for medarbejderne. Der skal

skabes en fælles identitet for hele anklagemyndigheden med en mission, vision og målsætninger, samtidig med at den faglige indsats skal styrkes.

Den overordnede beskrivelse i lovudkastet af den fremtidige model for administrationen af anklagemyndigheden giver mig på denne baggrund anledning til at tilføje nogle synspunkter om en mere generel modernisering af anklagemyndigheden, som jeg – inden for de overordnede rammer af den model, som skitseres i lovudkastet – i givet fald vil sætte i værk i tæt samarbejde med de relevante myndigheder, dvs. navnlig de nye politidirektører, statsadvokaterne, Justitsministeriet og de faglige organisationer.

RIGSADVOKATEN

2.1. Den fremtidige ledelse af anklagemyndigheden

SIDE 5

Et centralt element i den foreslåede reform af politiet er en omfattende decentralisering, hvor politidirektørerne i vidt omfang får kompetence og ansvar vedrørende økonomi- og personale spørgsmål.

Jeg er enig i, at det vil være hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med moderne ledelsesprincipper, at ansvaret for økonomi og personale vedrørende såvel politi som anklagemyndighed i vidt omfang decentraliseres til politikredsene.

Jeg er ligeledes enig i, at det – for at sikre sammenhængen i den decentrale organisation – vil være fornuftigt at etablere et samlet ledelsesforum for politiet, hvor rigspolitichefen løbende kan drøfte politimæssige spørgsmål med politidirektørerne.

Som følge af den i lovudkastet valgte model, hvor to separate myndigheder, politiet og anklagemyndigheden, også fremover vil skulle arbejde meget tæt sammen i politikredse under fælles ledelse og med en tæt sammenhængende økonomi, er det klart, at der under drøftelserne i politiets koncernledelse om politimæssige spørgsmål vil kunne opstå spørgsmål af betydning for anklagemyndigheden.

Derfor er jeg også enig i, at det er nødvendigt, at jeg som leder af anklagemyndigheden bør deltage i de møder i politiets koncernledelse, hvor der er behov for at drøfte administrative spørgsmål af tværgående karakter, f.eks. i forbindelse med Rigspolitichefens og Rigsadvokatens fælles udmelding af økonomiske rammer for politikredse eller vedrørende udarbejdelsen af resultatkontrakter for politidirektørerne eller emner i øvrigt af betydning for anklagemyndigheden.

Lovudkastet indeholder ikke herudover en beskrivelse af, hvordan den overordnede ledelse af anklagemyndigheden vil blive tilrettelagt.

Møderne i politiets koncernledelse vil imidlertid af indlysende grunde ikke kunne udgøre den samlede ramme herfor. Det fremgår således af lovudkastet, at møderne i poli-

tiets koncernledelse ledes af rigspolitichefen, og at politidirektørerne, men ikke statsadvokaterne, deltager i møderne. Der er således en række emner, som ikke vil kunne drøftes i dette forum, og som i stedet vil skulle drøftes internt i anklagemyndigheden.

Jeg er enig i, at der med den model, som er valgt i lovudkastet, kun kan være én overordnet koncernledelse. Med den fortsatte tætte sammenhæng mellem politi og anklagemyndighed i politikredsene, vil det næppe være hensigtsmæssigt at etablere en parallel koncernledelse for anklagemyndigheden.

Men ligesom rigspolitichefen som forudsat i lovudkastet vil have behov for at drøfte rent politimæssige spørgsmål med politidirektørerne, uden at jeg deltager i koncernledelsens møder herom, vil jeg også have behov for at drøfte spørgsmål, som alene vedrører anklagemyndigheden, med statsadvokaterne og med politidirektørerne.

RIGSADVOKATEN

SIDE 6

Der afholdes allerede i dag regelmæssige møder mellem Rigsadvokaten og statsadvokaterne, hvor overordnede faglige og administrative spørgsmål vedrørende anklagemyndigheden drøftes. Denne faglige ledelse har af praktiske grunde ikke kunnet omfatte de 54 politimestre, idet et ledelsesforum med op imod 70 deltagere i sagens natur ikke ville være funktionsdygtigt.

Med den nye struktur vil det imidlertid blive muligt at etablere en samlet faglig ledelse af hele anklagemyndigheden. Dette vil efter min opfattelse være et meget betydeligt fremskridt, idet der herved vil blive en væsentlig bedre sammenhæng mellem de forskellige dele af anklagemyndigheden, hvor der navnlig bliver mulighed for en meget mere direkte kommunikation mellem den overordnede anklagemyndighed og politikredsene om faglige og administrative spørgsmål.

Faglige spørgsmål, som alene vedrører anklagemyndigheden, vil således også fremover skulle drøftes i et i forhold til politiet uafhængigt fagligt ledelsesforum for anklagemyndigheden, hvor både Rigsadvokaten, statsadvokaterne og politikredsene er repræsenteret.

Det vil være i dette faglige ledelsesforum, at f.eks. anklagemyndighedens tilrettelæggelse af tilsynet og kontrollen med politiet vil skulle drøftes, men også andre overordnede anklagerfaglige spørgsmål vil blive behandlet her. Jeg forventer således, at det med den nye struktur i politikredsene bliver muligt at styrke den faglige ledelse af anklagemyndigheden markant.

I den forbindelse kan jeg også nævne, at det med den ensartede struktur, som beskrives i lovudkastets afsnit 3.2.3.5., bliver muligt at etablere helt nye måder at arbejde sammen på tværs af anklagemyndigheden. Jeg er således enig i, at der som anført i lovudkastet på side 142-143 bør etableres politiadvokaturer i alle politikredse (med

undtagelse af Bornholm) med som udgangspunkt samme arbejdsområder – som anført i lovudkastet f.eks. økonomisk kriminalitet, narkotikakriminalitet, miljøsager og andre særlovssovertrædelser samt drabssager og grovere voldssager. Herved vil der i kredsene kunne opbygges et stærkere fagligt miljø med specialister på forskellige retsområder, herunder også vedrørende sagstyper, som ikke forekommer så ofte.

Den ensartede organisering af anklagemyndigheden i politikredsene vil også gøre det muligt at skabe et stærkere fagligt samarbejde i de forskellige dele af anklagemyndigheden. Det vil således være nærliggende at etablere landsdækkende faggrupper svarende til politiadvokaturenes arbejdsområder, således at der bl.a. etableres en faggruppe vedrørende økonomisk kriminalitet, en faggruppe vedrørende narkotikakriminalitet og en faggruppe vedrørende alvorlig voldskriminalitet, drab m.v.

RIGSADVOKATEN

SIDE 7

En sådan faggruppe vil i givet fald kunne bestå af de relevante politiadvokater fra alle landets politikredse, f.eks. under ledelse af en regional statsadvokat, samt af repræsentanter for den overordnede anklagemyndighed. En sådan organisering vil efter min opfattelse forbedre anklagemyndighedens muligheder for at sikre en ensartet administration af de forskellige retsområder, en hurtig og effektiv udveksling af information om retsudviklingen og generelt øge sammenhængen mellem de forskellige dele af anklagemyndigheden. Der vil formentlig også være behov for et forum til erfaringsudveksling mellem chefanklagerne og den overordnede anklagemyndighed.

Jeg vil i givet fald drøfte nedsættelsen af faggrupper m.v. med statsadvokaterne og de nye politidirektører.

2.2. Anklagemyndighedens økonomi

Den model for anklagemyndighedens budget- og økonomistyring, som beskrives i lovudkastet, indebærer som tidligere nævnt, at der også fremover vil være blandede kompetence- og ansvarsforhold, idet tanken er den, at finanslovsbevillingen til politi og anklagemyndighed skal administreres af Rigsadvokaten og Rigspolitichefen i fællesskab.

Det vil således være disse to myndigheder, som i fællesskab udmelder en økonomisk ramme til hver af de 12 politikredse, der herefter som udgangspunkt frit kan anvende den udmeldte ramme til politi- og anklagerarbejde i kredsen.

Mit grundlæggende synspunkt er fortsat, at der principielt burde etableres en egentlig opdeling af bevillingen i to dele til henholdsvis politi og anklagemyndighed – hvor rigspolitichefen skulle være ansvarlig for politiets bevilling og jeg for anklagemyndig-

hedens – således at ordningen levede op til det grundlæggende bevillingsretlige princip om en entydig sammenhæng mellem bevillingsmæssigt ansvar og kompetence.

Jeg kan imidlertid acceptere den model, som skitseres i lovudkastet, når den som anført i udkastet udformes således, at Rigspolicehøved og Rigsadvokaten på lige fod indgår i finanslovsprocessen og i fordelingen af rammen til politikredse m.v. Jeg lægger i den forbindelse helt afgørende vægt på, at der som beskrevet i lovudkastet etableres et ledelsesinformationssystem og et egentligt aktivitetsbaseret regnskabssystem, som gør det muligt for mig at følge ressourceanvendelsen i kredsene, således at jeg i givet fald kan benytte mine faglige og økonomiske styringsbeføjelser over for politikredsene.

RIGSADVOKATEN

SIDE B

2.3. Anklagemyndighedens personale

I lovudkastet skitseres en model, hvor den daglige administration af anklagemyndighedens personale decentraliseres, således at jeg administrerer juristerne og det øvrige personale i den overordnede anklagemyndighed, mens politidirektøerne administrerer juristerne og det øvrige personale i politikredsene og Rigspolicehøved administrerer juristerne i rigspolitiet.

Denne decentralisering af den daglige administration kombineres for så vidt angår det juridiske personale med en helt overordnet koordination i et fælles HR-forum, som skal drøfte personalepolitiske spørgsmål og fastsætte generelle regningslinier m.v. for det juridiske personale på ministerområdet. HR-forum skal efter lovudkastet navnlig have til formål at sikre, at der etableres incitamentsstrukturer, som får det juridiske personale til at rokere mellem de forskellige embeder og funktioner, således at den nødvendige kompetenceudvikling kan fastholdes.

Hvad angår det juridiske personales rokeringer mellem de forskellige institutioner – primært politikredsene, den overordnede anklagemyndighed og Rigspolitiet – anføres det videre (lovudkastet side 133), at spørgsmål eller problemer herom, vil skulle løses direkte mellem de berørte institutioner.

Selv om den foreslåede ordning medfører delte og til dels uklare kompetenceforhold for så vidt angår personaleadministrationen, kan jeg efter omstændighederne tilslutte mig modellen.

Jeg er således enig i, at det er af afgørende betydning for den fremtidige rekruttering af jurister til både anklagemyndigheden og de øvrige institutioner på ministerområdet, at man bevarer fordelene ved den nuværende ordning i form af fælles ansættelsesområde med fælles ansættelsessamtaler og en bred og varieret uddannelse med nem mulighed for gennem rokeringer at afprøve sine evner og forskellige karrieremuligheder gennem ansættelser i de forskellige institutioner på ministerområdet.

Jeg er også enig i, at den nuværende centrale koordinering fra Justitsministeriet i form af normativstyring og central behandling af rokeringer mellem de forskellige embeder, bør erstattes af en højere grad af decentral kompetence for de enkelte embeder.

For at der kan opnås den nødvendige ligeværdighed i forhold til de nye, store politikredse, er det er imidlertid af afgørende betydning for mig, at anklagemyndigheden fremstår og virker som én myndighed. Den decentrale personaleadministration må således ikke medføre, at anklagemyndigheden reelt bliver delt op i en overordnet anklagemyndighed og 12 individuelle og indbyrdes forskellige lokale anklagemyndigheder med hver sin virksomhedskultur.

RIGSADVOKATEN

SIDE 9

Efter min opfattelse skal der derfor – bl.a. gennem et obligatorisk turnusforløb – sikres en løbende udveksling af medarbejdere mellem de forskellige politikredse og mellem politikredsene og den overordnede anklagemyndighed.

Herudover vil der – efter min opfattelse gerne i endnu videre omfang end hidtil – skulle ske en løbende udveksling af medarbejdere mellem anklagemyndigheden og rigspolitiet, Justitsministeriets departement og styrelser og meget gerne også andre offentlige myndigheder, domstole, advokatkontorer m.v., bl.a. for herigennem at sikre anklagemyndighedens jurister den brede uddannelses- og ansættelsesmæssige baggrund, som vil kvalificere dem til at kunne varetage lederstillinger i det offentlige, herunder at kunne indgå i den fremtidige ledelse af politikredsene.

Det er min klare forventning, at de personaleansvarlige i politi og anklagemyndighed vil kunne etablere et samarbejde, som sikrer en smidig og velfungerende rokeringsordning for alle jurister, således at både hensynet til kredsene, til den enkelte medarbejder og til den overordnede organisationsudvikling og sammenhæng i anklagemyndigheden tilgodeses.

Spørgsmål om rokeringer m.v. vil således løbende skulle drøftes mellem de involverede myndigheder, hvilket i første række vil sige de personaleansvarlige i politikredsene og den overordnede anklagemyndighed samt i Rigspolitiet, men også med Justitsministeriet for så vidt angår rokeringer til og fra departement og styrelser.

For at sikre sammenhængen internt i anklagemyndigheden og af hensyn til den enkelte medarbejder er det imidlertid af afgørende betydning, at der er mulighed for at gribe ind, hvis en politikreds ikke i fornødent omfang sørger for at inddrage det overordnede hensyn til en velfungerende og sammenhængende anklagemyndighed, når stillinger skal besættes.

Det har som nævnt hidtil været Justitsministeriet, som har forestået rokeringer m.v. og således også varetaget de overordnede hensyn til geografisk mobilitet, hensyntagen til særlige forhold hos enkelte medarbejdere m.v.

Efter lovudkastet skal ministeriet imidlertid ikke længere være involveret heri (med mindre det drejer sig om rokeringer til og fra departementet), og i stedet anføres det på side 133 i lovudkastet, at jeg som led i mine faglige og økonomiske styringsbeføjelser over for politikredsene kan gribe ind, hvis jeg bliver opmærksom på, at "konkrete personaleproblemer, herunder rokeringsproblemer, gør det vanskeligt for anklagemyndigheden i en politikreds at leve op til de faglige standarder eller dertfastsatte mål og resultatkrav".

RIGSADVOKATEN

SIDE 10

Inden for disse overordnede rammer mener jeg, at der i praksis vil kunne findes en ordning, som dels giver politidirektørerne en udstrakt frihed til selv at vælge sine medarbejdere, og dels fremmer efterlevelsen af en generel personalepolitik, samtidig med at det sikres, at anklagemyndigheden også i denne sammenhæng fremstår og virker som én myndighed.

2.4. Uddannelse

Lovudkastet indeholder i afsnit 3.2.9. på grundlag af anbefalingerne i Visionsudvalgets rapport en beskrivelse af politiets grund- og efteruddannelse, idet det anføres, at der efter Justitsministeriets opfattelse er behov for en generel forbedring og styrkelse heraf.

Visionsudvalget beskæftigede sig ikke med uddannelsen af jurister og kontorpersonale m.v., og i lovudkastet anføres der heller ikke andet om dette spørgsmål end, at uddannelsen af den overordnede anklagemyndigheds kontorpersonale m.v. og den faglige grund- og efteruddannelse af juristerne i politi og anklagemyndighed fremover skal varetages af Rigsadvokaten.

Jeg er enig i, at uddannelsen af den overordnede anklagemyndigheds kontorpersonale m.v. samt at den faglige grund- og videreuddannelse af juristerne i politi og anklagemyndighed fremover skal varetages af Rigsadvokaten.

Det er min opfattelse, at der består et presserende behov for et generelt kompetenceløft i anklagemyndigheden. Der er således behov for en markant styrkelse og professionalisering af såvel grunduddannelsen som den faglige efteruddannelse af politiets og anklagemyndighedens jurister, lige som der er behov for at styrke efteruddannelsen af de øvrige medarbejdergrupper i anklagemyndigheden.

Jeg forventer på denne baggrund i samarbejde med bl.a. statsadvokaterne, politidirektørerne, de faglige organisationer og Justitsministeriet at tage skridt til en reform af juristuddannelsen. På tilsvarende vis bør efteruddannelsen af kontorpersonale m.v. nærmere analyseres.

2.5. Øvrige spørgsmål

I lovudkastet er det i afsnit 3.2.1.2. beskrevet, hvorledes Rigspolitiet vil udstikke overordnede rammer for materielanvendelse m.v., således at det sikres, at politiet også efter en udstrakt decentralisering fremstår som et enhedspoliti. Det anføres endvidere, at en række centrale IT-systemer, radiosystemer m.v. fortsat vil blive udviklet og drevet af Rigspolitiet

RIGSADVOKATEN

SIDE 11

En tilsvarende beskrivelse findes ikke for så vidt angår anklagemyndigheden.

Jeg lægger imidlertid som tidligere nævnt afgørende vægt på, at anklagemyndigheden – samtidig med at der sker en udstrakt decentralisering af kompetence og ansvar til politikredsene – også fremover fremstår og virker som én myndighed.

Herudover er det af afgørende betydning, at anklagemyndigheden fremstår som en attraktiv arbejdsplads, hvortil i høj grad hører, at medarbejderne har effektive og tidsvarende arbejdsredskaber til rådighed.

Jeg forventer derfor efter drøftelse med statsadvokaterne og politidirektørerne at fastlægge overordnede retningslinier som sikrer, at medarbejderne har de samme grundlæggende arbejdsredskaber, IT-værktøjer m.v. til rådighed i alle dele af anklagemyndigheden, og en model, der – med respekt af politikredsenes selvstændige kompetence – sikrer en løbende grundlæggende kompetenceudvikling for alle medarbejdere.

For så vidt angår IT-understøttelse af anklagemyndigheden er den væsentligste udfordring i første omgang en udbygning af den IT-mæssige integration mellem den lokale anklagemyndighed og den overordnede anklagemyndighed med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen og kvalitetssikringen og åbne mulighed for en fleksibel intern og eksternt kommunikation. Der vil på denne baggrund skulle etableres en central styring af de IT-projekter m.v., som involverer anklagemyndigheden, i form af en egentlig IT-enhed i anklagemyndigheden.

Dette indebærer ikke nødvendigvis, at Rigsadvokaten selv skal forestå udvikling og drift af IT-systemer til anklagemyndigheden. Det vil som udgangspunkt være hensigtsmæssigt fortsat at udvikle fælles systemer til brug i politikredsene, og denne udvikling kan fortsat varetages af Rigspolitiet. Men dette skal ske efter aftale med – og fuld involvering af – Rigsadvokaten, og på markedsvilkår i den forstand, at anklage-

myndigheden skal fungere som "bestiller" både i forhold til Rigspolitiet og til de eksterne leverandører, som forestår drift og udvikling af dele af anklagemyndighedens IT-systemer.

Jeg forudsætter, at der også fremover udpeges repræsentanter fra Rigsadvokaten og den overordnede til samtlige projekter i Rigspolitiet, som berører anklagemyndigheden.

Den oven for skitserede modernisering af anklagemyndigheden nødvendiggør en væsentlig omlægning af den måde, information spredes i anklagemyndigheden. Reformen af anklagemyndigheden gør det således nødvendigt at etablere nye systemer til sikker distribution af information vedrørende bl.a. personaleforhold og styringsrelaterede spørgsmål. Samtidig er der et presserende behov for at forbedre distributionen af faglig information internt i anklagemyndigheden, således at anklagere m.v. i både politikredse, statsadvokaturer og rigsadvokaturen har let adgang til opdateret og relevant information om faglige emner. Jeg forventer, at de ovennævnte faggrupper som en af deres hovedopgaver vil få til opgave løbende at indsamle, bearbejde og ajourføre faglig information på de respektive fagområder med henblik på at gøre denne information tilgængelig for hele anklagemyndigheden.

RIGSADVOKATEN

SIDE 12

Dette væsentlige element i reformen vil nødvendiggøre etablering af et moderne og tidssvarende Intranet for hele anklagemyndigheden med henblik på sikker distribution af den faglige information, men også information om personaleadministrative og styringsmæssige spørgsmål m.v. Jeg forventer i samarbejde med Rigspolitiet at tage skridt til den beskrevne etablering af det fælles Intranet for hele anklagemyndigheden og en modernisering af anklagemyndighedens informationsformidling.

3. Nævningereform

Jeg har hørt statsadvokaterne over denne del af udkastet til lovforslag. Kopi af udtalelserne vedlægges.

Jeg skal herefter udtale følgende:

Generelle bemærkninger

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig udkastet til ændringer af retsplejelovens fjerde bog, 1. – 5. afsnit, herunder den foreslåede reform af nævningesagsordningen.

Jeg kan således støtte, at nævningesager behandles i 1. instans i byretterne, og at skyldspørgsmålet også i de alvorligste straffesager efter forslaget vil kunne prøves i to instanser.

Jeg finder det endvidere særdeles hensigtsmæssigt, at afgørelsen af skyldspørgsmålet - i lighed med domsmandssager - sker ved fælles votering mellem lægdommerne og de juridiske dommere, og at afgørelserne i lighed med andre straffesager begrundes. Det er min opfattelse, at det hidtidige system, hvorefter der stilles spørgsmål til nævningerne, som vejledes af retsformandens retsbelæring, navnlig i omfattende sager med flere tiltalte har vist sig at være unødigt kompliceret. Jeg finder således, at forslaget vil smidiggøre behandlingen af nævningesager og samtidig styrke retssikkerheden for den tiltalte, som i modsætning til tidligere får en begrundelse for rettens afgørelse.

RIGSADVOKATEN

SIDE 13

Jeg er også enig i, at det for at sikre den nødvendige rutine i behandlingen, bør være statsadvokaterne, som både i 1. og 2. instans giver møde som anklager i nævningesager.

Jeg kan endvidere støtte forslaget om, at sager om overtrædelse af straffelovens § 191 ikke længere skal behandles under medvirken af nævninger. Jeg kan i den forbindelse tilslutte mig bemærkningerne til § 686, stk. 5, nr. 1, i udkastet.

Jeg finder herudover, at den foreslåede ændring af retsplejelovens systematik, således at der nu tages udgangspunkt i, at alle straffesager behandles i byretten i 1. instans, vil gøre retsplejelovens regler om behandling af straffesager langt mere brugervenlige.

Forslagets § 687 – muligheden for fravalg af nævningebehandling

Efter § 687, stk. 1, kan tiltalte beslutte, at en straffesag, der skal behandles under medvirken af nævninger efter § 686, stk. 4, i stedet skal behandles under medvirken af domsmænd. Ved samtidig forfølgning af flere tiltalte som delagtige i én eller flere forbrydelser, kan en tiltalt ikke for sit vedkommende træffe beslutning om sagens behandling under medvirken af domsmænd, medmindre enten alle tiltalte træffer beslutning herom, eller anklagemyndigheden samtykker i sådan behandling for så vidt angår vedkommende tiltalte, jf. bestemmelsens stk. 4.

I bemærkningerne til bestemmelsen er det anført, at det forudsættes, at anklagemyndigheden alene modsætter sig tiltaltes ønske om domsmandsbehandling, hvis konkrete hensyn til sagens oplysning eller til at undgå en uforholdsmæssig ressourcemæssig belastning eller belastning af vidner eller lignende i det enkelte tilfælde gør sig gældende.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at jeg forstår det anførte således, at det alene i ganske særlige tilfælde bør forekomme, at en sag mod flere tiltalte om det samme strafbare forhold behandles som domsmandssag i forhold til en eller flere af de tiltalte og som nævningesag mod andre tiltalte.

En sådan dobbelt behandling vil medføre en betydelig belastning for vidnerne i sagen, herunder ofre for kriminalitet, der skal afgive forklaring både i nævningesagen og domsmandssagen, og samtidig en ressourcemæssige belastning for anklagemyndigheden og domstolene, herunder i særlig grad i tilfælde af at begge sager ankes til landsretten.

RIGSADVOKATEN

Forslagets §§ 837 og 838 – angivelse af vidners adresser på bevisfortegnelser

SIDE 14

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 834 skal vidner og syns- og skønsmænd på bevisfortegnelsen betegnes med navn, og hvad der i øvrigt måtte udkræves til deres nøjagtige betegnelse.

Det foreslås i § 837, stk. 2, i udkastet, at vidner og syns- og skønsmænd skal angives med navn og adresse på bevisfortegnelsen, der sendes til retten. Det fremgår endvidere af § 838, stk. 1, at anklagemyndigheden uden ophold skal sende forsvareren en genpart af bevisfortegnelsen. Efter § 838, stk. 2, kan anklagemyndigheden give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om bl.a. et vidnes bopæl, hvis anklagemyndigheden agter at anmode retten om at bestemme, at disse oplysninger ikke må meddeles tiltalte, jf. § 856, stk. 2.

I forarbejderne til lov nr. 273 af 13. maj 1987 om ændring af retsplejeloven (bevisfortegnelse) er det forudsat, at vidners adresser kan udelades af bevisfortegnelsen. I betænkningen over lovforslaget, jf. Folketingstidende 1986-87, tillæg B, sp. 1499, er således anført følgende:

”Forslagsstillerne forudsætter, at den praksis, som anklagemyndigheden i mange tilfælde har anvendt med ikke at anføre vidners bopæl på bevisfortegnelsen, jf. retsplejelovens § 834, og som domstolene synes at have godkendt, opretholdes.”

Spørgsmålet om angivelse af vidners navn i bevisfortegnelsen er også behandlet i forarbejderne til lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven og straffeloven. I pkt. 4.5.1. i bemærkningerne til lovforslaget, jf. L. 233, Folketinget 1998-1999, s. 31 ff, er der om gældende ret anført følgende:

”Efter retsplejelovens § 834 skal vidner på anklage- myndighedens bevisfortegnelse betegnes ved navn, og hvad der i øvrigt kræves til deres nøjagtige betegnelse. I nogle politikredse er det praksis kun at oplyse vid- nets navn – og ikke adressen – på bevisfortegnelsen, der udleveres til forsvareren, eller i anklageskriftet, der forkyndes for tiltalte...”

Endvidere er der i pkt. 4.5.3. om Justitsministeriets overvejelser bl.a. anført følgende:

RIGSADVOKATEN

SIDE 15

”Oplysning om et vidnes adresse vil i langt de fleste tilfælde være uden betydning for tiltaltes forsvar. I de tilfælde, hvor oplysning herom kan være af betydning for forsvaret, vil tiltaltes forsvarer som nævnt kunne få oplyst vidnets bopæl.

Der er derfor ikke grund til automatisk at angive vidners adresser i politirappor- ter, bevisfortegnelser eller på anden måde, med risiko for at de kan misbruges af den tiltalte eller personer med tilknytning til denne...”

Som det fremgår af de ovenfor gengivne forarbejder, er den hidtidige praksis, hvorefter vidners adresse ikke oplyses i bevisfortegnelsen til forsvareren, forudsat anvendt af Folketinget, og denne praksis sikrer, at der ikke sker en unødigt eksponering af vidner- nes bopæl, ligesom et vidnes adresse normalt vil være helt uden betydning for tilrette- læggelsen af tiltaltes forsvar.

Jeg finder på den baggrund, at 1. pkt. i udkastet til § 838, stk. 1, bør formuleres såle- des: ”Anklagemyndigheden skal uden ophold sende forsvareren en genpart af bevis- fortegnelsen uden angivelse af adresser og en udskrift af de undersøgelses- og bevis- handlinger, der er foretaget i sagen.”

Denne ændring vil således svare til hidtidig praksis. Det tilføjes, at forsvareren i al- mindelighed vil kunne få oplyst et vidnes adresse hos politiet.

Forslagets § 844, stk. 2, sidste pkt. – genpart af indkaldelse og anklageskrift til for- svareren

Efter forslagets § 835, stk. 1, indleverer anklagemyndigheden anklageskriftet til retten, og ifølge bestemmelsens stk. 2 skal anklagemyndigheden forkynde en genpart af an- klageskriftet for tiltalte, eventuelt i forbindelse med forkyndelse af indkaldelse, jf. § 844, stk. 2.

Det fremgår af forslaget til § 844, stk. 2, at anklagemyndigheden sørger for, at en indkaldelse med oplysning om tid og sted for hovedforhandlingen forkyndes for tiltalte med mindst 4 dages varsel. Det fremgår endvidere af bestemmelsens sidste pkt., at genpart af indkaldelse og anklageskrift samtidig sendes til forsvareren.

Bestemmelsen i § 844, stk. 2, svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 840, stk. 2.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at i sager, hvor der forud for tiltalerejsningen ikke er beskikket en forsvarer, sender byretten anklageskriftet til forsvareren samtidig med, at byretten beskikker advokaten som forsvarer. I sager, hvor anklagemyndigheden i forvejen er bekendt med, hvem der er forsvarer, sender anklagemyndigheden anklageskriftet direkte til forsvareren samtidig med, at sagen indbringes for retten.

RIGSADVOKATEN

SIDE 16

I begge tilfælde aftaler byretten berammelsen af sagen direkte med forsvareren.

Jeg finder derfor, at sidste pkt. i § 844, stk. 2, bør udgå, idet forsvareren på det tidspunkt, hvor indkaldelsen til hovedforhandlingen skal forkyndes for tiltalte, fra retten har modtaget meddelelse om sagens berømmelse, ligesom forsvareren fra anklagemyndigheden eller retten har modtaget anklageskriftet.

For at fastslå anklagemyndighedens forpligtelse til at sende genpart af anklageskriftet til forsvareren, kan der i stedet i § 835, stk. 2, tilføjes følgende nye sætning efter 1. pkt.: "Anklagemyndigheden sender uden ophold en genpart af anklageskriftet til forsvareren."

Forslagets § 850 – skriftlig forelæggelse

Forslagets § 850, der vedrører muligheden for at anordne skriftlig forelæggelse, er indsat i kapitel 77 om tiltale og forberedelse af hovedforhandling i 1. instans, herunder i nævningesager. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i § 927 b, som imidlertid alene finder anvendelse i domsmandssager.

Navnlig hvis forslaget om, at lade sager om overtrædelse af straffelovens § 191 udgå af nævningebehandling, gennemføres, er det min opfattelse, at nævningesager som hovedregel ikke har en karakter, der vil kunne begrunde skriftlig forelæggelse efter gældende praksis. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt, hvis det i bemærkningerne til bestemmelsen anføres, at der ikke er tilsigtet en udvidelse af anvendelsesområdet for skriftlig forelæggelse.

Forslagets § 853 – tiltaltes tilstedeværelse under hovedforhandlingen

Det følger af forslaget til § 853, der med redaktionelle ændringer svarer til den gældende § 846, at tiltalte – medmindre andet er bestemt i loven – personligt skal være til stede i retten under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom. Rettens formand kan dog tillade tiltalte at forlade retten, når tiltalte har afgivet forklaring.

I praksis forekommer tilfælde, hvor det kan være hensigtsmæssigt, at retten kan tillade tiltalte at være fraværende fra retten også på tidspunkter forud for, at tiltalte har afgivet forklaring.

RIGSADVOKATEN

Det gælder bl.a. i sager med mange tiltalte og mange forhold. I sådanne sager kan der være forhold, hvor alle er tiltalt, men der kan også være en række forhold, som alene vedrører en enkelt eller enkelte af de tiltalte. Hvis f.eks. først sagens forhold 10 vedrører en af de tiltalte, og de første ni forhold er uden betydning for denne tiltalte, bør det efter min opfattelse være muligt for retsformanden at bestemme, at denne tiltalte ikke behøver at være til stede under behandlingen af de første ni forhold, selv om han på dette tidspunkt endnu ikke selv har afgivet forklaring.

SIDE 17

Der kan derfor overvejes at formulere § 853, 2. pkt., således:

”Rettens formand kan dog tillade tiltalte at forlade retten, inden sagen er optaget til dom, hvis det findes ubetænkeligt, at tiltalte ikke er til stede.”

Forslagets § 908, stk. 2 – skriftlig ankemeddelelse fra tiltalte

Ifølge § 908, stk. 2, kan tiltalte skriftligt indgive ankemeddelelse til anklagemyndigheden eller byretten. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 948, stk. 1.

Efter min opfattelse vil det være hensigtsmæssigt, hvis skriftlig ankemeddelelse alene kan indgives til anklagemyndigheden, således at sagen ikke forsinkes af fremsendelse af ankemeddelelsen mellem byretten og statsadvokaten.

Denne mulige forsinkelse har navnlig betydning for anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke domme i sager med flere tiltalte, hvor en af de tiltalte på en af ankefristens sidste dage indgiver ankemeddelelse til byretten.

Uanset at anklagemyndigheden ikke har fundet anledning til at anke en dom, kan den omstændighed, at en af de tiltalte anker dommen, indebære, at dommen efter anklagemyndighedens opfattelse bør ankes for alle eller flere af de tiltalte i en sag. På grund af den mulige forsinkelse ved fremsendelse af tiltaltes ankemeddelelse fra byretten til statsadvokaten forekommer der imidlertid tilfælde, hvor ankefristen for de øvrige til-

talte er overskredet, når statsadvokaten får meddelelse om, at dommen er anket af en af de tiltalte.

Det bør derfor overvejes i § 908, stk. 2, 2. pkt., at lade "eller til byretten" udgå.

Forslagets § 920 – afvisning af tiltaltes anke ved manglende forkyndelse af anklageskrift eller indkaldelse til retsmøde

Efter § 920, stk. 3, der svarer til den gældende § 965 c, stk. 3, 2. pkt., kan retten afvise tiltaltes anke, hvis anklageskrift eller indkaldelse ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for tiltalte, fordi denne har skiftet bopæl eller opholdssted uden at give den nødvendige meddelelse herom.

RIGSADVOKATEN

SIDE 18

Det fremgår ikke udtrykkeligt af hverken den gældende bestemmelse eller forslaget til § 920, stk. 3, at bestemmelsen ikke omfatter udmålingsanker. Dette følger imidlertid af praksis, jf. U 2000.287 H og den kommenterede retsplejelov, 7. udgave, note 9, til § 965 c, stk. 3.

Det kan på denne baggrund overvejes at tydeliggøre, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, således at der indsættes følgende sætning: "Retten kan, når tiltaltes anke omfatter bevisbedømmelsen, ved kendelse afvise tiltaltes anke,..."

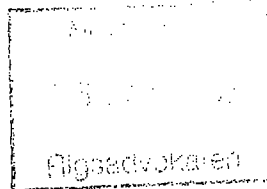
Ressourcemæssige spørgsmål i anledning af nævningereformen

To statsadvokater har peget på ressourcemæssige spørgsmål i forbindelse med nævningereformen.

Det er efter min opfattelse ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere de ressourcemæssige konsekvenser af forslaget. Som følge af den nye model til administration af anklagemyndighedens økonomi vil der under alle omstændigheder skulle foretages en nøje gennemgang af ressourcebehovet i de forskellige dele af anklagemyndigheden, og Rigsadvokaten vil løbende skulle vurdere, om der er behov for at omprioritere ressourcer mellem de forskellige dele af anklagemyndigheden eller at søge yderligere ressourcer tilført. I givet fald vil jeg også i forbindelse med nævningereformens gennemførelse følge udviklingen nøje med henblik på at vurdere, om de regionale statsadvokater har de nødvendige ressourcer til rådighed.

Henning Fode

Rigsadvokaten

STATSADVOKATEN

DATO 16.01.2006

JOURNAL NR.

SA1-2006-510-0011

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: BFG

STATSADVOKATEN FOR I
BENHAVN, FREDERIKSBE
OG TÅRNBY

JENS KOFODS GADE 1, 3
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 00
FAX 33 30 73 49

Vedr. udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform, Rigsadvokaten j.nr. RA-2006-510-0014

Ved brev af 4. januar 2006 har Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse til ovennævnte lovforslag vedrørende den del af lovforslaget, der vedrører ændringer af retsplejelovens fjerde bog, 1.-5. afsnit, herunder nævningereformen.

Jeg skal i den anledning udtale følgende:

1. Vedrørende nævningereformen og retsplejelovens ændrede systematik generelt

Jeg kan tilslutte mig udkastet til reform af nævningesagsordningen, således at skyldsspørgsmålet kan prøves i to instanser, og således at nævningesagerne i første instans påbegyndes i byretten.

Jeg kan endvidere tilslutte mig, at afgørelsen af skyldsspørgsmålet skal ske ved fælles votering, og således at afgørelserne skal begrundes. Det vil smidiggøre behandlingen af nævningesager i retten, at systemet med spørgsmål til nævningerne og retsformandens retsbelæring afskaffes, ligesom rettens begrundelser for afgørelserne er grundlæggende for retssikkerheden.

Jeg er enig i, at det bør være statsadvokaten, der møder som anklager i nævningesagerne, både i 1. instans og i anken. Derved sikres, at det er erfarne anklagere med tilstrækkelig ekspertise i nævningesager, der giver møde i retten. Mødefrekvensen må antages at blive så hyppig, at sagsbehandlingen vil drage fordel

RIGSADVOKATEN 2006-510-0014-(0005) 16/1-06

heraf. Det må derfor sikres, at statsadvokaten tilføres det fornødne personale til, at statsadvokaturens anklagere også reelt har mulighed for at møde både i byretten og i landsretten i nævningesager. Jeg henviser til mine nedenfor anførte bemærkninger om lovudkastets ressourcemæssig konsekvenser for nærværende embede.

Endelig kan jeg tilslutte mig, at retsplejelovens systematik ændres således, at retsplejeloven nu vil tage udgangspunkt i, at alle straffesager skal behandles i byretten i første instans.

STATSADVOKATEN

2. Bemærkninger til enkelte bestemmelser i lovudkastet

SIDE 2

Ad retsplejelovens § 687

Efter § 687, stk. 1, kan tiltalte i en sag, der efter forslaget til retsplejelovens § 686 skal behandles under medvirken af nævninger, som udgangspunkt vælge, at sagen i stedet skal behandles som en domsmandssag.

Det fremgår af forslaget til § 687, stk. 4, at ved samtidig forfølgning med flere tiltalte som delagtige i én eller flere forbrydelser, kan en tiltalt for sit vedkommende ikke træffe beslutning om sagens behandling under medvirken af domsmænd i medfør af stk. 1, medmindre enten alle tiltalte træffer beslutning i medfør af stk. 1, eller anklagemyndigheden samtykker i sådan behandling for så vidt angår vedkommende tiltalte.

I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i stk. 4 (lovforslaget s. 276 og s. 430) anføres det, at det forudsættes, at anklagemyndigheden alene modsætter sig tiltaltes ønske om separat behandling som domsmandssag, hvis konkrete hensyn til sagens oplysning eller til at undgå en uforholdsmæssig (min understregning) ressourcemæssig belastning eller belastning af vidner eller lignende i det enkelte tilfælde gør sig gældende.

Jeg forstår henvisningen i lovbemærkningerne til "at undgå uforholdsmæssig ressourcebelastning" således, at det kun undtagelsesvist bør forekomme, at der i samme sag køres to parallelle forløb med både domsmandssag og nævningesag med deraf følgende forskellige ankesager i landsretten.

Ad retsplejelovens § 748, stk. 10

Efter forslaget til ovennævnte bestemmelse kan retten tillade, at anklageren deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede under tre nærmere angivne betingelser.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen (s. 438) bør en sigtet eller tiltalt, som er tilstede i retten, "altid have mulighed for at møde ikke alene sin dommer, men også sin anklager ansigt til ansigt". Forslaget er derfor begrænset til retsmøder, hvor sigtede ikke deltager.

Efter min opfattelse bør det være muligt, at anklageren møder via telekommunikation i alle retsmøder, der ikke indgår i selve hovedforhandlingen.

Ad retsplejelovens § 844, stk. 2

STATSADVOKATEN

Det fremgår af denne bestemmelse, at anklagemyndigheden sørger for, at en indkaldelse med oplysning om tid og sted for hovedforhandlingen forkyndes for tiltalte inden en fastsat frist. Det fremgår endvidere, at genpart af indkaldelse og anklageskrift samtidig sendes til forsvareren.

SIDE 3

Jeg skal i den anledning bemærke, at i sager, hvor der forud for tiltalerejsningen ikke er beskikket en forsvarer, sender byretten anklageskriftet til forsvareren samtidig med, at byretten beskikker advokaten som forsvarer. I sager, hvor anklagemyndigheden i forvejen er bekendt med, hvem der er forsvarer, sender anklagemyndigheden anklageskriftet direkte til forsvareren samtidig med, at sagen indbringes for retten. Der er derfor ikke nogen grund til, at forsvareren herefter skal have genpart af indkaldelsen fra anklagemyndigheden, idet bebyggelsen aftales direkte mellem ham og retten.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at i lovudkastet er ordet stævninger generelt afløst af ordet indkaldelse. I stævning ligger en forpligtelse til at give møde, hvilket ikke er tilfældet med indkaldelser, der af borgeren kan opfattes som en indkaldelse til noget, som man ikke har pligt til at møde til. Det bør derfor overvejes at bibeholde udtrykket "stævning" for at markere, at der er tale om noget mere alvorligt. Endvidere er der risiko for, at der administrativt vil ske fejlbehandling, hvis både almindelige indkaldelser/tilsigelser til retsmøder, hvor tiltalte ikke har pligt til at møde, og indkaldelser, som før i tiden hed stævninger, nu får en fælles betegnelse i form af indkaldelse. Der er naturligvis tale om et praktisk problem, men de to forskellige betegnelser anviser for administrationen to forskellige behandlingsmåder, idet stævninger skal forkyndes, hvilket ikke er tilfældet for indkaldelser.

Ad retsplejelovens § 853

Efter bestemmelsen i § 853, der svarer til den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 846, skal tiltalte personligt være til stede i retten under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom bortset fra, at ordene "så læn-

ge han har adgang til at udtale sig" er udeladt. Rettens formand kan dog tillade tiltalte at forlade retten, når tiltalte har afgivet forklaring.

I praksis opstår der situationer, hvor det vil være hensigtsmæssigt, om retten kan tillade tiltalte at være fraværende fra retten også på tidspunkter forud for, at tiltalte har afgivet forklaring.

En sådan situation kan forekomme i sager med mange tiltalte, hvor f.eks. først sagens forhold 10 vedrører en af de tiltalte. I et sådant tilfælde bør der være mulighed for, at tiltalte kan være fraværende fra retten i én eller flere dage forud for, at han selv skal afgive forklaring, herunder også for bl.a. at minimere tiltaltes tabte arbejdsfortjeneste i forbindelse med hans tilstedeværelse i retten. Denne situation er formentlig dække af ovennævnte udeladte ord.

STATSADVOKATEN

SIDE 4

Der kan også være tilfælde, hvor tiltalte af helbredsmæssige grunde, herunder især psykisk syge, kan have vanskeligheder ved at opholde sig længe i retslokalet, og hvor der derfor bør være mulighed for, at retten undtagelsesvist kan tillade, at tiltalte ikke er tilstede fra sagens start, og indtil han skal afgive forklaring.

Ad retsplejelovens § 856

Efter bestemmelsen i § 856, stk. 1, kan rettens formand beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Efter § 856, stk. 7, afgør rettens formand, om tiltalte skal forlade retslokalet under den forudgående forhandling om anmodninger fremsat efter stk. 2, 3, 5 og 6.

Der er ikke efter ordlyden af § 856, stk. 7, hjemmel til, at tiltalte skal forlade retslokalet under den forudgående forhandling om anmodninger fremsat efter stk. 1, hvilket, selv om bestemmelsen svarer til den nugældende § 848, stk. 7, ikke er umiddelbart forståeligt.

Ad retsplejelovens § 866 (nugældende)

Det kan overvejes at bevare nævningeløftet i retsplejelovens § 866. Nævningesager adskiller sig fra almindelige domsmandssager ved at angå meget alvorlige forbrydelser, og der bør derfor bibeholdes en markering af, at nævningerne skal være opmærksomme på, at de følger en meget alvorlig sag, og at der er en forskel på nævningesager og domsmandssager.

Ad retsplejelovens § 908

Ifølge forslaget kan der fortsat indgives skriftlig ankemeddelelse til anklagemyndigheden eller til byretten.

Efter min opfattelse bør det alene være muligt at indgive skriftlig ankemeddelelse til anklagemyndigheden, således at sagen ikke forsinkes af fremsendelsen mellem byretten og statsadvokaten og således, at statsadvokaten har mulighed for at kontraanke for andre tiltalte i sagen.

STATSADVOKATEN

Flere advokater udnytter den forsinkelse, der opstår, når anken indgives til byretten, således at det ikke er muligt for anklagemyndigheden at nå at anke for så vidt angår de øvrige tiltalte i sagen inden ankefristens udløb. Systemet udnyttes ved, at forsvarerne anker på ankefristens sidste dag, f.eks. en fredag, og anklagemyndigheden modtager herefter typisk beskeden om anken fra byretten den følgende mandag eller om tirsdagen, hvor det er umuligt at kontraanke for de øvrige tiltalte.

SIDE 5

Ad retsplejelovens § 920

Bestemmelsen i § 920, stk. 3, svarer til ordlyden i den nugældende § 965 c, stk. 3.

Det er efter den nugældende regel ikke ganske klart, om den også omfatter ankemeddelelser i rene udmålingsankers, men det antages vist nok i praksis, at det ikke er tilfældet, jf. således U2000.287 H. Det kunne derfor overvejes at tydeliggøre bestemmelsen.

Af retsplejelovens § 930

Det fremgår af § 930, at hvis der er afsagt hjemvisningsdom, skal anklagemyndigheden snarest muligt (min fremhævelse) på ny indbringe dommen for byretten.

Bestemmelsen svarer stort set til den nugældende § 961, stk. 1, hvorefter dommen skal indbringes for byretten uden ophold.

I praksis har bestemmelsen givet anledning til formalitetsprøvelse ved retten, idet forsvarere har gjort gældende, at anklagemyndigheden ikke hurtigt nok har indbragt hjemviste domme for byretten.

For at undgå denne problemstilling kan det overvejes at fastsætte en frist i § 930 på f.eks. 2 uger til indbringelse af dommen for byretten.

3. Øvrige bemærkninger af redaktionel karakter

Det fremgår af de foreslåede bestemmelserne vedrørende den civile retspleje, herunder § 39, at ordet "genpart" generelt erstattes med ordet "kopi".

Tilsvarende gør sig ikke gældende vedrørende strafferetsplejen, hvor der fortsat anvendes ordet "genpart". Det nutidige udtryk "kopi" bør anvendes også her.

4. Forslagets ressourcemæssige konsekvenser for nærværende embede

STATSADVOKATEN

Forslagets økonomiske konsekvenser for anklagemyndigheden omtales ikke i lovforslaget.

SIDE 6

Som anført ovenfor fremgår det af lovforslaget, at statsadvokaterne som hidtil bør have påtalekompetencen i nævningesager, og at statsadvokaterne skal møde i sagerne i byretten og under eventuel anke i landsretten.

En opgørelse af antallet af nævningesager i perioden fra 2002 til 2005 ved statsadvokaturen viser følgende:

	2002	2003	2004	2005	Gennemsnit
Antal indkomne nævningesager, (heraf narkosager)	25 (8)	34 (9)	33 (14)	25 (15)	Ca. 30 (ca. 11)
Antal domsforhandlede nævningesager x)	20	21	33	29	Ca. 26
Antal retsdage	91	84	149	110	Ca. 109

x) Nogle af de domsforhandlede sager var indkommet året før

Ifølge lovforslaget skal narkosager undtages fra nævningeting, men da dommene vil kunne ankes til landsretten, vurderer jeg, at det næppe vil frigøre mærkbare ressourcer i statsadvokaturen. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at narkosagerne oftest vil fordrø samme bevisførelse for landsretten som for byretten, idet skyldspørgsmålet i de større og vanskeligere narkosager ofte bygger på bevisførelse i form af afspilning af telefonaflytninger og dokumentation af teleoplysninger. Der vil således formentlig næppe vil blive tale om den store tidsmæssige besparelse ved, at sagerne nu kun skal behandles som ankesager af statsadvokaturene.

Jeg kan som eksempel nævne en sag vedrørende overtrædelse af straffelovens § 191 (Marokko-sagen, SA1-2003-6221-0019). Denne sag skulle oprindeligt have været ført som nævningesag, men den blev af formelle grunde - idet Marokko ikke ville tillade forsvarerne at være til stede under indenretlige afhørin-

ger i Marokko – skåret ned til en domsmandssag vedrørende forsøg på indførelse af bl.a. 300 kg hash. Sagen varede 10 dage i byretten og 8 dage i landsretten. Byretten udmålte en straf på fængsel i 3 år, mens Østre Landsret fastsatte straffen til fængsel i 2½ år.

Da de sager, der fortsat skal være nævningesager, vedrører de alvorligste forbrydelser, hvor der udmåles langvarige straffe, og da sagerne rejses mod personer, der benægter de alvorligste tiltalepunkter, må det forventes, at en meget stor del af dommene i 1. instans vil blive anket til landsretten. Det samme må forventes vedrørende de grove narkosager, hvor der ligeledes udmåles meget lange fængselsstraffe. Jeg vurderer således, at ankehypigheden for disse sager må antages at nærme sig 100 %.

STATSADVOKATEN

SIDE 7

På grund af det meget store antal nævningesager ved nærværende embede vil det formentlig være vanskeligt, trods den ressourcemæssige fordel herved, med den nuværende normering konsekvent at lade samme anklager møde i begge instanser.

Som det fremgår af ovenstående tabel, behandles der ved nærværende embede ca. 30 nævningesager årligt. I gennemsnit medgår der hertil ca. 110 retsdage, svarende til ca. 4 retsdage pr. nævningesag.

Der skønnes at medgå ca. 10 dage i gennemsnit pr. sag til egentlig forberedelse af sagen, hvortil komme forberedende retsmøder, mundtlig forhandling, brevveksling med forsvarer m.v., hvortil skønnes i gennemsnit at medgå ca. 4 dage pr. sag.

Et nettoårsværk udgør ca. 220 dage. Til behandling af ca. 30 nævningesager medgår således for så vidt angår jurister ca. 2,5 årsværk. Herved er der ikke taget hensyn til, at der i visse nævningesager, dels i sager, der varer 4 retsdage eller mere, dels i sager med mange tiltalte og dermed mange forsvarere, bør være to anklagere, både af hensyn til arbejdsbyrden og af hensyn til risikoen for sygefravær. Det samme gør sig gældende vedrørende behandlingen af større ankesager.

Nedenstående tabel viser i hvilket omfang, det i de tidligere år har været nødvendigt at have mere end én anklager på samme nævningesag:

	2002	2003	2004	2005
<u>Antal sager</u>	1	1	2	1
<u>Antal dage</u>	20	7	32 (16+16)	6
<u>Anklagere</u>	KIB/PLN	LW/TH	KIB/LBH LW/KR	KIB/ Rasmus K

Jeg kan endvidere oplyse, at der i 2005 var tre ankesager af en sådan beskaffenhed, at der var to anklagere på hver af sagerne. Det drejede sig om to narkosager ("Christiania-sager") og en sag om menneskesmugling. Sagerne strakte sig over henholdsvis 15 retsdage, 5 retsdage og 12 retsdage.

STATSADVOKATEN

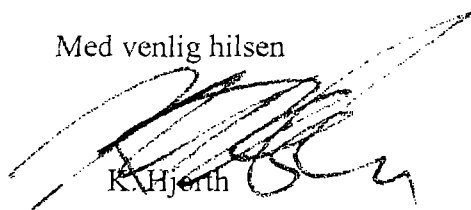
SIDE 8

På denne baggrund må der skønnes at være behov for yderligere 3 eller 4 jurister ved embedet, såfremt lovforslaget gennemføres.

For så vidt angår kontorsektoren må der under forudsætning af ovennævnte forventede ankehypighed forventes at ske en betydelig forøgelse af arbejdsbyrden i ankesekretariatet, hvis arbejdstid allerede i dag ved nærværende embede for godt og vel halvdelen vedkommende anvendes til behandlingen af nævningesager, bl.a. vedrørende fængslingsfristforlængelser og indkaldelser af tiltalte, vidner, tolke og sagkyndige til domsforhandling.

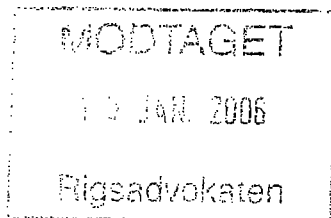
På denne baggrund må gennemførelsen af lovforslaget skønnes at medføre behov for yderligere 2 kontorfunktionærer ved nærværende embede.

Med venlig hilsen

K. Hjerth

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

STATSADVOKATEN

DATO 18. januar 2006

JOURNAL NR.
SA2-2006-510-0011

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: ME/ig

STATSADVOKATEN FOR
SJÆLLAND

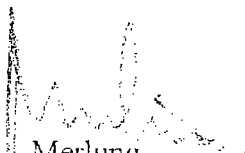
JENS KOFODS GADE 1. 4.
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 72 00
FAX 33 30 72 72

Rigsadvokaten har i skrivelse af 4. januar 2006 udbedt sig en udtalelse om udkast om bl.a. ændring af retsplejelovens fjerde bog, 1. – 5. afsnit (J.nr. 2006-510-0014).

I anledning heraf skal jeg udtale, at jeg fuldt ud kan støtte lovforslaget.

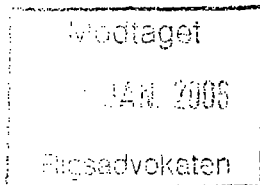
Den forsinkede besvarelse beklages.

Merlung

2006. 510-0011 (om?)

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 19. januar 2006

JOURNAL NR.

SA3-2006-510-0008

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: Charlotte Alsing Juul

STATSADVOKATEN FOR FY
SYDDØSTSJÆLLAND, LOLLA
FALSTER OG BORNHOLM

JENS KOFODS GADE 1, 3. T
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 50
FAX 33 30 73 99

Vedr. Deres j.nr. RA-2006-510-14

Ved skrivelse af 4. januar 2006 har Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse vedrørende den del af Justitsministeriets udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreformen, der vedrører ændringer af retsplejelovens fjerde bog, 1, -5. afsnit, herunder nævningereformen.

I den anledning kan jeg meddele, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig de foreslåede ændringer. Udkastet til lovforslag giver mig således ikke anledning til bemærkninger.

Jeg kan oplyse, at denne statsadvokatur i lighed med Statsadvokaten for København sender en genpart af ankemeddelelsen direkte til forsvareren ved sagens start i de ankesager, hvor statsadvokaturen er bekendt med, hvem der er forsvarer. Der bliver ikke herfra sendt kopi af stævningen til forsvareren, idet berammelsen aftales direkte mellem landsretten og forsvareren.

Jeg kan endvidere oplyse, at statsadvokaturen i lighed med Statsadvokaten i Sønderborg ikke anfører vidneres adresse på de bevisfortegnelser, der sendes til forsvarerne.

Endelig kan jeg nævne, at jeg er opmærksom på, at et flertal af statsadvokater har været betænkelige ved, at ekstrakten i nævningesager udleveres både til de juridiske dommere og nævningerne. Jeg finder dog, at det med de foreslåede ændringer af procesformen i nævningesagerne vil være naturligt og hensigtsmæssigt, at nævningerne – som foreslået i udkastet til lovforslag – får adgang til det samme materiale som de ju-

2006 - 510 - 0014 (-0008)

ridiske dommere, således at muligheden for nævningerne for at følge med i sagen forbedres.

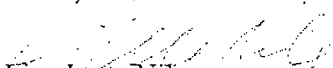
Det bemærkes, at jeg har forudsat, at der ikke ved denne høring skal afgives en udtalelse om de eventuelle ressourcemæssige konsekvenser af nævningereformen. Bemærkninger vedrørende dette spørgsmål vil blive fremsat af Statsadvokatforeningen i foreningens høringssvar over politireformen til Justitsministeriet.

Jeg skal beklage den sene besvarelse.

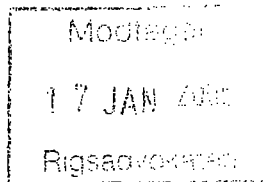
STATSADVOKATEN

Med venlig hilsen

SIDE 2

Lise-Lotte Nilas

EC/AK

SA4-2006-510-0008

Tilbagesendes, med bemærkning, at jeg kan tilslutte mig lovforslaget for så vidt angår nævningereformen.

Nævningesagsbehandling er forbeholdt de alvorligste forbrydelser, og jeg er enig i, at statsadvokaterne skal varetage behandlingen af disse sager både i byretten og landsretten. Herved udnyttes erfaring og ekspertise mest muligt, ligesom det markeres, at der er tale om de alvorligste sager. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at man efter min opfattelse kan overveje at bevare nævningeløftet, jf. den nu gældende § 866 i retsplejeloven, for også herved at markere, at der er tale om en meget alvorlig sag.

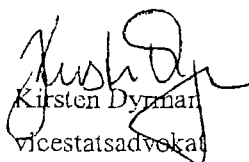
Erfaringer i denne statsadvokatur med særdeles langvarige nævningesager vedrørende narkotikakriminalitet, ofte med en teknisk vanskelig bevisførelse, gør, at jeg ligeledes kan tilslutte mig, at narkotikasager for fremtiden behandles som domsmandssager. Jeg er opmærksom på, at disse sager fortsat vil kræve betydelige anklagermæssige ressourcer i begge instanser således, at der i mange sager om narkotikakriminalitet fortsat vil være behov for mere end en anklager pr. sag.

Jeg skal i øvrigt henvise til statsadvokaternes udtalelse af 25. maj 1998 til Rigsadvokaten vedrørende Retsplejerådets betænkning nr. 1352/1998 om behandlingen af nævningesager.

Der henvises til j.nr. RA-2006-510-0014.

Statsadvokaten i Aalborg, den 17. januar 2006.

På statsadvokatens vegne

Kirsten Dyrman
vicestatsadvokat

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

2006-510-0014(-0006)

J.nr. SA5-2006-510-0008
Sagsbehandler: CS/PBJ/MK

Tilbagesendes Rigsadvokaten.

De regionale statsadvokater afgav ved et brev af 25. maj 1998 en samlet udtalelse til Rigsadvokaten vedrørende Retsplejerådets betænkning nr. 1352/1998 om behandlingen af nævningesager. Der blev udtalt anerkendelse af behovet for en reform af nævningesagssystemet, men betænkeligheder ved dele af rådets forslag vedrørende mødende anklager i byretten, afstemningsregler og udlevering af ekstrakter til nævninger samt anklageskrifter og bevisfortegnelser. Statsadvokaterne anførte endvidere, at det ville være hensigtsmæssigt at ændre reglerne vedrørende ankevejledning af tiltalte og tilførsel til reusbog heraf. Yderligere blev det anført, at nævningesagsreformen sammenholdt med behovet for at anvende 2 anklagere i et stigende antal sager ville medføre et behov for en tilførsel af flere jurister til statsadvokaturene.

En statsadvokat, undertegnede, der savnede tilstrækkelig begrundelse for at bevare dobbeltgarantien i betragtning af indførelsen af to-instansbehandlingen af skyldsspørgsmålet, fandt, at afstemningsreglerne burde udformes således, at nævningerne ved afgørelsen af skyldsspørgsmålet hver havde én stemme, mens dommerne hver havde 3 stemmer. Jeg fandt ikke retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en ordning, der til domfældelse krævede, at mindst 2 af de i byret og landsret i alt 5 medvirkende dommerne samt et kvalificeret flertal af nævningerne havde fundet tiltalte skyldig.

Jeg fandt det mindre foreneligt med bestræbelserne for at sikre nævningerne indflydelse på sagernes afgørelse, at et mindretal på to landsdommere også under en ordning med fuld ankeadgang ville kunne tilsidesætte en afgørelse truffet af et flertal af nævninger og dommere i to instanser.

Kopi af brev af 25. maj 1998 vedlægges.

Rigsadvokaten afgav ved et brev af 16. juni 1998 en udtalelse om betænkningen og de skønnede ressourcemæssige konsekvenser for anklagemyndigheden. Rigsadvokaten bemærkede, at der var behov for en nævningesagsreform og fremkom i øvrigt med bemærkninger til rådets forslag vedrørende ekstrakter, begrundelse af domme og for-

slagets ressourcemæssige konsekvenser samt vedrørende anklageskrifter, bevisfortegnelser og ansøgning om anketilladelse.

Vedrørende de af statsadvokaterne fremsatte bemærkninger har jeg noteret følgende:

Mødende anklager i nævningesager byretten

Det fremgår af forslaget til § 101, stk. 1, 1. pkt., jf. § 103, stk. 2, sammenholdt med § 104, stk. 2, at statsadvokaterne, disses medhjælper eller andre af Rigsadvokaten bemyndigede møder i byretten i nævningesager og i sager, hvor tiltalte i medfør af forslaget til § 687 fravælger nævningebehandling.

Anklageskrift og bevisfortegnelse

De af statsadvokaterne og Rigsadvokaten fremsatte bemærkninger er medtaget i bemærkningerne til §§ 831 og 834.

Ankevejledning

Det er i retsplejelovens § 219 a, stk. 6, der blev indført ved lov nr. 229 af 21. april 1999, § 1, nr. 10, som trådte i kraft 1. juli 1999, bestemt, at tiltalte vejledes om adgangen til at anke dommen. Vejledningen gives ved dommens afsigelse, hvis tiltalte er til stede, og ellers ved den efterfølgende meddelelse eller forkyndelse, jf. stk. 5. Hvis afsigelsen ikke finder sted samme dag, som sagen er optaget til dom, gives vejledningen samtidig med, at retten tilkendegiver, hvornår dommen vil blive afsagt, såfremt tiltalte er til stede, og ellers ved den efterfølgende meddelelse eller forkyndelse, jf. stk. 5.

Der fremgår imidlertid fortsat ikke klart af loven et krav om, at det i retsbogen for det retsmøde, hvor tiltalte var til stede, skal fremgå, at han er givet vejledning om anke-regler og -frist, jf. herved § 35, stk. 6.

Afstemmingsregler

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pkt. 9.3.3.5, at Justitsministeriet kunne tilslutte sig forslaget fra Retsplejerådets flertal vedrørende udformning af afstemningsreglerne med den tilpasning, der følger af forslaget om 3 juridiske dommerne i stedet for 2.

Det er fortsat min opfattelse, at opretholdelsen af den "dobbelte garanti", der reelt findes i kravet i forslaget til § 891, stk. 4, og § 931, stk. 2, om mindst 2 dommerstemmer til en afgørelse om skyldsspørgsmålet, som er til ugunst for tiltalte, savner tilstrækkelig begrundelse.

Jeg kan supplerende udtale følgende:

Ekstrakter

Såvel et flertal af statsadvokaterne som Rigsadvokaten udtrykte betænkelighed ved udlevering af ekstrakter til nævningerne.

Det fremgår af forslaget til § 888, at anklageren udleverer ekstrakt til hver af nævningerne.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget tilsyneladende intet nævnt om betænelighederne fra den overordnede anklagemyndighed.

Nævningereformens ressourcemæssige betydning for statsadvokaturerne

Jeg kan som udgangspunkt vedrørende de ressourcemæssige konsekvenser henvide til det af Rigsadvokaten i brev af 16. juni 1998 til Justitsministeriet anførte. Til grund for denne vurdering lå imidlertid et forholdsvist konstant antal på ca. 81 nævningesager på landsplan i årene 1993-1996 med et fald til 71 sager i 1997. Endvidere var sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 191 ikke undtaget fra nævningebehandling i Retsplejerådets forslag til nævningereform, jf. bet. 1352/1998.

Vedrørende antallet af nævningesager fremgår det af Anklagemyndighedens Årsberetning 2001-2002 og 2003-2004:

	Nævningesager	Heraf – strl. § 191	Retsdage	N-sager m. 2 ankl.
2001	79	23	358	-
2002	76	22	459	7
2003	93	21	444	5
2004	99	36	563	10

Af ovennævnte tal for 2001-2004 ses en tendens til stigning i både antallet af nævningesager på landsplan, andelen af sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 191, antallet af retsdage og antallet af sager, hvor 2 anklagere har deltaget.

Karakteren af nævningesager gør, at jeg er enig i, at statsadvokaturene skal varetage behandlingen ved retten i både første og anden instans.

Jeg er enig i, at det er hensigtsmæssigt at undtage sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 191 fra nævningebehandling og i de betragtninger, som ligger til

grund herfor. Det kan imidlertid forventes, at de tiltalte, som i denne type sager sjældent erkender sig skyldig, i vidt omfang vil benytte muligheden for at indbringe byrettens domme i domsmandssager for landsretten som bevisanker med påstand om frifindelse.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at der næppe vil ske et fald i det samlede antal straffesager, som skal føres ved landsretten, ligesom den tidsbesparelse, statsadvokaturerne opnår ved domsmandsbehandling af sager om overtrædelse af straffelovens § 191, langt opvejes af stigningen i det samlede antal nævningesager.

Det er ikke muligt på forhånd at vurdere, om tiltaltes mulighed for at fravælge nævningebehandling til fordel for domsmandsbehandling, vil få ressourcemæssig betydning for statsadvokaturerne.

Samlet set er vurderingen af ændringernes ressourcemæssige betydning behæftet med betydelig usikkerhed. Jeg forventer derfor, at dette spørgsmål drøftes efter en passende tid.

Anvendelse af telekommunikation

Det fremgår af forslaget til blandt andet § 748, stk. 8-10, om retsmøder under efterforskningen, § 831 om hovedforhandling i tilståelsessager for byretten, § 848 om retsmøder inden hovedforhandlingen i byretten, § 916 om retsmøder i ankesager landsretten inden hovedforhandlingen og § 917 om hovedforhandlingen i udmålingsanker, at der i et vist omfang kan anvendes telekommunikationsudstyr.

Endvidere kan tolke, vidner og syns- og skøns mænd samt vidner i udlandet deltage under anvendelse af dette udstyr, jf. forslaget til § 149, stk. 7, § 174 og § 192, stk. 6.

Som betingelser for de enkelte parters deltagelse under anvendelse af dette udstyr er anført, at retten finder, at sigtedes tilstedeværelse "ikke er nødvendig", ligesom forsvareren kan deltage et andet sted end sigtede, hvis retten finder det "ubetænkeligt". Hvis sigtede ikke deltager i retsmødet, kan forsvareren deltage ved brug af telekommunikationsudstyr, hvis det findes "forsvarligt", hvilken betingelse blandt andet tillige stilles for, at anklageren ikke er tilstede, jf. forslaget til § 748, stk. 8-10.

For vidner gælder, at anvendelse af udstyret skal være "hensigtsmæssig og forsvarlig", jf. forslaget til § 174.

Der kan opstå tvivl om, hvornår det er "ubetænkeligt" eller "forsvarligt" at behandle en sag ved anvendelse af telekommunikationsudstyr, eller på samme vis hvornår sigtedes tilstedeværelse "ikke [er] nødvendig".

Der fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelserne eksempler på eller retningslinier for, hvornår disse elastiske begreber kan anses opfyldt. Bortset fra at anvendelse af telekommunikation i retsplejen er forudsat muligt i loven, må det således forventes at give anledning til tvivlstilfælde. Hertil kommer, at en anke- eller kæreinstans uden retningslinier for anvendelsen kun vanskeligt vil kunne tilsidesætte det skøn, som er udøvet af underinstansen i forbindelse med vurderingen af forsvarligheden af anvendelsen af telekommunikationsudstyr.

Særskilt procedure og votering om straffelovens § 16?

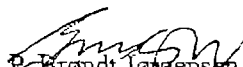
Af forslaget til § 894, stk. 4, fremgår det, at et eventuelt spørgsmål om, hvorvidt tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand som nævnt i straffelovens § 16, afgøres efter bestemmelserne i stk. 1-3 inden afgørelsen af sanktionsspørgsmålet.

Det står ikke ganske klart, om spørgsmålet om hvorvidt tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand som nævnt i straffelovens § 16, skal gøres til genstand for en særskilt procedure.

Såfremt dette ikke er tilfældet, vil parterne i sager, hvor der opstår spørgsmål om anvendelse af straffelovens § 16, under proceduren om sanktionsfastsættelsen i alle tilfælde skulle nedlægge en principal og en subsidiær påstand om straf henholdsvis foranstaltninger efter § 68 eller omvendt.

Der henvises til Deres j.nr. RA-2006-510-0014.

Statsadvokaten i Viborg, den 16. januar 2006

P. Brøndt Jørgensen

Statsadvokaten i Aalborg

Nyhavnsgade 9
 Postbox 539, 9100 Aalborg
 tlf. 98 12 12 66
 fax. 98 16 39 16

KOPI

Date	25. maj 1998
Journ.nr.	Sa4-1998-510-0012

Journ.nr. bedes anført i svarskrivelsen

EC/bj

Rigsadvokaten
 Christians Brygge 28, 3. tv.
 1559 København V

1 kopi jeres kontor
2 kopi jeres kontor
9/4

Ved skrivelse af 6. april 1998 har hr. Rigsadvokaten anmodet blandt andre de seks regionale statsadvokater om en udtalelse om Retsplejerådets betænkning nr. 1352/1998 om behandlingen af nævningsager. (G 2299).

Statsadvokaterne har på et møde den 14. maj 1998 drøftet betænkningen og lovforslaget igennem og er enige om at fremsætte en fælles udtalelse.

Vi kan herefter udtale følgende:

Ændring af reglerne om nævningsagers behandling således, at der bliver mulighed for at prøve skyldsspørgsmålet i to instanser, og således at afgørelserne skal begrundes, har længe været påkrævet. Det er vores opfattelse, at de foreslåede ændringer vil smidiggøre behandlingen af nævningsager i retten.

Vi finder endvidere, at ændringen af reglerne om nævningsagers behandling er en naturlig anledning til også at ændre retsplejelovens systematik, således at retsplejeloven tager udgangspunkt i praksis, hvorefter langt hovedparten af alle sager behandles ved byretterne uden nævninger.

For så vidt angår spørgsmålet om hvem der skal repræsentere anklagemyndigheden, er vi enige med Retsplejerådets flertal i, at der som udgangspunkt skal gives møde fra statsadvokaten. Dette gælder også sager, hvor den tiltalte vælger nævningsagsbehandlingen fra, og som derfor gennemføres som domsmandssager ved byretten. Det forudsættes, at reglen i retsplejelovens § 104 ikke er til hinder for, at statsadvokaten beslutter, hvem der

skal give i byretten i disse sager.

Antallet af nævningesager, der i 1997 udgjorde 71, må som følge af muligheden for at anke skyldsspørgsmålet befrygtes fordoblet. Da der endvidere igennem længere tid har været ønske om at sætte to anklagere på de største og mest komplicerede sager, vil der ved alle embeder være behov for flere jurister, end tilfældet er selv efter den ressourceudvidelse, der er tildelt anklagemyndigheden i foråret 1998.

En statsadvokat, der savner tilstrækkelig begrundelse for at bevare dobbeltgarantien i betragtning af indførelsen af to-instansbehandlingen af skyldsspørgsmålet, finder, at afstemningsreglerne bør udformes således, at nævningene ved afgørelsen af skyldsspørgsmålet hver har en stemme, medens dommerne hver har 3 stemmer. Denne statsadvokat finder ikke retssikkerhedsmæssige betænkkeligheder ved en ordning, der til domfældelse kræver, at mindst 2 af de i byret og landsret i alt 5 medvirkende dommer samt et kvalificeret flertal nævningene har fundet tiltalte skyldig.

Denne statsadvokat finder det mindre foreneligt med bestræbelserne for at sikre nævningene indflydelse på sagernes afgørelse, at et mindretal på to landsdommere også under en ordning med fuld ankeadgang vil kunne tilsidesætte en afgørelse truffet af et flertal af nævninge og dommere i to instanser.

Det fremgår af lovforslaget, at §§ 834-842 alene indeholder konsekvensændringer. De foreslåede formuleringer giver imidlertid anledning til tvivl om, hvorvidt der er tilsigtet en ændring af praksis.

Således fremgår det af den gældende § 831, stk. 1, nr. 3, at straffehjemmelen bør angives i anklageskriftet, mens det af den foreslåede § 834, stk. 2, nr. 3, fremgår, at straffehjemmelen skal angives. Gældende praksis, som den er beskrevet i Rigsadvokatens to vejledninger om anklageskrifters formulering, har ikke givet anledning til problemer og bør fortsættes.

Efter den gældende § 834, 1. pkt, in fine, skal det af bevis-

fortegnelsen fremgå, hvad der agtes godtgjort med de enkelte beviser. Denne bestemmelse efterleves ikke i praksis. Det er vores opfattelse, at den eksisterende praksis på dette punkt ikke har givet anledning til problemer.

De to nævnte bestemmelser bør udformes, så de er i overensstemmelse med gældende praksis.

For så vidt angår reglen i forslagets § 880, hvorefter nævningerne skal have udleveret en ekstrakt, bemærkes, at 4 af statsadvokaterne finder, at denne regel vil give problemer af såvel retlig som praktisk art.

Ekstrakten indeholder alle afhøringsrapporter, dokumenter, og andet materiale, der har betydning for sagen - således også materiale, der ikke kan eller skal dokumenteres. Udlevering af ekstrakten til nævningerne vil give dem muligheden for at læse også det "forbudte" materiale. Denne mulighed vil medføre risiko for, at en domfældt fremsætter den indsigelse mod dommen, at nævningerne har taget hensyn til ikke dokumenterede bevisligheder.

Endelig vil reglen medføre praktiske problemer med kopiering og med at skaffe plads i retslokalet til alle disse ekstrakter.

To statsadvokater deler ikke betænkelighederne ved at udlevere ekstrakten i sin helhed til nævningerne.

Alle statsadvokater finder, at nævningerne har et berettiget behov for at kunne følge med i de fotos, rids samt dokumenter, der oplæses under domsforhandlingen. Det foreslås derfor, at der udleveres kopi af de fotos, rids og erklæringer, der dokumenteres.

Efter forslagets § 894, stk. 2, regnes ankefristen som hidtil fra dommens dato, således blandt andet i tilfælde, hvor tiltalte ikke er til stede ved domsafsigelsen, men hvor han er bekendt med tidspunktet herfor. Det vil være hensigtsmæssigt, om der indføres et krav om, at det i disse tilfælde anføres i retsbogen for det retsmøde, hvor tiltalte var til stede, at han

har fået vejledning om ankeregler og -frist. En sådan regel vil afskære den tiltalte fra at fremsætte indsigelser om, at han først efter ankefristens udløb - når politimesteren har sendt dom med ankevejledning ud - har fået orientering herom.

På de regionale statsadvokaters vegne.

E. Cassøe

2/26 11/1

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16,
1220 København K.

Modtaget
16 JAN 2006
Rigsadvokaten

DATO 16.01.2006

JOURNAL NR.

SA6-2006-510-0009

REDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: JR/LPT

STATSADVOKATEN I
SØNDERBORG

KONGEVEJ 41
6400 SØNDERBORG

TELEFON 74 42 32 61
FAX 74 43 05 06

TELEFAX 33 43 67 10

Vedr. Deres j. nr. RA-2006-510-0014

Ved brev af 4. januar 2006 har rigsadvokaturen anmodet om en udtalelse af den del af udkastet til lovforslag om en politi- og domstolsreform, der vedrører ændringen af retsplejelovens fjerde bog, 1.-5. afsnit, herunder nævningereformen.

Jeg skal i den anledning bemærke følgende:

Der kan efter min opfattelse være anledning til nærmere at overveje spørgsmålet om angivelse af vidners bopæl i bevisfortegnelser. Det bemærkes herved, at spørgsmålet har nær sammenhæng med spørgsmålet om angivelse af adresser m.v. i politirapporter.

Ifølge udkastets §§ 837 og 838, og bemærkningerne hertil, svarer de foreslåede bestemmelser med redaktionelle ændringer til de gældende bestemmelser i retsplejelovens §§ 834 og 835. Vedrørende spørgsmålet om angivelse af vidners bopæl i bevisfortegnelsen er der i bemærkningerne (side 443, nederst) anført følgende:

”Efter forslaget til retsplejelovens § 837, stk. 2, skal vidner og syns- og skønsmænd angives med navn og adresse. Den foreslåede bestemmelse bygger på den gældende § 834, 2. pkt., i retsplejeloven, hvorefter vidner og syns- og skønsmænd skal betegnes med navn, og ”hvad der i øvrigt måtte udkræves til deres nøjagtige betegnelse”. Adgangen for anklagemyndigheden til at give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes bopæl

2006-510-0009 (10003) (106)

mv., jf. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 835, stk. 2, foreslås videreført ved forslaget til retsplejelovens § 838, stk. 2."

Problemstillingen om angivelse af vidners navn i bevisfortegnelsen er behandlet i bogen "Anonyme vidner og hemmelige agenter" af Jørgen Jochimsen. På side 24 anføres bl.a. følgende:

"Bestemmelsen om angivelse af vidner i bevisfortegnelsen er i retsplejelovens § 834. Det er her anført, at vidner skal angives med navn, "og hvad der i øvrigt måtte udkræves til deres nøjagtige betegnelse." I bevisfortegnelsen skal vidnet angives med navn og bopæl.

STATSADVOKATEN

SIDE 2

I nogle politikredse er det praksis kun at oplyse vidnets navn – og ikke adressen – på bevisfortegnelsen, der udleveres til forsvareren, eller i anklageskriftet, der forkyndes for tiltalte.

Som anført under 3 forudsatte forslagsstillerne bag den i 1987 gennemførte ændring af § 835 vedrørende tiltaltes adgang til en genpart af bevisfortegnelsen, at den praksis, som anklagemyndigheden har anvendt med ikke at anføre vidners bopæl på bevisfortegnelsen, jf. § 834, og som domstolene synes at have godkendt, opretholdes."

Under II.3. behandler Jochimsen spørgsmålet om tiltaltes adgang til bevisfortegnelsens oplysninger. På side 26 anføres således følgende:

"Retsstillingen med hensyn til tiltaltes adgang til bevisfortegnelsen er herefter den, at tiltalte ikke har krav på at få en genpart af bevisfortegnelsen. Tiltaltes forsvarer får en genpart, og forsvareren orienterer tiltalte om identiteten af de vidner, der er opført på bevisfortegnelsen, medmindre forsvareren vedrørende et eller flere vidner har fået et pålæg i medfør af § 835, stk. 2. Et sådant pålæg kan af forsvareren indbringes for retten, jf. § 835, stk. 2, 2. pkt. Orienteringen af tiltalte kan ske mundtligt eller skriftligt."

I denne statsadvokatur anføres vidners adresser ikke på de bevisfortegnelser, der sendes til forsvareren og en eventuel bistandsadvokat, og denne praksis må som anført af Jochimsen anses for godkendt af domstolene. I den bevisfortegnelse, der sendes til landsretten, anføres vidnernes adresser, bl.a. af hensyn til landsrettens udbetaling af godtgørelse for transportudgifter.

Jeg finder denne praksis hensigtsmæssig. Såfremt vidnernes bopæl anføres i bevisfortegnelsen til forsvareren, er det min opfattelse, at der sker en unødigt "eksponering" af vidnernes bopæl. Dette vil særlig være tilfældet, såfremt forsvareren vælger at orientere tiltalte skriftligt om vidnernes navn og herunder

tillige anfører deres bopæl. Tiltalte har i så fald de facto fået en genpart af bevisfortegnelsen med vidnernes bopæl. Det bemærkes herved, at den tidligere pligt for anklagemyndigheden til at sende en genpart af bevisfortegnelsen netop blev ophævet, idet det fandtes at kunne have uheldige konsekvenser, at tiltalte ved at få bevisfortegnelsen skriftligt fik oplysning om vidners identitet, herunder ikke mindst om deres bopæl, jf. Jochimsen side 25.

Jeg finder på denne baggrund, at der i forbindelse med den foreslåede lovændring bør tages stilling til denne problemstilling. En løsning på problemet kunne være, at det i loven bestemmes, at forsvareren generelt ikke må videregive vidners bopæl til tiltalte. Det bemærkes herved, at det normalt ikke vil være af betydning for tiltaltes forsvar at kende vidners bopæl. Dette gælder særlig for såkaldte "tilfældige" vidner. Såfremt det undtagelsesvis vil være af betydning for tiltaltes forsvar, at tiltalte kender vidnets bopæl, kunne forsvareren anmode anklagemyndigheden om at tilkendegive, om der er noget til hinder for, at tiltalte bliver gjort bekendt med vidnets bopæl. Såfremt anklagemyndigheden fastholder, at tiltalte ikke skal gøres bekendt med vidnets bopæl, må spørgsmålet afgøres af retten.

STATSADVOKATEN

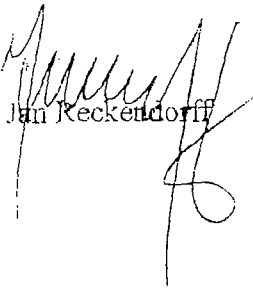
SIDE 3

Jeg er naturligvis bekendt med reglen i retsplejelovens § 835, stk. 2, der agtes videreført, hvorefter anklagemyndigheden kan give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om vidners bopæl til tiltalte, såfremt anklagemyndigheden agter at fremsætte anmodning om rettens bestemmelse om, at disse oplysninger ikke må meddeles tiltalte, jf. § 848, stk. 2. Bestemmelsen kan imidlertid efter sin ordlyd alene anvendes, såfremt afgørende hensyn til vidnets sikkerhed gør det påkrævet.

Det er således min opfattelse, at det af hensyn til vidnerne bør være udgangspunktet, at tiltalte ikke skal have oplyst et vidnes bopæl, idet denne oplysning i almindelighed ikke har betydning for tiltaltes forsvar. Såfremt forsvareren finder, at det i en konkret sag har betydning for forsvaret, at tiltalte er bekendt med et vidnes bopæl, må forsvareren anmode anklagemyndigheden om at tage stilling til, om tiltalte undtagelsesvis skal have oplysning om vidnets bopæl. Såfremt der er uenighed mellem forsvareren og anklagemyndigheden om spørgsmålet, må dette afgøres af retten.

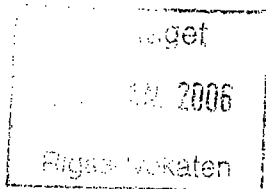
Jeg skal endelig bemærke, at som anført ovenfor har spørgsmålet om angivelse af vidners adresser i bevisfortegnelser nær sammenhæng med spørgsmålet om angivelse af vidners adresser i politirapporter, og der er således behov for en samlet behandling af denne væsentlige problemstilling.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger til udkastet, idet jeg i øvrigt er enig i det hensigtsmæssige i de foreslåede lovændringer.

Jan Reckendorff

STATSADVOKATEN

SIDE 4

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 19.01.2006

JOURNAL NR.

SAIS-2006-510-0012

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: FO

STATSADVOKATEN FOR
SÆRLIGE INTERNATIONALE
STRAFFESAGER

JENS KOFODS GADE 1
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 72 50

FAX 33 30 72 70

E-MAIL SICO@ANKL.DK

WWW.SICO.ANKL.DK

21/4/06

Vedr. udkast til lovforslag om nævningereform, j.nr. 510-0014.

Under henvisning til Rigsadvokatens skrivelse af 4. januar 2006 til de regionale statsadvokater samt til telefonisk drøftelse med statsadvokat Hanne Schmidt skal jeg bemærke følgende vedrørende det foreliggende udkast til reform af nævningesagsbehandlingen:

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig hovedlinierne i den foreslåede reform, herunder navnlig indførelsen af fællesvotering mellem nævninger og dommere samt adgangen til behandling af også skyldsspørgsmålet ved to instanser. Jeg finder det endvidere tilfredsstillende, at forslaget på en række områder tilpasser retsplejeloven til den herskende virkelighed ved domstolene.

Jeg må dog udtrykke betænkelighed ved den i forslag til ny § 837 indeholdte bestemmelse om, at vidners adresse nu også skal fremgå af bevisfortegnelsen. Uagtet det i bemærkningerne (side 443) anføres, at der vil være adgang til at pålægge forsvarere ikke at videregive adresseoplysninger, finder jeg, at forslaget bygger på en forventning om ufejlbarlighed i forsvarerstanden. Da oplysning om vidners adresse i øvrigt er helt uden betydning for varetagelsen af et kvalificeret forsvar, finder jeg i lyset af den potentielle skadevirkning, at bestemmelsen bør udgå af det endelige lovforslag.

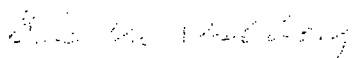
Endvidere ville jeg vedrørende den i ny § 850 foreslåede mulighed for at anordne skriftlig forelæggelse i nævningesager finde det mest hensigtsmæssigt, om det i bemærkningerne til lovforslaget blev anført, at der ikke tilsigtes en udvidelse af anven-

2006-510-0014 (0009)

delsesområdet for skriftlig forelæggelse. En sådan udvidelse ville medføre spild af anklagemyndighedens ressourcer, og jeg finder – særligt henseet til den foreslåede undtagelse af straffelovens § 191 fra nævningebehandling – at nævningesager som hovedregel ikke er af en karakter, der ville kunne begrunde skriftlig forelæggelse efter gældende praksis.

Det bemærkes, at jeg ved en nøje gennemgang af udkastet til lovforslag ikke har fundet tekniske eller forståelsesmæssige fejl eller mangler.

Med venlig hilsen

Birgitte Vestberg

STATSADVOKATEN

SIDE 2

Jmt. Mdt.

30 JAN. 2006

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40.08 99

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

27. januar 2006
HEW/HDS

Høring over udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform – ministeriets sag nr. 2005-740-0109

Justitsministeriet har ved brev af 16. december 2005 til blandt andre Dansk Arbejdsgiverforening anmodet om en udtalelse om et foreliggende udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform.

Af udkastet til lovforslag – der hviler på blandt andet Retsplejerådets betænkning nr. 1401/2001 – fremgår bl.a., at det er tanken, at der skal ske væsentlige ændringer i Sø- og Handelsrettens saglige og stedlige kompetence.

Af retsplejelovens nugældende bestemmelser om Sø- og Handelsrettens kompetence fremgår, at sager, der angår ansættelsesforhold, behandles ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen er omfattet af en eller flere af henvisningsbestemmelserne i retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1-5, jf. retsplejelovens § 9, stk. 6. Samtidig er der mulighed for henvisning til Sø- og Handelsretten af sådanne ansættelsesretlige sager også fra byretter udenfor Storkøbenhavn.

Af bemærkningerne til det modtagne udkast til lovforslag fremgår, at såvel Retsplejerådet som Justitsministeriet er af den opfattelse, at lovforslaget i relation til spørgsmålet om Sø- og Handelsrettens kompetence "... i det væsentlige er et hensigtsmæssigt kompromis, der tager hensyn til det stærke ønske fra erhvervslivets organisationer m.v. om at bevare en fri appeladgang til Højesteret".

Dansk Arbejdsgiverforening er enig i, at det er væsentligt at opretholde en fri appeladgang til Højesteret. DA finder det imidlertid uhensigtsmæssigt, at Sø- og Handelsrettens saglige kompetence indskrænkes, således som foreslået. Tværtimod tillægger DA det væsentlig betydning, at Sø- og Handelsretten også fremover kan behandle sager, der opstår af ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte.

Dansk Arbejdsgiverforening fraråder derfor den foreslåede indskrænkning af Sø- og Handelsrettens saglige kompetence i relation hertil.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Helge Werner

Lisbeth Eilsø

Fra: KFFAFD_Kulturborgmesteren [kulturborgmesteren@kff.kk.dk]
Sendt: 27. januar 2006 16:47
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar - politi- og domstolsreform
Vedhæftede filer: KFU-beslutning - politireform.doc

Høring over udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform

Justitsministeriet har den 16. december 2005 anmodet Københavns Kommune om en udtalelse over udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform.

Lovforslaget har været behandlet af Kultur- og Fritidsudvalget den 19. januar 2006 og af Københavns Borgerrepræsentation den 26. januar 2006.

Københavns Kommune tager den foreslåede politi- og domstolsreform, herunder den foreslåede politi- og retskredsinddeling, til efterretning.

Københavns Kommune kan samtidig tilslutte sig oprettelse af kredsråd, der erstatter de nuværende lokalnævn, idet man samtidig ønsker at betone vigtigheden af, at det lokale samarbejde mellem politi og kommunale myndigheder fastholdes og videreudvikles.

Endelig skal man tilkendegive, at Københavns Kommune fortsat er interesseret i at overtage en række opgaver fra politiet, som tidligere konkretiseret i forbindelse med Københavns Kommunes høringssvar i forbindelse med Visionsudvalgets rapport om fremtidens politi.

Indstilling til Kultur- og Fritidsudvalget og Københavns Borgerrepræsentation, udskrift af beslutningsprotokollen for mødet i Kultur- og Fritidsudvalget den 19. januar 2006 vedlægges. Udskrift af beslutningsprotokollen for mødet i Københavns Borgerrepræsentation den 26. januar 2006 vil kunne ses på www.kk.dk i løbet af uge 5.

Med venlig hilsen
Martin Geertsen

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon 33 66 23 20
Telefax 33 66 70 35
E-mail: kulturborgmesteren@kff.kk.dk

Efføringssvar - politi- og domstolsreform

<<KFU-beslutning - politireform.doc>>

BESLUTNINGSPROTOKOL

fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

**18. Høringssvar over lovforslag til en politi- og domstolsreform
(KFU 28/2006)****INDSTILLING OG BESLUTNING**

Kultur- og Fritidsforvaltningen indstiller, at Kultur- og Fritidsudvalget anbefaler, at Borgerrepræsentationen godkender vedlagte udkast til svarbrev til Justitsministeriet.

Kommentar [k1]: CADOCUM
E:\Karinp\LOKALE-IT\Temp\Ag
enda\Work\F0257396.doc

Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning i mødet den 19. januar 2006 |
Indstillingen blev tiltrådt.

Kommentar [k2]: CADOCUM
E:\Karinp\LOKALE-IT\Temp\Ag
enda\Work\F0257333.doc

Frank Hedegaard og Bjarne Fey tog forbehold.

RESUME

Justitsministeriet har fremsendt udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform til høring med anmodning om svar senest den 23. januar 2006. På grund af den korte høringsfrist er det aftalt med Økonomiforvaltningen, at Kultur- og Fritidsforvaltningen udarbejder indstilling til Kultur- og Fritidsudvalget og Borgerrepræsentationen om kommunens høringssvar, og at Økonomiforvaltningen udarbejder den del af besvarelsen, der vedrører domstolsreformen. Afsnittet om den fremtidige retskredsinddeling er derfor udarbejdet af Økonomiforvaltningen.

Lovforslaget indeholder forslag til en fremtidig politi- og retskredsinddeling - herunder en nedlæggelse af de nuværende lokalnævn og oprettelse af nye kredsråd for politikredsene samt en deling af den nuværende Københavns Byret på to retskredse i forbindelse med en samlet løsning på retskredsinddelingen for Københavnsområdet, bestående af Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retten i Tårnby. Det indstilles, at Borgerrepræsentationen tager den foreslåede politikreds- og retskredsinddeling til efterretning. Endvidere indstilles, at Borgerrepræsentationen tilslutter sig oprettelse af kredsråd og i den forbindelse betoner vigtigheden af, at det lokale samarbejde mellem politi og kommunale myndigheder fastholdes og videreudvikles. Endelig indstilles, at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man fortsat er interesseret i at overtage de nævnte opgaver fra politiet.

Kommentar [k3]: CADOCUM
E:\Karinp\LOKALE-IT\Temp\Ag
enda\Work\F0257397.doc

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat
 fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

SAGSBESKRIVELSE

Kommentar [k4]: CADOCUM
 E:\kariup\LOKALE-IT\Temp\Ag
 enca\Work\F0257399.doc

Baggrund

Justitsministeriet har den 16. december 2005 fremsendt udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform til høring med anmodning om svar senest den 23. januar 2006.

Forvaltningen har den 13. januar 2006 meddelt Justitsministeriet, at Københavns Kommunes høringssvar vil blive fremsendt umiddelbart efter behandling i Borgerrepræsentationen den 26. januar 2006.

På grund af den korte høringsfrist er det aftalt med Økonomiforvaltningen, at Kultur- og Fritidsforvaltningen udarbejder indstilling til Kultur- og Fritidsudvalget og Borgerrepræsentationen om kommunens høringssvar, og at Økonomiforvaltningen udarbejder den del af besvarelsen, der vedrører domstolsreformen. Afsnittet "Den fremtidige retskredsinddeling" er derfor udarbejdet af Økonomiforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentation tilsluttede sig den 16. november 2000 Politikkommissionens udkast til en ny politikredsinddeling. Udkastet indebærer blandt andet en reduktion i antallet af politikredse fra 54 til 24 og en sammenlægning af København, Frederiksberg og Tårnby politikredse.

Borgerrepræsentationen har efterfølgende den 15. november 2001 taget Domstolsstrukturkommissionens forslag til en ny retskredsinddeling til efterretning. Der var ved beslutningen lagt vægt på, at en eventuel fremtidig politikreds for Københavns Politi, omfattende København, Frederiksberg, Dragør og Tårnby kommune, ikke ville være uforenelig med en opdeling af københavnsområdet i to retskredse.

Borgerrepræsentationen har endelig den 25. august 2005 behandlet Visionsudvalgets rapport vedrørende fremtidens politi. Rapporten indeholdt en række forslag til områder, der med fordel kan overgå fra politiet til kommunerne, blandt andet næringsbreve, alkoholbevilling, hittegods og udsat bohøve, hvilket Borgerrepræsentationen tilsluttede sig

Den fremtidige politikredsinddeling

Med lovforslaget sammenlægges de 54 politikredse til 12 politikredse - og ikke som foreslået af Politikkommissionen - til 24. Københavns Politi vil bestå af Københavns, Frederiksberg, Tårnby og Dragør kommuner. Bortset fra Bornholm, opnår de nye politikredse at have et befolkningsgrundlag på mindst ca. 400.000 og et samlet personaleantal på mindst 700-800 medarbejdere, der gør kredsen i stand til selv at løse store politiopgaver.

Politikredsens organisation. Der etableres en enstrengt politimyndighed, hvor opdelingen mellem ordens- og kriminalpoliti ophæves. Der bebudes samtidig et styrket lokalpoliti. Samtidig er udgangspunktet, at de eksisterende politistationer opretholdes, selv om kredsstrukturen ændres.

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat

fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

Politiets beredskab (døgnvagtjeneste): Politiets beredskab vil blive moderniseret med henblik på at opnå en mere effektiv tilrettelæggelse, der kan sikre hurtig responstid overalt i landet. Patruljevogne og politipersonalet vil kunne anvendes over hele politikredsen og vil løbende kunne blive indsat dér, hvor der er behov for det.

Det indstilles, at Borgerrepræsentationen i høringssvaret tager den foreslåede politireform, herunder den foreslåede politikredsinddeling til efterretning.

Den fremtidige retskredsinddeling

Med lovforslaget sammenlægges de nuværende 82 byretskredse til 22 retskredse. Københavns Byret vil bestå af Dragør og Tårnby kommuner og den del af Københavns Kommune, der ikke er henlagt til Frederiksberg Kommune. Retten på Frederiksberg vil bestå af Frederiksberg Kommune samt Bispebjerg-Brønshøj Provsti, Valby-Vanløse Provsti og Sydhavn Sogn.

Forslaget om 22 retskredse er udformet således, at alle retskredse - bortset fra Bornholm - vil have et tilstrækkeligt befolkningsgrundlag til at kunne have mindst 6-8 udnævnte dommere, så de bliver fuldt "bæredygtige".

Begrundelsen for opdelingen af Københavns Byret er ifølge bemærkningerne til lovkastet, at én retskreds for hele Københavnsområdet, bestående af Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retten i Tårnby vil blive uhensigtsmæssig stor.

For borgerne i Københavns Kommune vil det ikke betyde længere afstand for de borgere, som er bosiddende i Bispebjerg-Brønshøj Provsti, Valby-Vanløse Provsti og Sydhavn Sogn, til retten på Frederiksberg end til Københavns Byret.

I forbindelse med høringen over domstolsstrukturbetænkningen lagde kommunen vægt på - ud fra det synspunkt, at kommunen har et tæt dagligt samarbejde med politiet - at den fremtidige politikreds er dækkende for hele kommunen, og at en delt byret ikke var til hinder herfor.

Da det helt overvejende er et landspolitisk spørgsmål, hvordan retsplejen skal foregå, og hvordan retsvæsenets ressourcer skal fordeles, var vurderingen ved Borgerrepræsentationens behandling af høringen over Domstolsstrukturkommissionens betænkning, at den interesse, som Københavns Kommune kan have vedrørende afgrænsningen af retskredsen for Københavns Byret, som hidtil har været kommunegrænsen, ikke kunne opvejes af, at en stort set enig kommission, bestående af repræsentanter for alle interessenter / sagkyndige parter, havde anbefalet en fremtidig byretsstruktur, der ud fra en sandt vurdering måtte indebære en opdeling af retskredsen for Københavns Byret.

På den baggrund blev kommissionens forslag om retskredsinddelingen - indeholdende en deling af Københavns Byret - taget til efterretning, idet Københavns Kommune dog lagde vægt på, at en eventuel fremtidig politikreds for Københavns Politi, omfattende de 4 ovennævnte kommuner, ikke ville være uforenelig med en opdeling af københavnsområdet i to retskredse.

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat

fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

Udkastet til lovforslaget indeholder endvidere forslag om ændring af indretningen af retsplejen, herunder

Ny instansordning: Det foreslås, at alle civile sager som udgangspunkt skal anlægges ved byretten, der fungerer som "indgangsinstans", hvor sagerne sorteres og henvises til behandling dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt i den konkrete sag. Landsretterne og Højesteret vil i højere grad kunne fungere som overordnede appelinstanser, der fastlægger praksis i sager af principiel eller anden vidtrækkende betydning.

Kollegial behandling i byretten og flere sagkyndige dommere i civile sager: Det foreslås, at en civil sag skal kunne behandles af tre juridiske dommere i byretten, når sagens karakter taler for det.

Styrkelse af domstolenes funktion som central tvistløsningsorgan: Det foreslås at indføre mere fleksible sagsbehandlingsregler i civile sager og at indføre en særlig småsagsproces til behandling af tvister om krav på højst 50.000 kr. Dette betyder, at retten skal spille en mere aktiv rolle under forberedelsen af sagen, og at det bliver lettere, hurtigere og billigere for borgere at gennemføre retssager om mindre krav.

Nyordning af nævningsystemet: Det foreslås, at nævningsager fremover skal behandles med nævninger i byretten som første instans og på ny med nævninger ved anke til landsretten. Der bliver således som noget nyt mulighed for i disse sager at få foretaget en fuldstændig prøvelse af skyldspørgsmålet i to instanser.

Samlet varetagelse af tinglysningsopgaven: Tinglysningsopgaven, som i dag foregår ved byretterne skal fremover ske ved en landsdækkende specialdomstol, Tinglysningsretten.

Under henvisning til det, der er anført ovenfor, herunder at indretningen af retsplejen hovedsagelig er et landspolitisk spørgsmål, indstilles det, at Borgerrepræsentationen i høringsvaret tager den foreslåede domstolsreform, herunder forslaget til retskredsinddeling til efterretning.

Oprettelse af kredsråd

For hver politikreds oprettes et kredsråd vedrørende politiets virksomhed. Kredsrådet består af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen omfatter. Ved oprettelse af kredsråd nedlægges de nuværende lokalnævn.

De nuværende lokalnævn består af politimesteren (i København: politidirektøren), 2 medlemmer valgt af og blandt politikredsens politipersonale samt mindst 4 kommunale medlemmer. I København udgør de kommunale medlemmer formanden for Kultur- og Fritidsudvalget, der er født medlem, og 4 borgerrepræsentanter. Formand og næstformand vælges blandt de kommunale medlemmer.

Oprettelse af kredsråd sker som led i videreførelsen og styrkelsen af politiets kontakt og samarbejde med lokalsamfundet.

Politidirektøren er formand for kredsrådet, der selv vælger sin næstformand.

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat

fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

Kredsrådet vil være det centrale kontaktforum for politidirektøren og borgmestrene for kommunerne i politikredsen. Politidirektøren skal blandt andet hvert år udarbejde en bred lokal samarbejdsplan, som drøftes i kredsrådet og offentliggøres.

Kredsrådet skal drøfte spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation samt spørgsmål om kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokalsamfundet, herunder en lokal samarbejdsplan.

Kredsrådet skal virke for, at der gives befolkningen i politikredsen oplysning om politiets virksomhed.

Der sker en udvidelse af kredsrådenes arbejdsopgaver i forhold til de nuværende opgaver i lokalnævnene, idet det nu præciseres, at kredsrådet aktivt skal drøfte ovennævnte spørgsmål samt at der skal udarbejdes en egentlig samarbejdsplan.

Samtidig bliver det lovbestemt, at kredsrådet skal holde møde mindst 4 gange årligt.

Det indstilles, at Borgerrepræsentationen tilslutter sig oprettelse af kredsråd og betoner vigtigheden af, at det lokale samarbejde mellem politi og kommunale myndigheder fastholdes og videreudvikles.

Udflytning af opgaver fra politiet

Som nævnt ovenfor har Visionsudvalget i sin rapport om fremtidens politi anbefalet, at en række opgaver flyttes fra politiet til kommunerne, så ressourcerne primært bruges på politiets kerneopgaver som er at sikre tryghed, sikkerhed, fred og orden i samfundet.

Visionsudvalget har blandt andet peget på, at f.eks. næringsbrev, alkoholbevillinger, hittegods og udsat bohaver kan overgå fra politiet til kommunerne, hvilket Borgerrepræsentationen har tilsluttet sig.

Justitsministeriet har derfor indledt drøftelser med relevante myndigheder og organisationer om en eventuel omlægning af kompetencen på disse områder. Drøftelserne er endnu ikke afsluttet.

Det indstilles, at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man fortsat er interesseret i, at overtage de pågældende opgaver fra politiet.

Den fremtidige struktur tager udgangspunkt i den kommunale struktur, der etableres den 1. januar 2007 som led i kommunalreformen.

Det indstilles, at Borgerrepræsentationen sender det som bilag 1 vedlagte udkast til svarbrev til Justitsministeriet.

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat

fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

MILJØVURDERING

Sagstypen er ikke omfattet af Kultur- og Fritidsforvaltningens positivliste over sager, der skal miljøvurderes.

ØKONOMI

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser.

HØRING

Der er ikke foretaget høringer.

BILAG

Udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform vil være fremlagt på mødet og kan ses på Justitsministeriets hjemmeside www.jm.dk

1. Udkast til svarbrev til Justitsministeriet

Carsten Haurum

/Birgitte Rasmussen

BESLUTNINGSPROTOKOL ... forisd
fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

Kommentar [k5]: C:\DOCUM
E-1\karin\LOKALE-1\TemplAg
enda\Work\F0256721.doc

BESLUTNINGSPROTOKOL ... fortsat
fra ordinært møde torsdag den 19. januar 2006

MØDET SLUTTEDE KLOKKEN 18.50

Martin Geertsen og Taner Yilmaz forlod mødet kl. 18.20 inden behandlingen af dagsordenens punkt 16.

MARTIN GEERTSEN

FRANK HEDEGAARD

MORTEN WESTERGAARD

SIKANDAR MALIK SIDDIQUE

SIMON STRANGE

JENS KJÆR CHRISTENSEN

BJARNE FEY

LESLIE ARENTOFT

KATRINA FEILBERG

KARIN STORGAARD

TANER YILMAZ

/CARSTEN HAURUM

Lisbeth Eilsø

Fra: Lisbeth Gade Thygesen [LGT@DI.DK] på vegne af Tine Roed [TMR@DI.DK]
Sendt: 27. januar 2006 11:38
Til: Justitsministeriet
Emne: DI's høringsvar om domstolsreform - ny version
Prioritet: Høj
Vedhæftede filer: Domstolsreform.doc

Ved en beklagelig fejl var afsnit 6 udeladt i den version, vi tidligere har sendt.
Vedlagt fremsendes det korrekte høringsvar.

<<Domstolsreform.doc>>

Med venlig hilsen

Tine Roed

Underdirektør

Dansk Industri
DK-1787 København V
E-mail: tmr@di.dk /di@di.dk
Tlf: 3377 3561

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Justitsministeriet
Ketilbjørn Hertz
Slotsholmsgade 10
1216 København K

27. januar 2006
TMR

Høringsvar: Domstolsreform

Justitsministeriet har sendt udkast til forslag til politi- og domstolsreform i høring.

Dansk Industri har i samarbejde med en række andre erhvervsorganisationer rettet henvendelse til Justitsministeriet ved breve af 14. februar 2003 samt 31. oktober 2005. Justitsministeriet synes i et vist omfang at have efterkommet vore ønsker, hvilket vi takker for.

Vi kan i al væsentlighed tiltræde politi- og domstolsreformen.

Et enkelt forhold er dog af særlig interesse for erhvervslivet. Sø- og Handelsretten har hidtil været en domstol af meget stor betydning for erhvervslivet. Inddragelsen af særligt sagkyndige i forbindelse med en række sagers behandling medvirker til at tilsikre, at afgørelserne træffes på et oplyst grundlag i erhvervsforhold.

Efter vores opfattelse er den kompetence, man fremover vil tildele Sø- og Handelsretten, ikke tilstrækkelig. Særligt finder vi, at rettens kompetence i internationale og principielle erhvervsager bør styrkes. Ligeledes finder vi, at alle immaterialretssager bør behandles samlet ved én domstol, nemlig Sø- og Handelsretten.

Endelig finder DI, at Sø- og Handelsretten, som ved reformen tillægges kompetence i civile konkurrencesager, tillige bør tillægges kompetence i de straffesager, der udspringer af konkurrenceloven og Traktatens konkurrenceregler. Når de civile konkurrencesager samles hos Sø- og Handelsretten, er det for at sikre den nødvendige juridiske, økonomiske og forretningsmæssige sagkundskab ved behandlingen af de få, men komplicerede overtrædelser af konkurrencereglerne. Den nødvendige sagkundskab og det nødvendige erfaringsgrundlag synes ikke at være mindre nødvendigt ved behandlingen af straffesager. Tværtimod. Det skal hertil bemærkes, at Sø- og Handelsretten i forvejen behandler straffesager for overtrædelse af særlovgivningen, f.eks. straffesager for overtrædelse af markedsføringsloven.

Vi kan endvidere i det hele tiltræde de af Sø- og Handelsretten fremsatte bemærkninger til lovforslaget. Ligeledes kan vi tiltræde de af Danmarks Rederiforening fremsatte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Tine Roed,
Underdirektør

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Den 27. januar 2006
HFA/ame

200501029-13

Bragt ved e-mail

Hørings svar til udkast til lovforslag om en domstols- og politireform

Ved brev af 16. december 2005 er Liberale Erhvervs Råd (herefter LIBER) blevet anmodet af Justitsministeriet om at fremsætte eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

LIBER skal indledningsvist beklage, at det ikke har været muligt at overholde den fastlagte høringsfrist, men håber desuagtet at LIBERs bemærkninger vil komme til at indgå i de fortsatte overvejelser under lovgivningsprocessen.

LIBER varetager interesserne for selvstændige liberale erhvervsudøvere, såsom jurister, dyrlæger, tandlæger, ingeniører m.fl., og med det afsæt er det LIBERs helt overordnede opfattelse, at en gennemførelse af reformen vil kunne bidrage til at styrke og udvikle domstolenes og politiets muligheder for at håndtere deres respektive opgaver på en effektiv og tidssvarende måde.

Væsentlige dele af lovudkastet vil efter alt at dømme medvirke til at denne håndtering sker på et fortsat fagligt højt og kvalificeret plan, men LIBER må samtidig udtrykke bekymring over, at der lægges op til, at det i langt mindre omfang er udnævnte dommere der skal residere i retterne. Arbejdet med sagerne ved byretterne vil med reformens gennemførelse bliver af en langt mere kompliceret natur for byretsdommerne, hvilket vil stille højere krav til deres kompetencer, erfaring m.v.

LIBER har følgende nærmere bemærkninger til forslaget vedr. domstolsreformen:

Sammenlægningen af de mange retskredse vil efter LIBERs opfattelse medføre, at de faglige miljøer ved embederne bliver styrkede, og dette vil være til gavn for både borgernes og de erhvervsudøvenes retssikkerhed.

Nedlæggelsen af godt 60 embeder vil dog alt andet lige indebære at mange parter i (rets)sager eller med andre ærinder ved domstolene bliver påført lange transporttider og -omkostninger.

LIBER har noteret sig, at man - for at imødegå dette, og i øvrigt for at afbøde andre ulemper, som de nye sammenlagte retskredse kan skabe for befolkningen, erhvervsudøvere samt andre professionelle udøvere, som advokater m.fl. - vil åbne op for muligheden for deltagelse i retsmøder gennem videoforbindelse eller telefon, ligesom der i reformforslaget lægges op til en generel udvidet anvendelse af kommunikationsudstyr.

LIBER kan kun bifalde, at domstolene således fremover – og i langt højere grad end i dag – vil få den fornødne hjemmel til at tilpasse sig den teknologiske udvikling i den omgivende verden med henblik på kontakten til samme. LIBER har dog vanskeligt ved at se om der ved reformens gennemførelse, også vil være den fornødne afsættelse af økonomiske og faglige ressourcer hertil.

LIBER er enige i, at man som led i opkvalificeringen af byretterne foreslår indførelse af kollegial behandling og brug af sagkyndige dommere. Med forslaget vil det betyde, at byretterne får en udvidet mulighed for at undergive sagerne en dybere og mere grundig behandling. Dette vil formentlig medvirke til at parterne oplever en større retssikkerhed.

I tilknytning hertil er det LIBERs opfattelse, at retsarbejdet i større omfang end i dag bør varetages af udnævnte dommere, som nævnt indledningsvist. Domstolsudvalget har på glimrende vis i sin betænkning fra 1996 argumenteret for, at de dømmende funktioner i et væsentligt større omfang bør varetages af udnævnte dommere, der ved denne udnævnelse er beskyttet af grundloven med henblik på at sikre, at de i deres retsledelse og ved deres afsigelse af afgørelser er fuldstændige frie og uafhængige.

LIBER skal således opfordre til, at der ved fremsættelse af lovforslaget lægges op til, at der ændres ved fordelingen af retsarbejdet mellem de udnævnte dommere og de øvrige jurister. Vægten bør lægges på, at det er udnævnte dommere der i helt overvejende grad residerer i retten.

I reformforslaget indgår, at den faglige samt juridiske styrkelse af byretternes ressourcer indebærer, at byretterne i helt overvejende grad skal kunne fungere som førsteinstans. Det vil forhåbentlig resultere i, at sager kan afsluttes hurtigere end det er tilfældet i dag.

Forslaget indebærer dog også, at byretterne kommer til at beskæftige sig med mange forskellige sagstyper, som de ellers ikke normalt er vant til eller har de fornødne faglige kompetencer til at håndtere. LIBER lægger derfor vægt på, at der bliver afsat væsentlige ressourcer til opkvalificering af byretternes personale.

Endelig hilser LIBER forslaget om småsagsprocessen velkommen. Dette vil indebære, at mange retssager som de liberale erhvervsudøvende bliver involveret i, formentlig vil kunne afsluttes hurtigere og med lavere omkostninger.

Med venlig hilsen

Henrik Faurby Ahlers
Direkte nr.: 33 69 40 44
E-mail: hfa@liber.dk

POLITIFULDMÆGTIGFORENINGEN

www.polfm.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Høring over udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform

Ved skrivelse af 16. december 2005 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform (udkast til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love).

Politifuldmægtigforeningen, der repræsenterer samtlige jurister i politi og anklagemyndighed, med undtagelse af statsadvokaterne, Rigsadvokaten samt politimestrene, skal indledningsvis oplyse, at man finder lovudkastet særdeles tilfredsstillende. Foreningen har med tilfredshed særligt bemærket, at politiet og anklagemyndigheden med den foreslåede reform fremover får en struktur, der er egnet til at magte de mange nye opgaver og udfordringer, som også Visionsudvalget påpegede i sin rapport af 18. maj 2005.

Foreningen kan således tilslutte sig langt hovedparten af lovudkastets forslag. Man skal i den sammenhæng specielt bemærke, at den foreslåede organisering af anklagemyndigheden imødekommer foreningens ønske om et samlet ansættelsesområde under Justitsministeriet.

Foreningen kan endvidere fuldt ud tilslutte sig den foreslåede nedbringelse af antallet af politikredse til 12 store politikredse. De store kredse vil i langt højere grad end i dag bibringe juristerne et fagligt miljø, som blandt andet kan tilgodese den specialisering, der fremover vil være nødvendig for at politiet og anklagemyndigheden i fællesskab kan varetage en effektiv retshåndhævelse. Ved fortsat at integrere juristerne i politiet bevares juristernes

mulighed for på nærmeste hold at udøve legalitetskontrol af høj kvalitet i politikredsene og dermed varetage borgernes retssikkerhed på bedste vis.

I relation til lovudkastets ledelsesmodel, skal foreningen fortsat understrege nødvendigheden af, at politidirektørerne og vicepolitidirektørerne – udover særdeles gode administrative og ledelsesmæssige kompetencer – har en juridisk embedseksamen. Foreningen skal i den sammenhæng pege på, at politiet gennem de senere år har fået og formentlig vil få endnu flere muligheder for tvangsindgreb overfor borgerne, det være sig såvel udenfor som indenfor strafferetsplejen. Henset hertil bør den øverste leder have de samme juridiske forudsætninger, som politimestrene har i dag.

Som foreningen ovenfor har peget på, kræver opgaveløsningen blandt andet, at det faglige juridiske miljø styrkes, og at der i højere grad end i dag finder en specialisering sted. Det kræver imidlertid, at der afsættes væsentligt flere ressourcer end i dag til såvel grunduddannelsen som til den løbende efteruddannelse af politiets jurister.

Uanset om man i en kommende omstrukturering ikke vil lovregulere uddannelseskravet til den øverste ledelse, går Politifuldmægtigforeningen dog ud fra, at foreningens medlemmer fremover vil udgøre i hvert fald en del af rekrutteringsgrundlaget for den kommende øverste ledelse. Der bør derfor også afsættes betydelige ressourcer, der kan sikre, at foreningens medlemmer gives en reel mulighed for at erhverve sig de nødvendige ledelsesmæssige kompetencer.

Med hensyn til mulige besparelser, skal foreningen bemærke, at der utvivlsomt vil blive frigjort ressourcer som følge af strukturændringerne. Det er imidlertid vigtigt for en succesfuld gennemførelse af reformen, at besparelserne ikke udgår af politiets budget, men at de anvendes til at opfylde de mål, som Visionsudvalget så rigtigt påpegede – blandt andet indenfor anvendelsen af IT.

Foreningen så helst, at antallet af retskredse blev nedbragt til 12 retskredse, svarende til antallet af politikredse og således, at byretterne blev placeret samme sted som politiets hovedstation. Fastholdes det foreslåede antal i antallet af retskredse, vil det medføre en

betydelig øget transporttid fra hovedstationen til de nye byretter. Særligt udtalt vil det være i visse af de nye politikredse, hvor afstandene vil være af en sådan størrelsesorden, at det af ressourcemæssige grunde må anses for udelukket, at alle jurister placeres på hovedstationen. Det bliver derfor formentlig nødvendigt at etablere politiadvokaturer flere steder i visse kredse. En sådan ordning kan praktiseres, men den vil i mere eller mindre omfang modarbejde de grundlæggende tanker, der ligger bag reformen; nemlig at samle juristerne på et sted med henblik på at styrke den faglige ekspertise. Samtidig vil en sådan geografisk opdeling muligvis kunne vanskeliggøre en etablering af fagopdelte advokaturer af en passende størrelse.

Foreningen skal understrege vigtigheden af, at personalet inddrages og gives medindflydelse i omstillingsprocessen. Det er en forudsætning for en succesfuld gennemførelse af reformen, at der tages hensyn til den enkelte medarbejders ønsker og behov. Dette gælder ikke blot ved fastlæggelsen af medarbejderens geografiske placering og det nye stillingsindhold, men eksempelvis også ved etablering af fratrædelsesordninger til ældre medarbejdere. Foreningen finder det endvidere åbenbart, at der – i lighed med strukturreformen på det kommunale område – bør etableres en løngaranti. Foreningen skal i den forbindelse henvise til høringssvaret fra Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF).

Foreningen kan i øvrigt i det hele henholde sig til sit høringssvar af 8. august 2005 vedrørende Visionsudvalgets rapport om fremtidens politi.

Med hensyn til de øvrige foreslåede ændringer i retsplejeloven har Politifuldmægtigforeningen alene bemærkninger omkring nævningesystemet og anvendelse af telekommunikation.

Foreningen finder det hensigtsmæssigt, at juridiske dommere fremover deltager i voteringen, og at der skal afgives en begrundelse for resultatet. Endvidere har man ikke betænkeligheder ved, at nævningesager påbegyndes ved byretten med mulighed for anke til landsretten. Ganske vist vil en sådan ordning belaste anklagemyndighedens ressourcer ved, at en del af sagerne bliver anket. Men heroverfor står, at det fremover vil blive et langt

mindre antal sager, der skal behandles under medvirken af nævninger, og at rigsadvokaturen fremover i vid udstrækning vil kunne undgå at skulle behandle sagerne ved Højesteret.

Med de tekniske muligheder, der foreligger i dag, vil anvendelse af telekommunikation med eller uden billede i forbindelse med sagsbehandling ved domstolene være et særdeles fornuftigt tiltag i en række situationer.

Anvendelse af telekommunikation med billede vil navnlig i forbindelse med retsmøder omkring forlængelse af varetægtsfængslinger kunne medføre en betydelig reduktion i det antal timer, der anvendes til transport mellem arresthus og retten. Ved en kommende kredsreform vil antallet af timer, der anvendes til transport af arrestanter, blive øget markant, hvis man ikke går over til anvendelse af moderne kommunikationsteknik.

Ifølge lovudkastet er det frivilligt for en varetægtsfængslet person, om han ønsker at deltage i en telekommunikation med billede i forbindelse med et retsmøde om forlængelse af fængslingsfristen. Politifuldmægtigforeningen er af den opfattelse, at det bør være retten, der beslutter, hvorvidt den sigtede skal have adgang til at være tilstede under retsmødet, og at retten i øvrigt kun skal kunne tillade sigtede at blive fremstillet personligt, såfremt retten finder det nødvendigt.

En modsat regel vil efter Politifuldmægtigforeningens opfattelse formentlig føre til, at de personer, der i dag ikke pr. brev giver samtykke til, at fængslingsfristen forlænges, fortsat vil begære sig fremstillet i retten, og dermed vil der ikke være nogen ressourcebesparelse.

Også i forbindelse afholdelse af andre retsmøder under efterforskningen bør den samme regel gælde.

Ifølge lovudkastet er udgangspunktet, at forsvareren under retsmøder med anvendelse af telekommunikation med billede skal opholde sig på sted, hvor den sigtede er. En sådan regel vil i en lang række tilfælde umuliggøre afholdelse af et retsmøde ved hjælp af telekommunikation med billede. Det er ikke ualmindeligt, at samme forsvarer er beskikket for flere sigtede, der begæres fristforlænget samme dag. Er de sigtede anbragt i forskellige

arresthuse, vil forsvareren være henvist til at transportere sig over større afstande i forbindelse med hver fristforlængelse. Det kan i praksis umuliggøre anvendelse af telekommunikation med billede i mange ellers oplagte tilfælde.

En forsvarer skal derfor opholde sig i retten. Opstår der et behov for, at han ved hjælp af telekommunikation med billede ønsker at kommunikere med sin klient, bør denne situation uden større vanskeligheder kunne løses ved, at dommer, anklager og andre tilstedeværende i retslokalet forlader dette for en kort stund, mens forsvareren og klienten taler sammen.

København, den 23. januar 2006

Merete Kromann

Carsten Egeberg Christensen

Jmt. modt.

26 JAN. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato : 23. januar 2006
Jr.nr. : 130.2.05
Ref. : pbl/sn

Politimesterforeningen udtalelse om regeringens forslag til politi- og retsreform

Politimesterforeningen kan tilslutte sig det fremlagte forslag til politi- og retsreform.

Politimesterforeningen har ingen ændringer til det udsendte lovforslag og kan i det hele tilslutte sig de bemærkninger, der knytter sig til forslaget.

Politimesterforeningen vil dog gerne supplere sin tilsluttende udtalelse med nedenstående bemærkninger, der helt overvejende vedrører forslaget til politireform.

Behovet for reformer

I det danske samfund er der en generel stor tilfredshed med og tillid til domstole og politi. Politimestrene er glade for, at det forholder sig således, men oplever dog samtidig såvel borgernes som deres egne og medarbejdernes konkrete utilfredshed med de leverede ydelser på en del af de sagsområder, der varetages af politi, anklagemyndighed og domstole.

I Visionsudvalget om fremtidens politi og i domstolenes strukturkommission har såvel ledelses- og medarbejderrepræsentanter som udefra kommende eksperter og interessenter beskæftiget sig indgående med politiets og domstolenes opgaveløsning nu og i fremtiden. Arbejdet har vist, at der er et påtrængende behov for at både politiets og domstolenes organisering og strukturer reformeres.

Det er Politimesterforeningens opfattelse, at det fremlagte reformforslag vil give domstolene og politiet de mest optimale muligheder for at løse de opgaver, de nu og i fremtiden vil blive gjort ansvarlige for løsningen af.

Sammenhæng mellem reformerne af politi og domstole

Politimesterforeningen anerkender, at det må have været en vanskelig opgave at skabe forslagets sammenhæng mellem de to reformer. Foreningen kan tilslutte sig den foretagne afgrænsning af politi- og retskredse og fastlæggelsen af, hvor politikredsenes hovedstationer og rettens hovedtingsteder er placeret.

Politimesterforeningen finder det helt afgørende, at den skaber sammenhæng mellem de to reformer bevares. Såfremt der ikke opretholdes sammenfald mellem politikredsens hovedstation og ét af de hovedtingsteder, politikredsen omfatter, vil det være ødelæggende for den effektivisering, der er forudsætningen for, at reformen kan skaffe politiet og anklagemyndigheden flere ressourcer til en bedre opgaveløsning.

Den indre sammenhæng i politireformen

Politimesterforeningen finder det helt afgørende, at den foreslåede politireform styrker den decentrale politikredsstruktur ved at skabe selvstændige, bæredygtige og lokalt forankrede politikredse med sammenhæng mellem ansvar og kompetencer m.h.t. alle opgaver.

Visionsudvalgets analyser viste, at en effektiv, selvstændig politikreds skal have et opgave / befolkningsgrundlag på mindst 400.000 mennesker og en mandskabsmæssig størrelse på 7-800 medarbejdere.

I dag i den eksisterende struktur bliver afgørelser om økonomi og ressourcer, ledelses- og personaleudvikling o.lign., som er helt afgørende for politikredsenes opgaveløsning, truffet centralt i Rigspolitiet. Med reformen lægges disse afgørelser ud til decentral beslutning. Men en sådan beslutningskompetence kan i sagens natur kun overlades til de foreslåede enheder, som er store nok til at løfte opgaverne.

Politimesterforeningen kan således tilslutte sig den foreslåede inddeling af landet i 12 politikredse. Foreningen skal samtidig understrege, at en eventuel indførelse af flere politikredse, vil betyde en dramatisk forstyrrelse af den indre sammenhæng i politireformen.

Det fremlagte forslag skaber store og - bortset fra Bornholm og til dels København - ensartede politikredse, som har lige vilkår og forudsætninger.

Hvis man indfører flere kredse end foreslået, vil flertallet af kredse blive for små til at overtage de store opgaver og kompetencer og der skabes kredse med ulige vilkår og forudsætninger for opgaveløsning og for samarbejde internt i koncernledelsen og eksternt med lokalsamfundet. I det efterfølgende er det forudsat, at politireformen gennemføres som foreslået.

Med politireformen indføres en klar og entydig ledelsesstruktur i politiet, der giver sammenhæng mellem ansvar og kompetencer.

Med reformen indføres en struktur med overordnet mål- og resultatstyring via Rigspolitiet og delegering af reel beslutningskompetence på alle områder til politikredsenes.

Det er Politimesterforeningens opfattelse, at koncernledelsen, hvor Rigspolitichefen skal drøfte politiets virksomhed med politidirektørerne, bliver et vigtigt ledelsesforum for så-

vel Rigspolitichefen som politidirektørerne. Det er forventeligt og ønskeligt, at koncernledelsen vil blive overordnet forum for tilsvarende mødefora mellem andre medlemmer af politikredsens øverste ledelse og ledere i Rigspolitiet.

Uanset, reformforslaget og bemærkningerne hertil tager vare på mange emner, vil der såvel i forbindelse med reformen som efterfølgende være mange temaer at håndtere i koncernledelsen. Et af de mange spørgsmål, der skal håndteres, er den praktiske forvaltning af de opgaver, der hidtil har ligget hos regionspolitilederne.

I koncernledelsen skal der også i fremtiden løbende tages stilling til den mest optimale opgavefordeling mellem Rigspolitiet og politikredsene.

Politimesterforeningen lægger helt afgørende vægt på, at de opgaver, politiet skal løse, dvs. politiopgaverne, der er nævnt i § 2 i lov om politiets virksomhed, og anklagemyndighedsopgaverne, der er tillagt politidirektøren i henhold til retsplejeloven, løses decentralt i politikredsene.

Enkelte politiopgaver kan og skal løses fra en central og landsdækkende enhed, men den helt overvejende hovedregel skal være, at politiets opgaver løses i politikredsene og i samarbejde mellem politikredsene, medens Rigspolitiet står for den overordnede styring af politiets virksomhed.

Politikredsene bliver meget store "virksomheder" og Politimesterforeningen er tilfreds med den foreslåede direktionsmodel i politikredsen. En ledelsesstruktur, der svarer til den, der er foreslået af Visionsudvalgets eksperter.

Forslaget styrker den decentrale politikredsstruktur

Den decentrale politikredsstruktur, hvor politiet er placeret i det lokalområde, det skal betjene, og den stedlige ledelse er koncentreret om at løse de politimæssige problemer, der er i dette lokalområde, moderniseres og styrkes ved etableringen af store, selvstændige og bæredygtige politikredse med tilstrækkelig stor økonomi og handlefrihed samt de nødvendige personaleressourcer og kompetencer til at løse alle opgaver.

Forslaget sikrer en ensartet, professionel og effektiv politibetjening overalt i landet.

Forslaget til en ny politikredsstruktur skaber mulighed for en bedre, en mere ensartet og en langt mere sikker politibetjening af alle dele af landet. Det gælder også yderområderne.

I den eksisterende struktur kan det være ret så uheldigt for et yderområde at høre til det, der er i dag er en lille politikreds, med en meget begrænset politistyrke.

Med reformforslaget vil alle dele af landet høre under en stor politikreds, der har styrke og kompetence til at løse alle og flere store opgaver på en gang. Kun store politikredse kan på egen hånd sikre tilstrækkelige ressourcer til løsning af særlige opgaver, herunder særlige og permanente beredskabs- og sikkerhedsopgaver i kredsen, og sikre, at politiet altid kan komme til stede hurtigt nok og med folk nok, når der er brug for det, og blive så længe det er nødvendigt.

Forslaget sikrer en korrekt, effektiv og ensartet strafforfølgning overalt i landet

Med større politikredse samles et væsentligt større antal jurister i kredsen. Samlingen af jurister med forskellige kompetencer giver mulighed for faglig udvikling, herunder specialisering, og politikredsene sættes i stand til selv at gennemføre større og vanskelige straffesager. Dette er overordentligt vigtigt for at sikre en korrekt, effektiv og ensartet strafforfølgning overalt.

Forslaget fastholder politiets lokale tilstedeværelse og forankring

Med det antal ansatte og de kompetencer, man vil forsyne de nye politidirektører med, har de mulighed for at opbygge en struktur af understationer, nærpolti, landpoliti og specialafdelinger, der altid er tilpasset til og sikrer den helt rigtige politibetjening af det område, de har ansvaret for.

De interne administrative opgaver vil blive samlet på hovedstationen. Politiets betjening af borgerne vil imidlertid have et helt lokalt udgangspunkt, men i det omfang de lokale ressourcer ikke er tilstrækkelige i antal eller p.gr.a. behov for særlige kompetencer, kan de suppleres med ressourcer fra andre dele af politikredsen.

Fremtidens beredskab skal køre ud fra en lokal understation, ligesom den lokale understation vil være udgangspunkt for hele den lokale politiindsats. Men at det samlede beredskab og netværket af stationer, nærpolti og landpoliti kommer under én samlet planlægning og ledelse betyder, at man kan anvende ressourcerne mere fleksibelt, målrettet og effektivt.

Forslaget sikrer at politiets ressourcer anvendes til betjening af lokalsamfundet

Visionsudvalget sørgede for gennemførelse af en omfattende videnskabelig borgerundersøgelse, der omfattede 4000 repræsentativt udvalgte personer.

Undersøgelsen viste, at borgerne ønsker, at politiets ressourcer anvendes til at sikre reel tryghed, og at borgerne ønsker, at politiets ressourcer anvendes der, hvor der er reelle problemer, at politiet selv skal tilrettelægge sin indsats, målrettet til de områder og tidspunkter, hvor der erfaringsmæssigt er brug for politiet. Borgerne er ikke optaget af, hvor

politiet opholder sig eller hvordan det organiserer sig, men derimod af, at politiet opklarer kriminalitet professionelt og effektivt og kan komme hurtigt til stede, når der er brug for politiet.

Med reformforslaget åbnes der mulighed for skabelse af et mere moderne og professionelt politi. Døgnbemanding er et udtryk, der tilhører den eksisterende struktur. I den nye struktur skal det afløses af døgnbetjening. Det afgørende er, at politiet kan betjene borgerne effektivt og professionelt døgnet rundt. Det er klart, at i en større by vil en understation, der er udgangspunkt for den lokale løsning af politiets opgaver i området, være et sted, hvor der vil være politi til stede døgnet rundt. Politiets tilstedeværelse på stationerne døgnet rundt skal være politimæssigt velbegrundet. I modsat fald vil der være tale om en bemanding, der forbruger personaleressourcer, som ikke kan komme til stede hvor og når det er nødvendigt.

Forslaget reformerer og styrker samarbejdet mellem politiet og kommunerne.

Det kriminalitetsforebyggende arbejde og tilsvarende problemorienterede indsatser skal udføres i nært samarbejde med kommuner og andre i det nærmiljø, hvor indsatsen skal virke.

Den lokale understation vil være udgangspunkt for politikredsens forebyggende og problemorienterede indsats i lokalområdet og sikre borgmestre, lokale borgersammenslutninger m.v. en let tilgang til politiet.

Uanset hvor fleksibelt det lokale netværkssamarbejde etableres, må der dog aldrig være tvivl om, at det er politidirektørerne, der er ansvarlig for og som styrer politiet. Den lokale understations indsats og ressourceanvendelse skal selvfølgelig være underlagt politikredsen overordnede ledelse, styring og planlægning. Det betyder dels, at politikredsen kan sikre at den lokale understation har de nødvendige og rigtige ressourcer til den lokale indsats og dels, at der sikres koordinering, sammenhæng og effektivitet i politikredsens kriminalitetsforebyggende indsats i og sammen med alle politikredsens kommuner.

Politimesterforeningen kan tilslutte sig forslagets bestemmelser om kredsråd. Det er Politimesterforeningens opfattelse, at der er en helt nødvendig sammenhæng mellem denne modernisering af samarbejdet med lokalsamfundet og etableringen af store, bæredygtige og selvstændige politikredse.

Kredsrådets drøftelser af politikredsens opgaveløsning og prioriteringer forudsætter, at borgmestrene kan sætte sig til mødebordet med en politidirektør, der har tilstrækkelig stor økonomi og handlfrihed samt de nødvendige personaleressourcer og kompetencer til selv at prioritere og løse alle opgaver.

Politimesterforeningen er overbevist om, at en stor politikreds vil have kræfter og kompetencer til sammen med de nye store kommuner at løfte det lokale samarbejde op på et højt og professionelt niveau. Kredsrådet vil være et velegnet overordnet forum for alle øvrige netværksdannelser mellem politiet og lokalsamfundet.

Politimesterforeningen er enig i at det må være politidirektørernes selvstændige ansvar at sikre og tilrettelægge politiets samarbejde med politikredsens kommuner og at det af den grund er korrekt at gøre politidirektøren til formand for Kredsrådet.

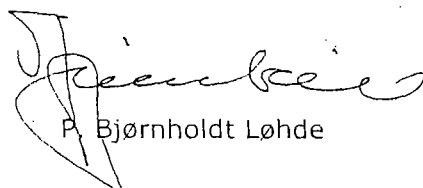
Selv om Kredsrådssamarbejdet, som det eksisterende lokalnævnsamarbejdet, foregår mellem politikreds og kommuner, er der ikke tale om en omlægning af lokalnævnsamarbejdet. Kredsrådet er et nyt organ, hvor politikredsens ledelse mødes med kommunernes ledelse. Politimesterforeningen er derfor enig i, at der ikke via lovbestemmelserne skal sikres politiets personaleorganisationer repræsentation i Kredsrådet som tilfældet var med lokalnævnreglerne. Hvis personalerepræsentanter fra politi eller de kommunale forvaltninger skal inddrages, skal det ske efter aftale i Kredsrådet.

Anklagemyndigheden

Politimesterforeningen er glad for, at reformforslaget bevarer den eksisterende ordning, hvor den efterforskende politiopgave og den retsforfølgende anklagemyndighedsopgave er forenet i politikredsen. Ordningen sikrer allerede nu rigsadvokat og statsadvokaterne en gennemgribende instruktions- og kontrolbeføjelse med såvel efterforskning som påtalevirksomhed i politikredsen.

Politimesterforeningen kan tilslutte sig reformforslaget udbygning og modernisering af Rigsadvokatens kontrol med politiet.

Med reformforslaget vil Rigsadvokaten få tilført ressourcer og redskaber til at modernisere og effektivisere de styringsmuligheder, han allerede er i besiddelse af. Politimesterforeningen er enig i, at Rigsadvokaten som foreslået skal have afgørende indflydelse på den samlede bevilling til politi og anklagemyndighed og at Rigsadvokatens ledelses- og administrationsapparat skal udbygges til brug for dette. Politimesterforeningen er endvidere enig i, at Rigsadvokaten skal have mulighed for at planlægge med og kunne forvalte sit eget budget for den overordnede anklagemyndighed og den virksomhed, der vedrører hans instruktion af og kontrol med anklagemyndigheden i første instans.

P. Bjørnholdt Løhde

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

Jmt. modt.
26 JAN. 2006

DATE 19. januar 2006
JNR.
540.30/10404

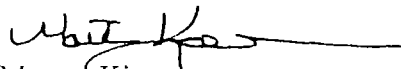
Vedrørende høring over udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform

Institut for Menneskerettigheder har sidst i december 2005 modtaget Justitsministeriets anmodning om evt. bemærkninger til ovennævnte.

Forslaget indeholder en række forbedringer, som har været mange år undervejs, f.eks. indførelsen af adgang til to-instansprøvelse af skyldsspørgsmålet i en række straffesager, således at sagerne starter i byretten med ankeadgang til landsretten, samt indførelsen af et eksplicit krav om udførlig begrundelse af afgørelser truffet af et nævningeting (forslagets § 218, stk. 2).

Grundet den relativt korte høringsfrist har Institutet ikke haft mulighed for at kommentere forslaget i dybden men skal dog erindre om sit tidligere notat af 5. november 1998. Notatet vedlægges i kopi.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

NOTAT

om Retsplejerådets Betænkning nr. 1352/1998
om behandlingen af nævningesager

Centrets hovedkonklusioner

Den foreslåede adgang til en to-instansprøvelse af skyldspørgsmålet i nævningesager er efter centrets opfattelse af væsentlig retssikkerhedsmæssig værdi, blandt andet fordi betydningen af Danmarks forbehold over for art. 14, stk. 5, i FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder derved mindskes. (pkt. 2)

Centret ser derimod ikke nødvendigheden af, at forslaget om to-instansprøvelse forbindes med en ændring af nævningeinstitutionen, som kan rejse forfatningsmæssige indvendinger, jf. grundlovens § 65, stk. 2. (pkt. 3)

Det er endvidere centrets opfattelse, at et krav om begrundelse af nævningers afgørelser kan sikres, uden at nævningerne fratages muligheden for selvstændigt at afgøre skyldspørgsmålet. (pkt. 4)

1. Baggrund

I et brev af 31. marts 1998 har Justitsministeriet bedt Det Danske Center for Menneskerettigheder om en udtalelse om Betænkning nr. 1352/1998 fra Retsplejerådet om behandlingen af nævningesager.

I betænkningen stiller Retsplejerådets flertal forslag om ændringer i nævningeinstitutionen, således at nævningesager behandles ved byret i 1. instans. Efter forslaget skal skyldspørgsmålet i nævningesager endvidere afgøres efter en fælles votering mellem 6 nævninger og 2 juridiske dommere. Endelig skal byrettens dom kunne ankes til landsretten, som skal kunne foretage en fuldstændig ankebehandling med prøvelse af både skyldspørgsmål og sanktionsfastsættelse. I disse sager skal landsretten bestå af 3 juridiske dommere og 9 nævninger. Centret har følgende bemærkninger til forslaget.

2. Retten til to-instansprøvelse af skyldspørgsmålet

DET DANSKE CENTER FOR MÆNSKERETTIGHEDER

Retsplejerådet foreslår, at der gennemføres en adgang til to-instansprøvelse af skyldspørgsmålet i en række alvorlige straffesager, således at sagerne starter i byretten med ankeadgang til landsretten. En sådan to-instansprøvelse vil indebære, at Danmark også i disse sager for fremtiden vil kunne opfylde kravet i artikel 14, stk. 5, i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvorefter

"Enhver, der er domfældt for en forbrydelse, har ret til at få domfældelsen og fastsættelsen af retsfølgen prøvet af en højere domstol i overensstemmelse med loven."

Selv om Danmark ikke efter en eventuel gennemførelse af to-instansprøvelse i alvorlige straffesager vil kunne ophæve forbeholdet over for art. 14, stk. 5, i FN-konventionen, finder centret, at det ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger er åbenlyst positivt, at der med forslaget åbnes mulighed for at anke afgørelsen af skyldspørgsmålet i nævningsager, således at bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld prøves i to instanser.

3. Forslagets grundlovmæssighed

Efter den nugældende ordning afgøres skyldspørgsmålet af nævningerne alene, dog således at de juridiske dommere kan tilsidesætte nævningernes afgørelse om den tiltaltes skyld, hvis de ikke finder den tilstrækkelig bevist - den såkaldte dobbelte garanti. Retsplejerådets flertal foreslår, at der i stedet indføres en ordning, hvorefter skyldspørgsmålet skal afgøres efter fælles votering mellem nævningerne og de juridiske dommere.

Forslaget om indførelse af fælles votering af skyldspørgsmålet har været mødt med kritik i dele af den forfatningsretlige litteratur, mens andre forfattere ikke har betænkeligheder ved ordningen, jf. litteraturhenvisningerne i betænkningens s. 18. Kritikken skyldes hensynet til grundlovens § 65, stk. 2. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"I strafferetsplejen skal lægmænd medvirke. Der fastsættes ved lov, i hvilke sager og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke sager nævninger skal medvirke."

Nævningeinstitutionen blev grundlovsfæstet ved løfteparagraffen i § 79 i grundloven af 1849. Bestemmelsen havde dengang følgende ordlyd:

"I Misgerningssager og i sager, der reise sig af politiske lovovertrædelser, skulle nævninger indføres".

Ud fra drøftelserne på den grundlovgivende forsamling kan der ikke være tvivl om, at den institution, der tænkes på med vedtagelsen af grundlovens § 79, var den klassiske angelsaksiske jury, som er et forum adskilt fra de juridiske dommere, jf. Beretning om forhandlingerne på Rigsdagen, København 1848-49, sp. 1530-31, 2491-2503, 2482-2488, 3338-3352 og 3643. Formuleringen af grundlovsbestemmelsen opretholdtes ved grundlovsrevisionerne i 1866, 1915 og 1920. Fra indførelsen af nævningeinstitutionen i 1916 og indtil indførelsen af domsmandsinstitutionen i 1932 bestod det læge element i strafferetsplejen da også alene af nævningeinstitutionen i denne klassiske form som et fra de juridiske dommere afsondret kollegium.

Sondringen mellem nævninger og domsmænd fremgår derimod indirekte af bestemmelsen i § 65, stk. 2, i grundloven af 1953, idet man må opfatte udtrykket lægmænd som et overbegræb for nævninger og domsmænd. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår endvidere, at forfatnings-

kommissionen var af den opfattelse, at der består en pligt til at bevare nævningers medvirken i strafferetsplejen, jf. betænkning afgivet af Forfatningskommissionen af 1946, s. 39.

Indførelse af fælles votering mellem lægdommere og juridiske dommere, som foreslået i betænkningen, vil således udviske forskellen mellem nævningeinstitutionen og domsmandsinstitutionen, idet den nye "nævningeinstitution" i realiteten bliver at sidestille med en stor domsmandsret. Umiddelbart er der således tale om en fortolkning imod grundlovens ordlyd, når flere forfattere giver udtryk for det synspunkt, at den fælles votering er grundlovmæssig.

Heroverfor er anført, at grundloven ikke definerer, hvad der skal forstås ved nævninger, og at nævningeinstitutionen allerede er undergået ændringer i perioden fra 1916 til i dag. Blandt andet er henvist til, at fælles votering om strafudmålingen blev indført allerede i 1937. At der har fundet en sådan ændring sted er imidlertid efter centrets opfattelse ikke relevant i argumentationen for indførelsen af fælles votering mellem lægdommere og juridiske dommere, idet ændringen indebar en udvidelse af nævningernes kompetence i forhold til den da eksisterende ordning, hvorefter nævningerne alene havde som opgave at tage stilling til skyldspørgsmålet. Mens grundlovsbestemmelsen er til hinder for en udhuling eller afskaffelse af nævningeinstitutionen, er der efter centrets opfattelse for så vidt ingen grund til at diskutere en udvidelse af nævningernes kompetence i lyset af grundlovens § 65, stk. 2. Den eventuelle udvidelse, der består i muligheden for indførelsen af nævningeting i to retsinstanser synes da heller ikke at have givet anledning til forfatningsmæssige overvejelser.

Til støtte for det synspunkt, at indførelsen af fælles votering støder på forfatningsmæssige indvendinger kan således tale, at forfatningskommissionen så sent som i 1953 synes at sondre mellem forskellige former for lægmandsmedvirken, og at kommissionen endvidere tilkendegav, at nævningeinstitutionen i dens oprindelige skikkelse som et kollegium, afsondret fra de juridiske dommere, ikke fuldstændig kan afskaffes. Her over for står en række relevante processuelle indvendinger mod nævningeinstitutionen, som den fungerer i dag. Således har navnlig spørgsmålssystemet og den manglende begrundelse af nævningeaftørelser været genstand for kritik.

Centret kan i meget vidt omfang tilslutte sig den opfattelse, at der er alvorlige mangler indbygget i den eksisterende nævningeordning, men kan på baggrund af den tvivl, der eksisterer med hensyn til grundlovmæssigheden af en fælles votering alligevel ikke tilslutte sig Retsplejerådets forslag. Centret bemærker herved, at der som udgangspunkt er grund til at være skeptisk over for en tilpasning af grundloven, så den stemmer med aktuelle lovgivningspolitiske ønsker. Dette gælder i særdeleshed, når sådanne lovgivningspolitiske ønsker er omtvistede. Interessen bør således efter centrets opfattelse samle sig om spørgsmålet om, hvorledes man kan ændre og forbedre nævningeinstitutionen uden at disse ændringer kan give anledning til forfatningsmæssige indvendinger.

Centret bemærker i den forbindelse, at den påtænkte ændring af nævningeinstitutionen ikke kan ses som en absolut nødvendig forudsætning for indførelse af den ønskværdige to-instansprøvelse. De principielle betænkeligheder, der er blevet rejst i teorien over for den fælles votering, bør efter centrets opfattelse have som sin konsekvens, at man overvejer muligheden for at etablere egentlige nævningeting ved både byret og landsret, således at nævningerne bevarer kompetencen til at træffe afgørelse af skyldspørgsmålet alene. At et sådant system er foreneligt med grundlovens § 65,

stk. 2, er antaget af flere forfattere, jf. henvisningerne i betænkningens s. 19.

4. Begrundelse af skyldspørgsmålet

Forslaget om fælles votering mellem nævninger og juridiske dommere har til dels sammenhæng med muligheden for at kunne sikre en begrundelse for nævningernes afgørelse af skyldspørgsmålet.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i flere tilfælde fundet, at en manglende begrundelse af en dom udgør en krænkelse af retten til en retfærdig rettergang i artikel 6, stk. 1, 1. pkt. i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

“Enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov, når der skal træffes afgørelse enten i en strid om hans borgerlige rettigheder og forpligtelser eller angående en mod ham rettet anklage for en forbrydelse.”

Menneskerettighedsdomstolen har dog givet de nationale domstole en betydelig frihed med hensyn til, hvordan de vil overholde begrundelseskravet. De danske regler om begrundelserne for domme i nævningesager er derfor næppe i strid med den fortolkning af artikel 6, stk. 1, som Menneskerettighedsdomstolen hidtil har anlagt.

Kravet om begrundelse af afgørelser i straffesager er dog af væsentlig retssikkerhedsmæssig betydning. Derfor er centret enig i, at det er utilfredsstillende, at en tiltalt i en straffesag efter den nuværende ordning i nævningesager ikke får en begrundelse for, hvorfor nævningerne har fundet ham skyldig. Centret tilslutter sig derfor, at der etableres en ordning, hvorefter en domfældt får mulighed for at blive bekendt med begrundelsen for afgørelsen af skyldspørgsmålet. Centret henviser herved også til, at begrundelse som en garantiforskrift er af væsentlig betydning for den dømtes mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt han ønsker at anke afgørelsen.

Centret er dog, som anført ovenfor, ikke enig med flertallet i, at begrundelsen i nævningesager skal sikres i forbindelse med en fælles votering om skyldspørgsmålet. Det bør derfor tilstræbes at finde en løsning som på én gang bevarer nævningernes selvstændige afgørelse af skyldspørgsmålet og samtidig sikrer en reel begrundelse for afgørelsen.

Flere løsninger har været bragt i forslag.

Retsplejerådets mindretal har foreslået en ordning, hvorefter de juridiske dommere skal begrunde, hvorfor de tiltræder eller forkaster en fældende nævningekendelse.

En sådan ordning har imidlertid den afgørende svaghed, at det ikke herved kommer til at fremgå, hvad nævningerne har anset for bevist og begrundelsen herfor. En domfældt ville ikke med en sådan ordning opnå den retssikkerhedsgaranti, der ligger i, at han i en eventuel ankesag kender det første nævningetings begrundelse for at finde ham skyldig. Centret er derfor enig med flertallet i, at den af mindretallet foreslåede ordning ikke er tilfredsstillende.

En anden mulighed består i at nævningerne såvel i byret som i landsret forpligtes til at afgive en

begrundelse for deres selvstændige afgørelse af skyldspørgsmålet.

Denne løsning er imidlertid blevet afvist af flertallet i betænkningen med den begrundelse, at nævningesager ofte er meget komplicerede såvel retligt som faktisk. Også fra anden side er fremsat, om ikke principielle så dog i hvert fald praktiske betænkeligheder, ved den ovenfor skitserede ordning, se herved Eva Smith i Ufr. 1989 s. 113.

Centret stiller sig umiddelbart kritisk over for den opfattelse, at nævninger ikke skulle være udrustet til at udforme en begrundelse for dens afgørelse af skyldspørgsmålet. Grundloven anerkender nævningeinstitutionen som en retssikkerheds garanti, og en sådan anerkendelse kan efter Centrets opfattelse kun dårligt forenes med en samtidig afvisning af institutionens evne til at udforme en begrundelse. Centret henviser i øvrigt til, at forvaltningslovens begrundelsesregler også gælder for administrative kollegiale organer, som ikke (nødvendigvis) består af jurister. Den mulighed forligger, at man overvejer, hvorledes nævningerne - i forbindelse med retsbelæringen eller på anden måde - forsynes med den fornødne vejledning om kravene til en begrundelsesudformning.

I sit høringssvar af 22. juni 1998 foreslår Advokatrådet den ordning, at nævningerne afgør skyldspørgsmålet alene, hvorefter de juridiske dommere sammen med nævningerne begrundet sanktionsfastsættelsen, således at det af begrundelsen fremgår, hvad der bevismæssigt er lagt til grund. Advokatrådet oplyser i sit høringssvar, at en sådan fremgangsmåde allerede i et vist omfang benyttes af landsretterne.

En sådan ordning ville gøre det muligt for de juridiske dommere at vejlede nævningerne under udarbejdelsen af begrundelsen og derved imødegå den kritik, som er blevet anført mod at lade nævningerne selv begrunde deres afgørelse af skyldspørgsmålet. En gennemførelse af Advokatrådets forslag ville sikre, at det altid af begrundelsen fremgår, hvad nævningerne har lagt til grund med hensyn til skyldspørgsmålet.

For Centret er det ikke afgørende, præcis hvilken løsning der vælges på begrundelsesproblemet, så længe det sikres, at nævningerne afgør skyldspørgsmålet alene.

den 5. november 1998

Ida Elisabeth Koch og
Anders Hein

Justitsministeriet
Justitsminister Lene Espersen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt.mdi.
26 JAN. 2006

Snareved 10
6200 Aabenraa
Åbent fra 9.00 - 15.00
Tlf. 73 32 51 00
Fax 74 63 10 94
post@aabenraa.byret.dk
CVR-nr 21659509

25. januar 2006

Justitsministerens udkast til lovforslag om retsreform

Til orientering vedlægges brev af dags dato til Folketingets retsudvalg. Brevet er skrevet som en fælles henvendelse fra 5 af de 8 dommere i Sønderjylland, nemlig de to dommere i Haderslev Frida Liebach og Peter Brund, dommeren i Rødding Poul Henrik Pedersen, dommeren i Tønder Karen Thegen og undertegnede dommer i Aabenraa Per Janfelt. Baggrunden er vores bekymring for følgerne, hvis det nye tingsted i Sønderjylland ikke får den bedst mulige placering.

Vi håber, at vores argumentation også kan indgå i justitsministeriets arbejde med reformen.

Med venlig hilsen

Per Janfelt

Retten i Aabenraa

Til medlemmerne af
Folketingets retsudvalg

Snareved 10
6200 Aabenraa
Åbent fra 9.00 - 15.00
Tlf. 73 32 51 00
Fax 74 63 10 94
post@aabenraa.byret.dk
CVR-nr 21659509

25. januar 2006

Justitsministerens udkast til lovforslag om retsreform.

Dette brev er skrevet som en fælles henvendelse fra 5 af de 8 dommere i Sønderjylland, nemlig de to dommere i Haderslev Frida Liebach og Peter Brund, dommeren i Rødding Poul Henrik Pedersen, dommeren i Tønder Karen Thegen og undertegnede dommer i Aabenraa Per Janfelt. Baggrunden er vores bekymring for følgerne, hvis det nye tingsted i Sønderjylland ikke får den bedst mulige placering.

Vi har samlet vores argumentation i vedlagte bilag og vil gerne svare på spørgsmål under det foretræde for udvalget, som er aftalt til torsdag den 9. februar 2006 kl. 15.30.

Justitsministeren og Domstolsstyrelsen modtager kopi af dette brev med bilag.

Med venlig hilsen

Per Janfelt

Tingstedet i Aabenraa eller Sønderborg?

Hvis lovforslaget havde valgt Aabenraa som tingsted, havde det i kraft af Aabenraas centrale beliggenhed været et så selvfølgeligt valg, at det ville blive vanskeligt at begrunde en anden placering. Alligevel er Sønderborg foreslået, men ifølge justitsministeren kun fordi Sønderborg efter en regionalpolitisk vurdering har behov for denne placering. Altså ikke fordi Aabenraa efter en faglig vurdering er mindre egnet som tingsted.

Vi fem sønderjyske dommere ønsker, at den kommende reform gennemføres bedst muligt og i forståelse med både befolkningen og medarbejderne ved de nuværende retter i Sønderjylland. Fra nu af og i en overgangsperiode på måske 2 - 4 år er det afgørende at støtte reformprocessen, som ikke skal belastes mere end nødvendigt. Hvis en meget stor del af de almindelige borgere, de professionelle brugere, de folkevalgte kommunale repræsentanter for befolkningen og retternes medarbejdere føler sig tilsidesat i deres vurdering af, hvad der tjener det samlede Sønderjylland bedst, er reformen allerede stødt på problemer.

Aabenraa falder geografisk i øjnene med en afstand til de andre større bysamfund på 25 - 40 km. Ved en placering i Sønderborg vil kun Aabenraa få en overskuelig afstand, mens Tønder og Haderslev stort set får dobbelt så langt. Udgifterne og tidsforbruget ved den længere transport har betydning for den del af befolkningen, der mere eller mindre jævnligt kommer i retten, og for advokaterne, der selvsagt ofte møder i retten og derfor har brug for at begrænse transporttiden til det mindst mulige. Også advokater fra den øvrige del af landet møder ofte i retssager i Sønderjylland, og de og deres klienter har derfor samme interesse i at begrænse transporttiden.

Det er helt nødvendigt, at så mange medarbejdere som muligt går med over til den nye store ret, men hvis afstanden til det nye domhus bliver for stor, er

det en kendsgerning, at mange allerede nu vil søge andet arbejde eller for de ældres vedkommende helt forlade arbejdsmarkedet før end planlagt. Reformen vil lide alvorligt under den heraf følgende mangel på erfarne medarbejdere, som i hvert fald vil blive meget mindre ved en placering i Aabenraa. Slutresultatet kan blive ganske store problemer i en alt for lang overgangstid, hvis det ikke lykkes at fastholde et tilstrækkeligt antal medarbejdere.

Det vil også være lettere at tiltrække kvalificeret juridisk personale til et centralt beliggende tingsted, blandt andet fordi ægtefæller her får bedre muligheder for at finde arbejde.

Hvis Aabenraa vælges som tingsted, vil det ikke være nødvendigt med det foreslåede afdelingskontor i Tønder, og de generelle ulemper ved et afdelingskontor som beskrevet i lovforslaget side 181 kan herved undgås. Det vil heller ikke blive aktuelt at foreslå et afdelingskontor i Haderslev, der har samme afstand til Sønderborg som Tønder.

En placering i Sønderborg vil tilgodese mindre end 1/3 af befolkningen i Sønderjylland, mens placeringen i Aabenraa vil være udtryk for en ligelig hensyntagen til hele Sønderjylland. Sagstallene for 2004 viser endda, at Sønderborg retskreds kun har 23 % af samtlige civile sager og 19 % af samtlige straffesager i Sønderjylland. Talmateriale for de 6 retskredse er vedhæftet som bilag.

En placering i Aabenraa er ikke blot den mest rationelle løsning men også den løsning, der samlet set vil skabe den største tilfredshed med reformen.

Frida Liebach

Peter Brund

Poul Henrik Pedersen

Karen Thegen

Per Janfelt

Talmateriale vedr. de 6 retskredse i Sønderjylland

2004

	Civile sager	Straffesager	Fogedsager i alt	Skiftesager	Skiftesager (dødsboer)	Notarialforretninger
Gråsten	636	694	1090	74	258	307
Haderslev	1881	1261	2965	171	657	462
Rødding	750	532	1408	75	297	148
Sønderborg	1407	1016	2176	126	626	723
Tønder	1097	1054	2236	125	567	258
Abenrå	817	781	1598	75	322	393

Advokaterne
Bak, Børresen & Lunn
E-mail: frederikssund@ret-raad.dk

Ret&Råd

Kocksvej 7, Postbox 109
3600 Frederikssund

Tlf. 47 31 00 55
Fax 47 38 33 55

Giro 608-5199

Nordea reg. nr. : 2670
Kontonr. : 3483 693035

CVR nr. 57177713
Kontortid 9-16 (15)

Kirsten Bak (H)
aut. bobestyrer

Jens-Chr. Børresen (H)

Torben From (L)

Preben Lunn (H)
aut. bobestyrer

Mads Ulrikkeholm

Justitsminister Lene Espersen
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt.mdt.
26 JAN. 2006

Den 25. januar 2006

J. nr. 1410827

PL/ao

Vedr.: Retsplejereform - Retskredsinddelingen

Kære Justitsminister Lene Espersen !

Uanset udløbet af høringsfristen for dit forslag om ændring af Retsplejeloven herunder i strukturen for retskredsinddelingen, tillader jeg mig at rette henvendelse til dig på vegne af advokaterne i Frederikssund med anmodning om, at du genovervejer forslaget inddeling af Nordsjælland.

Grundlæggende har vi på linie med en betydelig del af Dommerforeningens og Advokat-samfundets medlemmer vanskeligt ved at se det hensigtsmæssige og nødvendige ved den meget gennemgribende retskredsreform, men fastholdes principperne i denne, kan der være god grund til genovervejelse af inddelingen i Nordsjælland.

Frederikssund Ret er i dag landets 8 største ret regnet efter sagsantal. Retten dækker den del af Nordsjælland, hvor der i de næste 10 – 15 år må påregnes den væsentligste vækst. Således skal jeg henlede opmærksomheden på, at man p.t. har igangsat udviklingen af et helt nyt bysamfund umiddelbart syd for Frederikssund, hvor der påregnes et indbyggerantal på ca. 10.000 inden 2020.

Befolkningsgrundlaget i de kommuner, der henhører under Frederikssund Ret efter kommunalreformen, Frederiksværk-Hundested, Frederikssund og Egedal Kommuner, er langt større end befolkningstallet i de kommuner, der henhører under Hillerød Ret nemlig Hille-

rød og Allerød Kommuner, idet Farum ved sammenlægningen med Værløse og Birkerød ved sammenlægningen med Søllerød begge er henført under Lyngby Ret.

Transportmæssigt vil den største del af befolkningen i den planlagte Hillerød retskreds have nemmere ved at komme til Frederikssund qua S-toget end Hillerød, hvor der skal rejses på tværs. Det er nu engang sådan i Nordsjælland, at hovedvægten i trafikken følger fingerplanen.

Geografisk er Frederikssund placeret i retskredsens absolutte midte, medens Hillerød ligger ganske få kilometer fra retskredsens østlige grænse og dermed reelt i yderkanten af retskredsens område.

Blandt andet på baggrund af disse forhold, synes opdelingen af Nordsjælland baseret på andre hensyn, end de hovedhensyn, der er givet udtryk for i Justitsministeriets bemærkninger til lovforslaget og i det hele giver Nordsjællands opdeling anledning til undren. Jeg henviser herved også til, at store dele af befolkningen i den nye Gribskov kommune så og sige skal rejse igennem Hillerød for at komme til retten i Helsingør, hvortil de er henført.

Jeg skal derfor anmode dig om at genoverveje hele opdelingen af Nordsjælland, som det også blev foreslået på mødet i Roskilde, hvor du forelagde dit forslag.

Der kan således, jfr. også strukturkommissionens forslag, oprettes et fuldt bestykket afdelingskontor i Hillerød eller Frederikssund alt efter hvor man vælger at lægge hovedtingstedet.

Alternativt og måske mest hensigtsmæssigt vil det være at udlægge hele Nordsjælland som en stor retskreds med fuldt bestykkede afdelinger i Frederikssund, Hillerød og Helsingør og eventuelt delvist bestykkede afdelinger i Helsingør og Hørsholm. Nævningesager, hvoraf der er anslået årligt at ville komme mellem 0 og 5 i hele Nordsjælland, efter at narkosager udskilles, og de enkelte principielle sager, der skal foretages for en kollegial ret, kan herefter henlægges til en af byerne.

Med et forslag som det sidstnævnte vil hver afdeling bevare et tilstrækkeligt fagligt miljø, der er p.t. 7 jurister ved retten i Frederikssund, man vil optimere hensynet til lokalbefolkningen, spare opbygningen af to retspalæer og et ikke ubetydeligt antal personer vil kunne bevare deres nuværende arbejdsplads frem for at skulle flytte arbejde til en anden by. Man vil også spare politiet for et betydeligt antal transporttimer, idet jeg anser det for gi-

vet, at man ikke foreløbig har intentioner om at nedlægge Frederikssund Arrest, der netop er udbygget. Med det forslag, der er fremlagt, må det påregnes, at den fortsatte brug af arresten i Frederikssund vil betinge, at politiet skal anvende et meget betydeligt antal timer på transport imellem arresten i Frederikssund og Retten i Hillerød. Administrativt bør vores forslag heller ikke kunne give anledning til problemer. Henføres det juridiske personale under samme ret, kan det betinge, at dommere og dommerfuldmægtige skal udvise en vis fleksibilitet, men til gengæld vil det retssøgende publikum spare et betydeligt antal timer og de overbefolkede Nordsjællandske landeveje vil blive sparet for en unødigt trafikforøgelse.

Jeg tillader mig i øvrigt at vedlægge et notat, som jeg har udarbejdet specielt med henblik på retskredsreformens betydning for retten i Frederikssund og håber i øvrigt, at vores henvendelse vil indgå ved det videre arbejde med lovforslaget.

Med venlig hilsen

Preben Lunn

J.nr. 1410827 PL/ao

**Notat vedrørende Justitsministeriets forslag til lov om ændring af Retsplejeloven
m.v. særligt med henblik på retskredsreformens betydning for retten i
Frederikssund**

Hovedbegrundelserne for forslaget til retskredsreform er,

at de større retskredse med 6 – 8 dommere vil kunne operere med kollegiale retter (3 dommere),

at det er nødvendigt for en i øvrigt problematisk nævningereform med større enheder,

at der gennem de større enheder etableres et attraktivt fagligt miljø, hvor man løbende har mulighed for at drøfte juridiske problemer og

at indførelsen af en småsagsproces, hvor dommeren skal være mere aktiv, nødvendig-
gør en styrkelse af retterne.

Det kan ikke afvises, at der kan være grund til at ændre på retskredsinddelingen og størrelsen af byretterne, såfremt byretten skal være 1.instans i alle sager, og når en nævningereform skal gennemføres. 48 af de nuværende 82 retskredse er en-dommer embeder. Derudover er der til retterne knyttet et antal retsassessorer og dommerfuldmægtige. Retten i Frederikssund bestrides af to dommere, to retsassessorer og tre dommerfuldmægtige. Retten i Hillerød er af samme størrelse. Ved lovforslaget foreslås Hillerød og Frederikssund sammenlagt og bestykket med 6 dommere altså 2 mere end i dag og dertil et antal retsassessorer og dommerfuldmægtige.

Under retten i Helsingør, der et to-dommer embede, lægges retten i Helsingør, der et et-dommer embede, retten i Hørsholm, der et to-dommer embede og retten bestykses fremover med 6 dommere og et antal retsassessorer og dommerfuldmægtige.

Grundlaget for forslaget til den ændrede struktur er især den betænkning fra 2001, der blev afgivet af domstolenes strukturkommission (betænkning nr. 1398). Strukturkommissionen foreslog landet opdelt i 25 retskredse med 16 afdelingskontorer herunder et

afdelingskontor i Frederikssund. Ved Justitsministeriets forslag er der ændret i forhold hertil, idet der nu foreslås 22 retter og alene 2 afdelingskontorer.

Efter henvendelse fra et antal dommere, overvejede kommissionen, om opgaverne kunne løses ved et samarbejde mellem de eksisterende retter, men man afviste dette under anbringende af, at det ville være administrativt vanskeligt. Det er ikke analyseret, om der som alternativt til det meget vidtgående forslag kan etableres en ordning, hvor der i mindre grad foretages sammenlægning af retterne og derudover etableres et samarbejde imellem de nye enheder f.eks. omkring nævningesagerne.

Det hedder særligt i Justitsministeriets forslag, at retskredsinddelingen er sket under hensyntagen til den geografiske balance i befolkningsgrundlaget.

Til Justitsministeriets begrundelse for udformningen af retskredsreformen skal anføres,

Det medgives, at det kan være vanskeligt at samarbejde et betydeligt antal mindre retskredse, men der ses ikke at kunne være særlige administrative vanskeligheder ved at etablere samarbejde imellem to store retskredse som f.eks. Frederikssund og Hillerød, således at dette samarbejde koncentrerer om nævningesager og eventuelle sager, der skal pådømmes af en kollegial ret.

Antallet af sager, der skal behandles af en kollegial ret, vil være ganske få og kan ikke som sådan betinge administrative vanskeligheder.

Antallet af nævningesager vil, da narkosager udskilles, således at disse fremover behandles som domsmandssager, også være ganske få, af Strukturkommissionen anslået til mellem 0 og 3 om året i alt for den nye Hillerød retskreds.

Retterne vil hver for sig være store nok til også at kunne behandle småsager, særligt hvis der knyttes yderligere en dommer til hver af retskredsene svarende til det antal, der forudsættes ved sammenlægning af retskredsene i forslaget.

Der er ved retterne allerede et fagligt miljø, og der er ikke grund til at forvente, at et sådant miljø vil blive væsentligt styrket, fordi flere dommere sidder under samme tag. Derimod vil brug af moderne teknik med opbygning af et intranet, hvorved man kan kommunikere med kollegaer over hele landet, i langt højere grad bidrage til en faglig styrkelse. Denne metode har allerede i mange år været anvendt i advokatsamarbejder,

herunder i vores kæde Ret & Råd, hvor ca. 200 jurister dagligt udveksler erfaringer over et intranet.

Sammenlægningen af de to retskredse vil betinge, at yderligere et betydeligt antal personer, såvel medarbejdere som personer, der skal møde for retten, skal belaste Nordsjællands i forvejen overbelastede vejnet. Den længere afstand til retten betinger dernæst for den enkelte yderligere spildtid og dermed spild af arbejdskraft.

Specielt synes nedlæggelsen af retten i Frederikssund dernæst uforenelig med ønsket om at sikre den nødvendige balance i forhold til befolkningsgrundlaget og hovedfærdselsårene m.v. Befolkningen fra den nye Egedal Kommune og Frederikssund Kommune vil trafikalt via S-toget have gode transportmuligheder, medens det altid har været vanskeligt at komme på tværs af Nordsjælland.

For opretholdelse af to retskredse taler også, at Frederikssundfingern er et vækstområde. Der kan således peges på, at man nu er påbegyndt at realisere en ny by ved St.Rørbæk, der er planlagt til ca. 10.000 indbyggere, og således vil en meget betydelig del af befolkningen under en fremtidig Hillerød ret bo i den vestlige del af retskredsen.

Frederikssund Arrest er netop udbygget. Der er vist ingen der for tiden drømmer om at nedlægge de eksisterende arresthuse, idet omkostningerne herved vil være ganske betydelige. Bibeholdelse af ret i Frederikssund vil betinge, at politiet kan spare et meget betydeligt antal timer på landevejene med transport af arrestanter til og fra Hillerød ret. Det er trods alt noget nemmere, når arrestanten befinder sig på den anden side af døren til retslokalet.

Bibeholdelse af retskredsen vil også betinge en besparelse af meget betydelige udgifter ved flytning og opførelse af ny retsbygning i Hillerød, idet de eksisterende faciliteter i Hillerød i dag ikke kan antages at være tilstrækkeligt til at rumme en stor ny ret.

Finder man ikke grundlag for at opretholde to selvstændige retter, giver det anledning til betydelig undren, at man ved Justitsministeriets forslag har fraveget kommissionens forslag om opretholdelse af i alt 16 afdelingskontorer herunder et afdelingskontor i Frederikssund, der i princippet kan være fuldt bestykket og rumme alle de opgaver, som henhører under retten, bortset fra nævningetinget og den kollegiale ret, der passende kan henlægges til hovedtingstedet. Der gives ingen rimelig dækkende begrundelse for fravalget af afdelingskontoret. Man anfører blot, at et sådant afdelingskontor vil betinge større administrationsudgifter og, at man herved ikke vil opnå det høje faglige miljø.

Men med disse begrundelser afdækkes forslaget i sin kerne elitære karakter. Man bortser fra de vægtige hensyn, der er til befolkningen, og til den tid, der skal anvendes af befolkningen samt i øvrigt til de ovenfor anførte synspunkter, der taler for bibeholdelse af en ret i Frederikssund. Man er i det hele taget ikke hverken i Strukturkommissionens eller i Justitsministeriets forslag opmærksomme på den mulighed, der ligger for faglig meningsudveksling med brug af moderne teknologi. Man fravælger afdelingskontoret, uanset at et betydeligt antal dommere ved henvendelse til Strukturkommissionen henvendte opmærksomheden på, at domstolene, med den opgave at yde den optimale service for befolkningen, lige såvel som private virksomheder, der henvender sig til en betydelig befolkningsdel, må kunne gøre brug af afdelingskontorer.

Indbyggerantallet under den nye Helsingør Ret er ca. 165.000 og under den nye Hillerød Ret ca. 175.000. Skal der gennemføres en reform, vil et naturligt alternativ for Nordsjælland være at sammenlægge alle retter i Nordsjælland med et hovedtingsted i Hillerød og afdelingskontorer i Frederikssund og Helsingør. På hovedtingstedet kan så foretages de sager, der skal behandles af en kollegial ret og nævningesager, medens alle øvrige sager kan fordeles geografisk på de tre afdelinger, der bør være fuldt bestykket. Man vil herved sikre nærheden for borgerne, fordelene ved bibeholdelse af arresthuse, besparelse af omkostninger ved flytningen m.v. Administrativt må selv jurister kunne finde ud af at styre tre afdelingskontorer, og det faglige miljø vil dels være tilgodeset på grund af størrelsen af hver enkelt afdeling og dels kunne udbygges igennem et intranet, der i øvrigt bør gøres landsdækkende.

Advokaternes kerneområde er at servicere befolkningen i forhold til retterne. Der er derfor etableret advokatkontorer i de byer, hvor der findes retter, og der er af advokatkontorene etableret advokatvagter i 64 byer. I byer, hvor der ikke findes retter, er advokatkontorene få og små. Nedlæggelse af retterne vil betinge, at mange advokatkontorer vil lukke eller flytte. Derudover må det påregnes, at advokatvagterne i et stort antal vil blive lukket. Der er af Justitsministeriet for øjeblikket fremsat forslag for Folketinget om ophævelse af Vinkelskriverloven og gennemførelse af en ny Lov om Juridisk Rådgivning. Med denne ændring i lovgivningen må det påregnes, at befolkningen i yderområderne i betydelig grad overlades til alternativ juridisk rådgivning, der i konsekvens af det fremsatte forslag om juridisk rådgivning vil kunne ydes af personer, der er smidt ud af Advokatsamfundet, er dumpet til advokateksamen eller i øvrigt ikke haft de tilstrækkelige kvalifikationer til at blive advokater. Alternativet kan også være, at juridisk rådgivning bliver givet af f.eks. banker, der givet vil kunne ansætte kvalificerede jurister, men hvor budskabet dybest set er, at pengeinstituttet skal sælge et af sine produkter. Det kan være vanskeligt for den enkelte at vurdere kvaliteten, af den rådgivning, der ydes, og det

kan befrygtes, at en konsekvens af ændringen i domstolenes struktur også vil være, at de svageste i vores samfund vil blive taberne, medens det er vanskeligt at se, hvilke reelle forbedringer, der egentlig opnås ved strukturændringerne.

Frederikssund, den 6. januar 2006

Preben Lunn

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Ketilbjørn Hertz

26. januar 2006
nea/jb/pri (Hørsvar\H008-06)

Vedr.: Høring over udkast til Forslag til Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform)

Justitsministeriet har anmodet om Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSRs) eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om en politi- og domstolsreform. Udkastet til lovforslaget har været behandlet af FSRs Skatteudvalg.

Skatteudvalget skal alene kommentere de dele af forslaget, som har væsentlig betydning for borgerne og som ligger inden for de statsautoriserede revisorerers arbejdsområde.

På denne baggrund vil FSRs Skatteudvalg alene kommentere forslaget om, at skattesager fremover som udgangspunkt skal behandles ved byretterne som første instans.

Byretterne som 1. instans

Det fremgår af retsplejelovens § 224, at civile sager som hovedregel skal anlægges ved byretten i første instans.

En væsentlig undtagelse hertil er retsplejelovens § 225 om sager vedrørende prøvelse af afgørelser truffet af et ministerium eller en central statslig klageinstans, idet sådanne sager henhører under landsretterne som første instans.

Særreglerne i skatteforvaltningslovens § 50 m.fl. supplerer retsplejelovens § 225, således at der kan ske behandling af de pågældende sager ved landsretten som første instans.

Det fremgår af retsplejelovens § 226, stk. 1, at byretten kan henvise en sag til behandling ved landsretten i første instans, såfremt en af de 6 henvisningsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen foreligger, herunder såfremt sagen er principiel eller sagens udfald vil få væsentlig betydning for andre end parterne.

Retsplejerådet har anført, at behovet for specialkendskab, fx til skatteområdet, vil kunne opfyldes mindst lige så godt ved de større byretter, som Domstolenes Strukturkommission har anbefalet, idet der forudsættes en specialisering blandt dommerne i det enkelte embede fx vedrørende skattesager, hvor kendskab til erhvervsforhold har væsentlig betydning.

Justitsministeriet har erklæret sig enig med Retsplejerådet i, at skattesager ikke adskiller sig fra andre forvaltningsretlige sager på en sådan måde, at de bør være undtaget fra den foreslåede nye generelle instansordning, hvor sagen alt efter sin karakter og eventuelle principielle betydning kan behandles ved byretten med én eller flere dommere henholdsvis landsretten med tre dommere.

Retssikkerhed og effektiv ressourceudnyttelse

Det er FSRs opfattelse, at skatteområdet indtager en særstilling i den civile retspleje. Dette skyldes for det første, at alle borgere i det danske samfund betaler skat, og som sådan er tvunget til kontakt med det offentlige Danmark. Endvidere er alle skatteydere udsat for ligning og er dermed potentiel part i en skattesag.

Når alle borgere er skattepligtige, er det særlig vigtigt, at der tilsikres størst mulig retssikkerhed og samtidig størst mulig effektivitet på området vedrørende skattesager. Et afgørende element i dette er, at de afgørelser, der træffes på området, i størst muligt omfang har skatteydernes tillid.

Det er FSRs vurdering, at det er en afgørende forudsætning for brugernes og dermed i realiteten alle borgers tillid til klagesystemet på skatterettens område, at alle sager i givet fald kan indbringes for Højesteret.

Skattesager er sager af særlig indgribende karakter. Dette fremgår også af en udtalelse fra Højesterets daværende præsident Niels Pontoppidan i UfR 1990 B, side 161:

”En grund til, at man inden for dette område (skatteretten) prøver til bunds, er formentlig, at afgørelserne hyppigst har indgribende betydning, ikke blot for den skatteyder, der anfægter sin skatteansættelse, men for mange andre i lignende situationer. Meget populært sagt ville det med det gældende skattetryk næppe være acceptabelt, at man fra domstolens side ikke gik ind i en effektiv prøvelse.”

Borgerne kan efter FSRs opfattelse ikke være tjent med, at afgørelser på det mest indgribende område af den offentlige forvaltning ikke altid kan indbringes for Højesteret. Hertil kommer, at i forhold til antallet af skatteydere og deraf følgende skattesager er der tale om et forsvindende lille antal sager, der indbringes for domstolene. Der er ca. 13.000 skattesager årligt, heraf indbringes 3.000-4.000 for Landsskatteretten, og kun ca. 10% heraf indbringes årligt for landsretterne. Kun en mindre del af disse sager indbringes herefter for Højesteret.

Det beskedne antal skattesager for domstolene skyldes i høj grad, at der er en bred accept af afgørelserne fra de administrative klageorganer herunder Landsskatteretten, men også det faktum, at alle afgørelser, hvis det ønskes, som sidste instans, kan indbringes for Højesteret.

Det forhold, at alle sager kan indbringes for Højesteret, er efter FSRs opfattelse en afgørende forudsætning for tilliden til de administrative klageorganer. Disse klageorganer er dermed undergivet ”Højesterets kontrol”.

Det er FSRs opfattelse, at det vil virke stødende på retsopfattelsen, såfremt det meget beskedne antal skattesager, der indbringes for domstolene, ikke kan indbringes for Højesteret. Dette skal ses i forhold til, hvor mange sager der klares i det administrative system, og hvor indgribende skattesager rent faktisk opfattes af den enkelte skatteyder.

Retssikkerhedsmæssigt må det anses for helt utilfredsstillende, hvis landets øverste domstol ikke fremover skal have ressourcer til at behandle de skattesager, som måtte blive indbragt for Højesteret. Det eneste rimelige initiativ til afhjælpning heraf må være at øge ressourcerne på dette område i Højesteret, så disse sager kan behandles inden for passende frister.

Det administrative klagesystem forudsætter landsretten som første instans

Historien viser, at muligheden for tredjeinstansbevilling ikke er en acceptabel løsning for borgerne på dette meget indgribende område. Retspraksis dokumenterer efter FSRs opfattelse, at det af hensyn til retssikkerheden er vigtigt, at alle sager kan indbringes for Højesteret. Dette følger af, at Højesteret i mange af de sager som indbringes, træffer en anden afgørelse end landsretterne, ligesom der blandt disse er adskillige eksempler på et for de fleste overraskende resultat.

Det administrative klagesystem på skatteområdet er relativt omfattende og klarer langt de fleste sager uden domstolens hjælp. Systemet er samtidig opbygget på en sådan måde og med en sådan ekspertise, at det vil betyde et væsentligt tilbageskridt for borgernes retssikkerhed, såfremt skattesager i fremtiden skal starte ved byretterne som første instans. Reglerne i rejsplejelovens § 226 om, at byretterne i visse sager har mulighed for at henvise til landsretten som første instans er ikke en tilfredsstillende løsning herpå.

Når byretterne ikke bør behandle skattesager, er det naturligvis tilsvarende overflødigt at give byretterne mulighed for henvisning til landsretten som første instans. Skattesager bør i domstolssystemet altid starte ved landsretten.

Det er som nævnt i forhold til den administrative sagsmængde et nærmest forsvindende lille antal sager som indbringes for landsretterne, og naturligvis kun en begrænset del af disse som ankes til Højesteret.

Der er efter FSRs opfattelse ikke tvivl om, at det vil betyde en væsentlig reduceret tillid til afgørelserne fra det administrative klagesystem, hvis skatteafgørelser ikke længere med sikkerhed kan indbringes for Højesteret. På sigt kan dette betyde, at flere afgørelser fra Landsskatteretten indbringes for domstolene, hvilket samtidig betyder en forringet retssikkerhed for borgerne. Begge dele må være i strid med hensigten med forslaget og efter FSRs opfattelse et tilbageskridt for retssikkerheden.

Man skal også være opmærksom på, at den relativt høje kvalitet, som afgørelserne fra det administrative klagesystem – herunder Landsskatteretten – har, vil blive påvirket i negativ retning, hvis afgørelserne fremover skal prøves af byretterne. Justitsministeriet påpeger selv, at kendskab til erhvervsforhold har væsentlig betydning i skattesager.

Der er heller ingen tvivl om, at den faglige prestige, der er forbundet med et job hos de øverste administrative klageorganer, vil blive skadet. Denne prestige, der har en gunstig betydning for rekrutteringen til disse myndigheder, vil lide betydelig skade, såfremt det fremover er byretterne, der skal behandle skattesager i første instans.

Baggrund for, at landsretterne er første instans

Bestemmelsen i den gældende skatteforvaltningslovs § 50 (tidligere skattestyrelseslovs § 33) om landsretterne som første instans på skatteområdet bygger på grundige overvejelser foretaget af udvalget bag Landsskatteretsbetænkningen nr. 339 af 1963 med bl.a. højesteretsdommer A. Blom-Andersen, professor, dr.jur. Bent Christensen og professor, dr.jur. W.E. von Eyben som udvalgsmedlemmer. Ved Landsskatteretsbetænkningen fra 1963 foreslog udvalget netop følgende bestemmelse indført:

”Indbringes en sag for domstolene, jf. stk. 3, anlægges den for landsret som første instans. Sagen anlægges ved den landsret i hvis kreds den skattepligtige har hjemting ved sagens anlæg, jf. dog lov om rettens pleje § 247.”

Baggrunden for valg af landsretterne som første instans var bl.a. møntet på erfaringerne og praksis ved de beløbsmæssige småsager, der dog viste sig gang på gang at være af helt principiel betydning for mange borgere. I betænkningens specielle bemærkninger fremgik herefter udvalgets endelige konklusion: 4

"Når skattesager, der efter almindelige retsplejeregler som følge af en sagsværdi under 3.000 kr. ville henhøre under underret, indbringes for domstolene, skyldes det i reglen, at der knytter sig en principiel interesse til dem, der gør det naturligt, at de ved domstolene behandles som landsretssager med mulighed for anke til Højesteret uden tredjeinstansbevilling."

Det er FSRs opfattelse, at udviklingen siden 1963 gør det endnu mere påkrævet, at konklusionerne i betænkning nr. 339 bør fastholdes, idet udviklingen netop har vist den store betydning, det har, at skattesager i givet fald kan indbringes for Højesteret uden tredjeinstansbevilling. Skattesager griber i dag i stadigt stigende grad ind i alle borgeres hverdag.

I skattesager bør parterne kunne aftale, at landsretten skal være første instans

Det bør under alle omstændigheder sikres, at hvis begge parter i en skattesag er enige om, at sagen er principiel, så må dette være tilstrækkeligt til at sikre, at sagen i domstolssystemet skal anlægges ved landsretten som 1. instans. Det bemærkes, at den ene part i en skattesag altid er skatteministeriet.

Konklusion

På ovennævnte baggrund finder FSR, at en ophævelse af den generelle adgang til at skattesager kan indbringes for Højesteret må anses for at stride mod de hensyn og behov, der gælder for både borgere, rådgivere og myndigheder på området. FSR skal derfor på det kraftigste opfordre til, at det sikres, at alle skattesager fortsat kan indbringes for Højesteret uden tredjeinstansbevilling eller en henvisning efter retsplejelovens § 226 fra byretten til behandling ved landsretten som første instans.

Med venlig hilsen

John Bygholm
Formand for skatteudvalget

Niels Ebbe Andersen
Fagdirektør

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
26 JAN. 2006

Fredericiagade 32, postboks 256
DK-6000 Kolding
Tlf. 75 50 83 83
Fax 75 50 03 63
e-mail: info@trekantomraadet.dk
internet: www.trekantomraadet.dk

Sekretariatet, 23. januar 2006

Høringssvar vedr. lovforslag om en politi- og domstolsreform

Trekantområdet Danmark har taget hovedindholdet i forslaget om ny politi- og domstolsreform til efterretning men ønsker at fremkomme med forslag til mindre ændringer til det samlede forslag.

Vi anerkender, at Trekantområdets byretter sammenlægges med hjemsted i Kolding, men anbefaler samtidig, at det afprøves om dommerne fortsat, med hjemsted i Kolding, kan foretage udvalgte eller dele af sagernes behandling i de hidtidige lokale retter.

Politiets kontakt med lokalsamfundet omfatter ifølge lovforslaget etablering af kredsråd, SSP-samarbejde og lokale samarbejdsplaner. Medlemmerne af et kredsråd er politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen omfatter. Vi anbefaler, at der åbnes mulighed for, at de nye og større kommuner kan afholde møder med politidirektøren, hvor mere lokale forhold kan drøftes.

Vi er enige i, at der etableres et landsdækkende tinglysningsskontor, hvor opgaverne digitaliseres i takt med, at de tekniske og administrative muligheder er opfyldt.

Trekantområdets centrale beliggenhed i Danmark gør området oplagt til lokalisering af tinglysningsskontoret. Inden for en rækkevidde af to timer er Trekantområdet tilgængeligt for 90 % af landets befolkning med transport i bil eller tog. Ligeledes giver Trekantområdets gode og alsidige infrastruktur med såvel jernbanestationer, motorveje og et lokalt vejnet hurtig adgang til kommunernes bymidter.

Alt i alt er der meget der taler for en placering af den nye Tinglysningssret i Trekantområdet.

Det kan oplyses, at Trekantområdet Danmark er et samarbejde mellem Børkop, Fredericia, Kolding, Lunderskov, Middelfart, Vamdrup, Vejen og Vejle kommuner. Samarbejdet styrker områdets vækst og udvikling og omfatter indsatsområderne erhverv, byudvikling, kultur og uddannelse.

Samarbejdet omfatter i dag 230.000 indbyggere og 20.000 virksomheder. Fra 2007 forventes Trekantområdet Danmark at omfatte 340.000 indbyggere med Billund, Fredericia, Kolding, Middelfart, Vejen og Vejle kommuner.

På vegne af Trekantområdet Danmark

Med venlig hilsen

Borgmester Uffe Steiner Jensen
Formand

Jmt. Mdt.

23 JAN. 2006

LEDERNE

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høringssvar til justitsministerens forslag til retsreform

København
den 23. januar 2006

Justitsministeren har den 16. december 2005 fremsat forslag til retsreform.

Ledernes Hovedorganisation er ikke umiddelbart indbudt til at fremkomme med udtalelse, hvilket hermed beklages. Ikke desto mindre finder Lederens Hovedorganisation anledning til at fremkomme med følgende udtalelse:

Ledernes Hovedorganisation kan konstatere, at Handelsrettens saglige kompetence på det ansættelsesretlige område begrænses i væsentligt omfang, idet erhvervsrelaterede sager, herunder ansættelsesretlige sager, fremover kun kan henvises fra byretten til Handelsretten, såfremt der er tale om en principiel erhvervs sag, jf. henvisningsbestemmelsen i lovforslagets § 227. Der er næppe tvivl om, at henvisningsbestemmelsen kun sjældent vil blive anvendt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 227.

Ledernes Hovedorganisation finder det bekymrende, at der foretages en begrænsning i adgangen til at få prøvet ansættelsesretlige sager i Handelsretten med mulighed for anke til Højesteret. Ledernes Hovedorganisation peger i den forbindelse på følgende:

- Det må forventes, at en del af de traditionelle domstolssager sager fremover vil søge over i voldgiftssystemet, hvor der fortsat er adgang til at få prøvet spørgsmålet for en højesteretsdommer.
- I voldgiftssystemet vil det være muligt at fastholde det særlige sagkyndige element, som tillægges så stor betydning i ansættelsesretlige sager.
- I voldgiftssagerne skal sagens parter selv afholde sagens omkostninger. Det forhold, at lovforslaget vil tvinge flere over i voldgiftssystemet, vil derfor medføre en stigende "egenbetaling", hvilket forekommer uhensigtsmæssigt netop som retsafgiften er reduceret.

Ledernes
Hovedorganisation

Vermlandsgade 65
2300 København S

Telefon 3283 3283
Telefax 3283 3284

E-mail: lh@lederne.dk
www.lederne.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

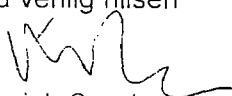
2006 NR. 749 - 0105 Akt. nr. 172 175

- Ansættelsesretlige sager tilhører den kategori af sager, som de fleste har en risiko for at komme i berøring med. Det er derfor af afgørende betydning for retsbevidstheden, at sagerne kan indbringes for Højesteret via anke fra Handelsretten.
- Henvisningsbestemmelsen i lovforslagets § 227 vil medføre, at ansættelsesretlige sager kun ganske sjældent vil blive forelagt Højesteret, jf. bemærkningerne til § 227 (s. 370), hvor af fremgår, at "henvisning bør undlades, hvis sagen uanset sin principielle karakter ikke kan siges at have en sådan generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller en sådan væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, at sagen bør kunne indbringes for Højesteret som anden instans uden særlig tilladelse."

Ledernes Hovedorganisation tager derfor afstand fra de tilsigtede ændringer på det ansættelsesretlige område og anbefaler, at den nuværende ordning opretholdes.

Alternativt foreslår Ledernes Hovedorganisation, at principielle ansættelsesretlige sager kan anlægges direkte i Handelsretten, eventuelt kombineret med en beføjelse for Handelsretten til at tilbagevise en sag til byretten, hvis Handelsretten skønner, at sagen ikke principiel.

Med venlig hilsen

Heinrich Søndengaard Nielsen
Advokat

Det midlertidige regionssekretariat
23. januar 2006

Jmt.mdt.

31 JAN 2006

Kære Lene Espersen

Forberedelsesudvalget for Region Nordjylland blev på sit møde den 18. januar 2006 orienteret om det udkast til lovforslag om en **politi- og domstolsreform** (J.nr. 2005-740-0109), som Justitsministeriet har udsendt til høring.

Uanset at Forberedelsesudvalget for Region Nordjylland ikke er inddraget i høringen, besluttede Forberedelsesudvalget at sende en udtalelse til dig.

Ifølge forslaget skal Thisted Politikreds nedlægges og indlemmes i en større kreds med Holstebro som hovedsæde. Retskredsen på såvel Mors som i Thisted nedlægges ligeledes og henføres til Viborg.

Forberedelsesudvalget finder det bemærkelsesværdigt, at det er det eneste sted i landet, der sker så stor en ændring i rets- og politikredsgrænserne i forhold til regionsgrænserne.

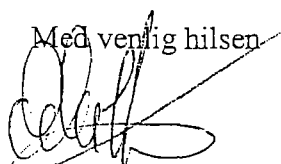
Forberedelsesudvalget foreslår, at Aalborg Politikreds afgrænses på samme måde som Region Nordjylland, og at Thisted og Nykøbing Mors retskredse kommer til at høre under Retten i Aalborg.

Det vil være af væsentlig betydning for beredskabet, at der er geografisk sammenfald mellem politikredsen og regionen, dels for at sikre en ensartet ambulancedisponering i regionen og dels i forhold til planlægning og koordinering ved ulykker, jf. udtalelse af d. 19. januar 2006 fra Det Præhospitale Udvalg i Nordjyllands Amt.

En geografisk afgrænsning af Aalborg Politikreds, der følger regionsgrænsen, vil ligeledes betyde meget for mulighederne for at bevare akademiske arbejdspladser indenfor politi og retsvæsen – ikke mindst advokatkontorer - i regionen.

Forberedelsesudvalget opfordrer dig derfor til at genoverveje lovforslagets inddeling af områdets politi- og retskredse.

Med venlig hilsen

Orla Hav
Formand

Niels K. Kirketerp
1. næstformand

Vagn Kvist
2. næstformand

Justitsminister Lene Espersen
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt.mdt.
- 6 FEB. 2006

Adresse: Haslevvej 13, Postboks 52
Dk-4100 Ringsted

www.erhvervspark.com

Telefon: 57 67 01 00
Telefax: 57 67 01 32
E-mail: kaerup@erhvervspark.com

CVR-nr. 13592640

3. februar 2006
EL/hk

Landsdækkende tinglysningskontor i Ringsted

Som opfølgning på Ringsted Kommunes brev af 12. ds. har vi hermed fornøjelsen at præsentere vores idéskitser til et domicil for et landsdækkende tinglysningskontor i Kærup Erhvervspark, Ringsted.

Materialet er udarbejdet af vores arkitekt Johs Møller, som har stor erfaring med opgaver til den offentlige sektor, bl.a. Told & Skat.

Den skitserede ejendom er på 4.000 m² i to etager. Bygningens størrelse og indretning er naturligvis blot et forslag, som skal tilrettes efter Deres ønsker og behov.

Som nævnt i brevet fra Ringsted Kommune vil vi kunne organisere hele byggeprojektet, alt efter om De ønsker at eje eller leje bygningerne.

Kærup Erhvervspark er det nye erhvervsområde i Ringsted. Jorden stammer fra Kærup Gods, som PBI Holding A/S erhvervede i 1990. Omkring årtusindskiftet besluttede vi at byggemodne området. Det har vist sig at være rigtigt, idet vi siden 2003 har gennemført adskillige jordsalg til virksomheder, der ønsker at ligge centralt ved en af Danmarks hovedfærdselsårer. At vores jordpris endvidere er særdeles rimelig i forhold til andre motorsvejsnære områder har selvfølgelig også været en medvirkende årsag til, at 2005 blev et gennembrudsår for Kærup Erhvervspark, som nu for alvor er sat på landkortet.

P.t. er følgende virksomheder placeret i Kærup Erhvervspark: SuperGros a/s, LK A/S, Hydrema Danmark A/S, Nicolaisen & Larsen A/S og Bagger-Hansen Rådg. Ing. - i alt ca. 450 arbejdspladser. Endvidere starter følgende firmaer byggeri op i foråret 2006: DNE Materieludlejning A/S og Ljungby Maskin AB. Yderligere forhandler vi p.t. om fire meget interessante jordsalg.

I umiddelbar nærhed af det foreslåede domicil for tinglysningskontoret påbegyndes i 2006, desuden udviklingen af et stort boligområde, bestående af ca 100 parcelhuse og 260 tæt/lav bebyggelser.

Baseret på et ønske fra vores side om at reservere området omkring Kærup Gods' hovedbygning til mere eksklusive og administrative domiciler fik vi sidste år vedtaget Lokalplan 172 for dette, meget smukke miljø. Det er i dette område, vi foreslår at placere tinglysningskontoret, som således vil komme til at ligge i attraktive omgivelser ved den fredede Kærup Allé og samtidig ved Kærup Parkvej, som er hovedvejen ind i Kærup Erhvervspark.

Beliggenheden er optimal med hensyn til biltrafik, men også let at nå via offentlig trafik, idet såvel Ringsted som Borup Station ligger blot 10-15 min. kørsel herfra. Kærup Erhvervspark betjenes allerede i dag af offentlig bustrafik, som udvides i takt med det øgede antal arbejdspladser som følge af nye virksomhedsetableringerne.

Vi håber, De vil tage positivt imod vores initiativ og betragte det vedlagte materiale som inspiration og oplæg til en nærmere drøftelse af en placering af tinglysningskontoret i Kærup Erhvervspark, og vi ser med interesse frem til at høre fra Dem.

Med venlig hilsen

Kærup Erhvervspark A/S

Erling Larsen
Adm. Direktør

Bilag: Skitseoplæg til domicil for tinglysningskontor, inkl. situationsplaner og principskitser
Præsentationsbrochure PBI Holding A/S
Lokalplan 172
Præsentation af Kærup Erhvervspark på CDrom
Kærup Erhvervspark-Avisen

✦ **PBI Holding A/S**

Investering og erhvervsudvikling

REKONSTRUKTION

PBI HOLDING A/S

www.pbi-holding.com

CVR-nr. 28 15 85 55

Egenkapital 2004: 293,7 mio. kr.

FORRETNINGSOMRÅDER

- Aktive erhvervsinvesteringer
- Fast ejendom
- Værdipapirer

Bestyrelse:

Erik D. Jensen, formand

Susanne Jensen, næstformand

Erling Larsen

Direktion:

Erling Larsen, adm. direktør

PBI-DANSENSOR A/S

www.pbi-dansensor.com

CVR-nr. 70 60 38 10

Ejerandel: 84,99%

Egenkapital 2004: 46,9 mio. kr.

Produktion og salg af gaskontrolsystemer m.m.

Datterselskaber i Frankrig, Tyskland, Italien,
Schweiz og USA.

POWERCHARGE A/S

www.powercharge.dk

CVR-nr. 26 08 10 17

Ejerandel: 100%

Egenkapital 2004: 1,9 mio. kr.

Produktion og salg af batteriledere

KÆRUP ERHVERVSPARK A/S

www.erhvervspark.com

CVR-nr. 13 59 26 40

Ejerandel: 100%

Egenkapital 2004: 27 mio. kr.

Handel med fast ejendom.

PBI Holding A/S

Lige fra begyndelsen i 1979 har vi engageret os i forskellige investeringer og erhvervsudviklingsprojekter, i jord, i nystartede og i etablerede virksomheder.

Et af vore datterselskaber, PBI-Dansensor A/S, er i dag koncernens industrielle kerneområde med dattervirksomheder i flere europæiske lande og i USA. PBI-Dansensor udvikler, fremstiller og sælger gas-regulerings- og permeabilitetsudstyr, primært til fødevarer-, elektronik- og medikoteknisk industri, men herudover også til generel proces- og kvalitetskontrol.

Kærup Erhvervspark A/S er et andet eksempel på aktiv investering. Hovedformålet var og er erhvervsudvikling af et stort areal på nordsiden af motorvejen lige øst for Ringsted. Der er tale om 1,2 mill. m² af de tidligere jorder til Kærup Gods. PBI Holding erhvervede godset i 1990 med det formål at udstykke og udvikle området.

Lokalplanerne omfatter:

- en erhvervspark med mulighed for etablering af virksomheder inden for lager, logistik, distribution, transport, fremstilling, håndværk og service
- et domicilområde - tæt op ad de gamle Kærup Gods-bygninger
- et boligområde med parcelhuse og tæt-lav bebyggelse.

Investering og erhvervsudvikling er også fremover selskabets mål.

Eksempel:

- virksomheder, der er relateret til vores industrielle kerneområde, PBI-Dansensor A/S
- investering, medejerskab eller udvikling af virksomheder, der etablerer sig i Kærup Erhvervspark

✚ PBI Holding A/S

Investering og erhvervsudvikling

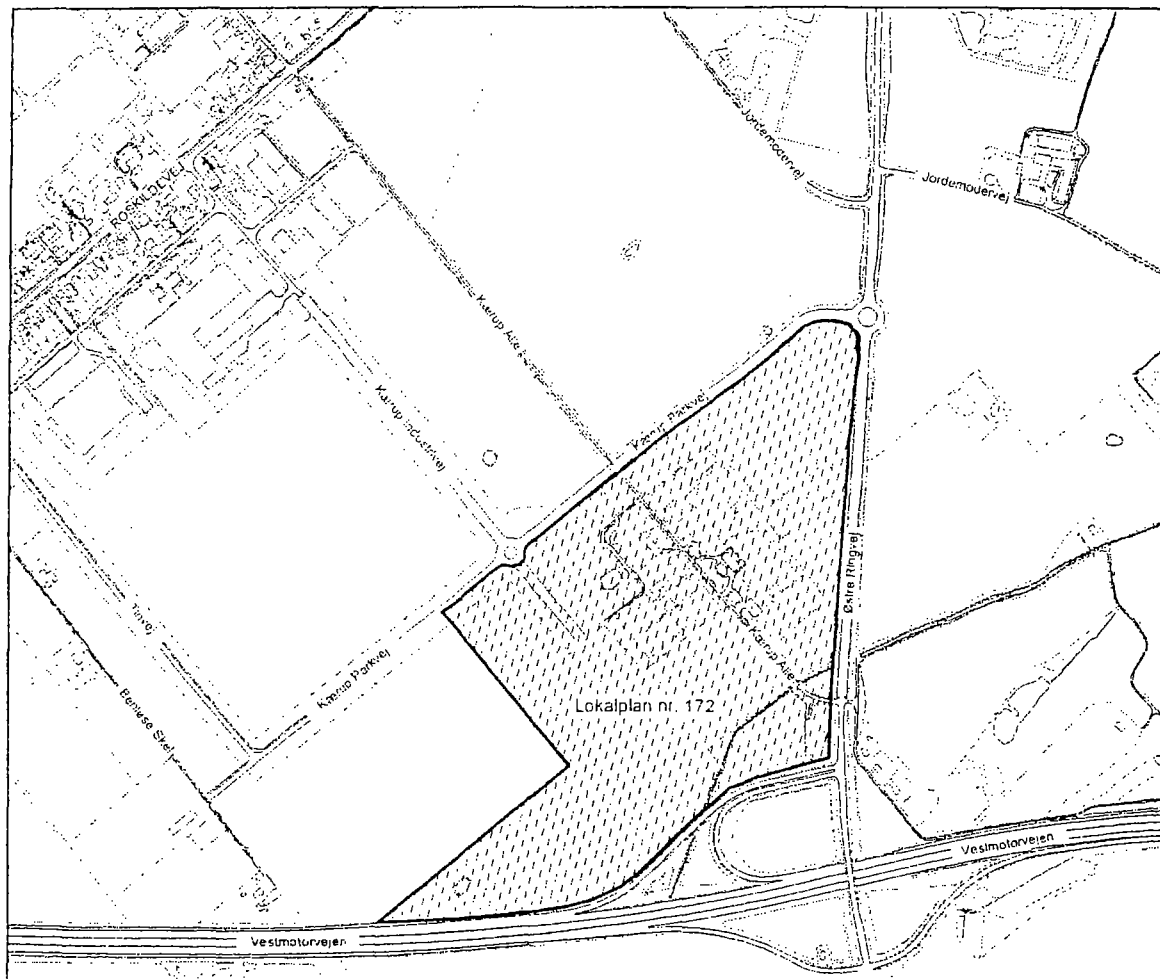
PBI Holding A/S
Hoslevvej 13
DK-2100 Ringsted
tlf. 5767 0100
fax 5767 0132

pbi-holding@pbi-holding.com
www.pbi-holding.com

RINGSTED KOMMUNE

Lokalplan nr. 172

Del af Kærup Erhvervspark omkring Kærup Gods

Tillæg nr. 21 til Kommuneplan 2001 - 2012

Udarbejdet af Ringsted Kommunes Tekniske Forvaltning i samarbejde med Dybbro & Haastrup, Byplanlægere og Arkitekter.

september 2005

Hvad er en lokalplan?

En lokalplan er en plan, hvori byrådet kan fastsætte bindende bestemmelser for et område, f.eks. om

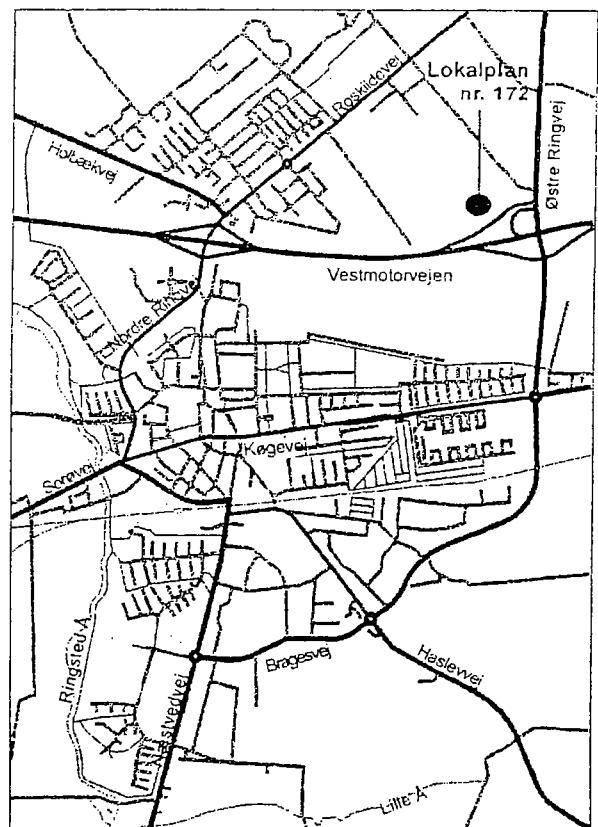
- anvendelse,
- udstykning,
- vej- og stiforhold,
- placering og udformning af bebyggelse samt materialer,
- bevaring af bygninger og landskabstræk,
- sikring af friarealer,
- fællesanlæg.

Ifølge planloven skal der udarbejdes en lokalplan, inden et større byggeri eller anlægsarbejde eller en større nedrivning sættes igang. Hensigten hermed er at sikre en sammenhæng i planlægningen.

Herudover kan byrådet altid fastlægge nærmere bestemmelser for et område i en lokalplan.

Alle har mulighed for at fremsætte indsigelser, bemærkninger og ændringsforslag, og byrådet skal tage stilling hertil, inden planen kan vedtages endeligt.

Efter byrådets endelige vedtagelse bliver lokalplanen tinglyst på ejendommene inden for planens område.

Teknisk Forvaltnings e-mail adresse:
tf@ringsted.dk

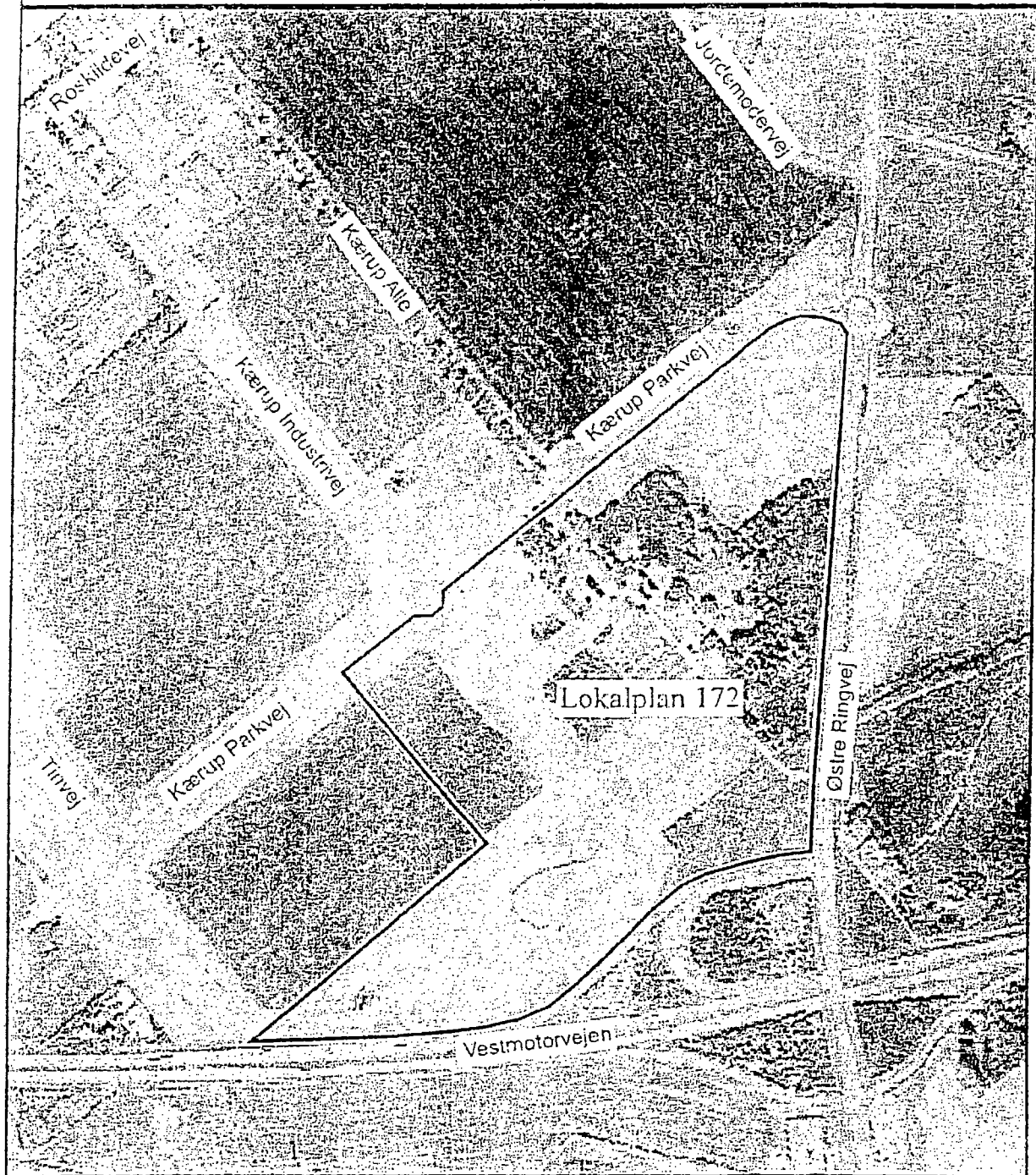
Kommunens e-mail adresse:
ringsted@ringsted.dk

Kommunens hjemmeside:

Indholdsfortegnelse

REDEGØRELSE	5
Baggrund for lokalplanen	5
Eksisterende forhold	5
Kommuneatlas	5
Lokalplanens indhold	7
Principper for bebyggelse	8
Forhold til anden planlægning	8
Regionplan	8
Kommuneplan	8
Lokalplan	9
Spildevand	9
Miljø	9
Trafik	9
Støj	10
Varme	10
Vand	10
El	10
Miljøvurdering	10
Arkæologiske forhold	11
BESTEMMELSER	13
§ 1 Lokalplanens formål	13
§ 2 Lokalplanens område	13
§ 3 Områdets anvendelse	14
§ 4 Udstykning	14
§ 5 Veje, stier og parkering	14
§ 6 Ledningsanlæg og belysning	14
§ 7 Bebyggelsens omfang og placering	14
§ 8 Bebyggelsens ydre fremtræden	14
§ 9 Ubebyggede arealer	15
§ 10 Forudsætninger for ibrugtagen af ny bebyggelse	16
§ 11 Grundejerforening	16
§ 12 Aflysning af lokalplan	16
§ 13 Servitutter	16
§ 14 Retsvirkninger	16
§ 15 Vedtagelser	16
Kommuneplantillæg nr. 21 til Ringsted Kommunes kommuneplan 2001-2012	17
Kortbilag	
Bilag 1:	Matrikelkort
Bilag 2:	Anvendelsesplan
Bilag 3:	Illustrationsplan

Lokalplanområde Del af Kærup Erhvervspark omkring Kærup Gods

REDEGØRELSE

I henhold til planlovens § 16 skal en lokalplan ledsages af en redegørelse, som beskriver lokalplanens forhold til anden planlægning, og som angiver, om lokalplanens virkeliggørelse er afhængig af tilladelser eller dispensationer fra andre myndigheder end byrådet. De egentlige bestemmelser findes i lokalplanens 2. del.

For at lette forståelsen af lokalplanen indeholder redegørelsen desuden en beskrivelse af eksisterende forhold i og omkring lokalplanområdet, og der gives en kort beskrivelse af hovedindholdet og intentionerne med planen.

Baggrund for lokalplanen

Den knap 15 år gamle lokalplan 70 for hele Kærupområdet var baseret på ideen om en „erhvervspark“ med administrativt prægede virksomheder placeret i en park. I tilknytning hertil var der planer om et transportcenter og et mere traditionelt erhvervsområde. Det har ikke været muligt at tiltrække interessenter til erhvervsparkdelen og til transportcentret. Til gengæld har der været interesse for at etablere andre virksomheder, blandt andet lager- og logistikvirksomheder. På denne baggrund blev en del af den oprindelige lokalplan 70 i 1999 afløst af lokalplan 110, der gælder for den vestlige del af Kærupområdet.

Formålet med lokalplan 172 er at tilpasse den sydlige del af området til den nye hovedstruktur i lokalplan 110. Det omfatter en ændring af vejstrukturen og arealanvendelsen, herunder placeringen af de grønne arealer. Samtidig ønskes området omkring Kærup Gods disponeret således, at der bliver plads til mere kontorprægede virksomheder her.

Eksisterende forhold

Planen omfatter et areal på ca. 35 ha, som ligger mellem Kærup Parkvej, Østre Ringvej, Vestmotorvejen og mod vest virksomheden Supergros A/S.

Terrænet i området er forholdsvis jævnt, beliggende i kote 40 til 45. Kærup Allé er et af områdets mest markante træk. Den er godt en kilometer lang og begynder ved de to små portnerhuse ved Roskildevej og fører til Kærup Gods. Alleén har træer med en højde på op til godt 23 m, og den består af flere forskellige typer træer: lind, elm, ask, ahorn, hestekastanie m.fl. Den har værdi både som sti-forbindelse og som markant landskabsselement.

Umiddelbart syd og øst for Kærup Gods er der i forbindelse med byggemodningen etableret to regnvandsbassiner.

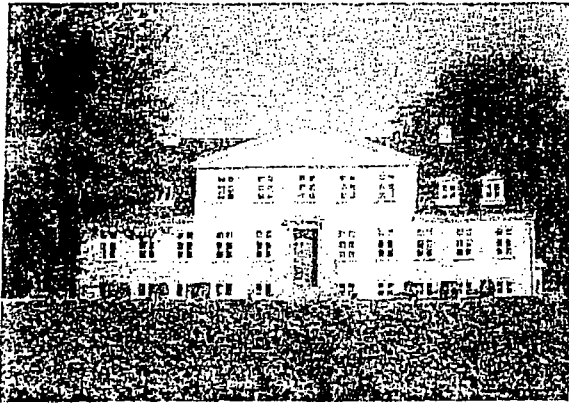
Kommuneatlas

Skov- og Naturstyrelsen har i samarbejde med Ringsted Kommune i 2000 kortlagt kommunens bevaringsværdige bymiljøer og bygninger. Bygningernes ydre fremtræden er vurderet efter en skala fra 1 til 9. Skalaen går fra høj bevaringsværdi (1, 2 og 3) over middel bevaringsværdi (4, 5 og 6) til lav bevaringsværdi (7, 8 og 9). De eksisterende fem bygninger fra Kærup Gods er i kommuneatlasset alle registreret med høj bevaringsværdi.

I lokalplanen er det fastlagt, at bygningerne ikke må nedrives uden Byrådets tilladelse. Det er sket på baggrund af en vurdering af bygningernes nuværende stand samt deres betydning i et samlet forløb af bygninger.

Kærup Allé og beplantningen omkring Kærup Gods, set fra Kærup Parkvej.

Godsets hovedbygning, der anvendes til kontorformål

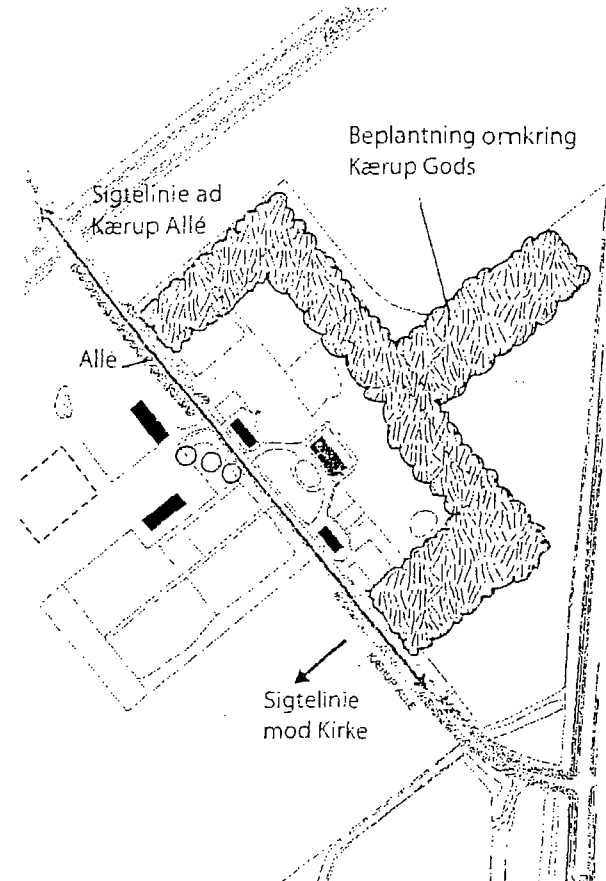
Kærup Allé set fra syd mod nord

Bevaringsværdig bygning vest for alléen

Vigtige bevaringsværdige solitære træer

Kort over områdets bevaringsinteresser

Naturstensbelægning, der tidligere var gårdsplads for den nu nedrevne landbrugsejendom

Bygning syd for godsets hovedbygning